

๕
420.7
พ
8.2

64529

การศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐
ในวิทยาลัยครูสองแห่งในจังหวัดพระนคร

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ปริญญานิพนธ์

ของ

เพ็ญณี นารายณ์ประทาน

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๑๓

๒๙ ๘๘๙

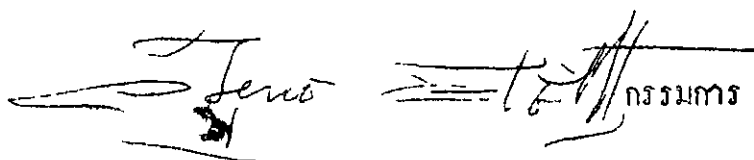
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัว นิสิต ได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษามหาหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยว่าการศึกษาได้.

ดร.ดร. พ. ๒๐๑๖

ประธาน

พิทักษ์ พรหมเดื่องษ์

กรรมการ

กรรมการ

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ประกาศคุณูปการ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กานก ฌ. ฉวาง ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาของผู้เขียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทนา พรหมเศรษฐี และ อาจารย์ ดร. วีรบุทธิ วิเชียรโชติ กรรมการที่ปรึกษาของผู้เขียนที่ได้กรุณาเสียสละเวลา ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ในการทำการวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนทำให้ การเขียนปริญญานิพนธ์สำเร็จจุดวางลงด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยครู ก. และ ข. สองแห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการดำเนินการรวบรวมข้อมูล ของผู้เขียนเป็นอย่างดี รวมทั้งหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษและหัวหน้าแผนกทะเบียนของ วิทยาลัยครูทั้งสองแห่ง และขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง ในวิทยาลัยครูทั้งสองแห่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามของผู้เขียนด้วยความจริงใจ

อนึ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ กมศาย จงเจริญสุข ก็ษานีเทศก์ กรรมการฝึกหัดครู ที่ช่วยกรุณาให้คำแนะนำบางประการ เกี่ยวกับแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณวิรัตน์ ไวยกุล ซึ่งช่วยเหลือในการพิมพ์โครงร่าง วิชานิพนธ์บางส่วน คุณวิไลวรรณ แสนโกชน์ คุณเกษมศักดิ์ แสนโกชน์ และผู้ที่มีส่วน ช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี.

เพ็ญณี นารายณ์ประทาน

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	กำนำ	๑
	✓ ความมุ่งหมายของการวิจัย	๓
	ความสำคัญของการก่นกว่า	๔
	ขอบเขตของการวิจัย	๕
	กำจำกัคความกัพพะเฉพาะ	๕
	ข้อตกลง เบื้องตน	๑๐
๒	ผลงานก่นกว่าที่ เกี่ยวของกังานวิจัย	๑๑
	ผลงานวิจัยในประ เทศไทย	๑๒
	เอกสาร และงานวิจัยในทางประ เทศ	๑๖
๓	วิธีกำ เนิแการวิจัย	๒๑
	การ เลือกมวลประชากรที่ใ้ใ้ในการวิจัย	๒๑
	การ สร้างแบบสธจถามเพื่อใ้ เป็น เครื่องมื่อใ้ในการวิจัย	๒๒
	การ แจกแบบสธจถามและการ รวบรวมธมมูต	๒๔
	✓ การวิ เกราะ ใ้เนอหาของรายวิชา เอกภาษาอังกฤบระคัย ป. กศ. ใ้ันสูง	๒๔
	การ สั้ก การสอนธมมูตสอนวิชาภาษาอังกฤที่ เป็นกลุ่มทัวอย่างของกรวิจัย	๒๔
	ศีกษาวิ เกราะ ท้าการ ประ เนิแผลวิชาภาษาอังกฤบระคัย ป. กศ. ใ้ันสูง	๒๕
	ศีกษาเกะแนนผลสั้มฤทฐ์ของนักศีกษาวิชา เอกภาษาอังกฤบ	๒๕
๔	ผล การวิ เกราะ ใ้ธมมูต	๒๖
	ศีกษาที่ใ้ใ้ในการวิ เกราะ ใ้ธมมูต	๒๖
	สั้มฤทฐ์กับที่ใ้ใ้ในการวิ เกราะ ใ้ธมมูต	๒๖

วิธีจัดการทำกับขอมูล	๒๗
โครงสร้างของการ เสนอผลการวิ เกราะขอมูล	๒๘
ผลการวิ เกราะขอมูลจากแบบสอบถาม	๓๒
ลักษณะมวลดประชากรที่ทำการศึกษาวิชัย	๓๒
แสดงกะแนกความ เชาใจในจุดมุ่งหมายของ หลักรัฐทรวิชายาอังกฤษ	
ระคัม ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ของกรฐุสอนภาษาอังกฤษ	๓๕
แสดงกา ๓ ของความ เชาใจในจุดมุ่งหมายของ หลักรัฐทรวิชายา	
อังกฤษระหวางกรฐุที่แยกความแตกตางกัน เป็นกลุ่มตาง ๆ	๓๖
แสดงกะแนกการ นำความ เชาใจในจุดมุ่งหมายของ หลักรัฐทรวิชายา	
ไปช ในกระบวนกรสอนของกรฐุสอนภาษาอังกฤษ	๔๔
แสดงการหาความ สัมพันธระหวางความ เชาใจในจุดมุ่งหมายของ	
หลักรัฐทรวิชายา กับกระบวนกรสอนของกรฐุสอนภาษาอังกฤษ	๔๖
แสดงกะแนกการ นำความ เชาใจในจุดมุ่งหมายของ หลักรัฐทรวิชายา	
ไปช ในการประ เหมินผลของกรฐุสอนภาษาอังกฤษ	๔๘
แสดงการหาความ สัมพันธระหวางความ เชาใจในจุดมุ่งหมายของ	
หลักรัฐทรวิชายา กับการประ เหมินผลของกรฐุสอนภาษาอังกฤษ	๕๐
ผลการวิ เกราะขอมูลจากการวิ เกราะที่เคะประ เหมินผล หลักรัฐทรวิชายา	
อังกฤษ	๕๒
ความมุ่งหมายของ หลักรัฐทรวิชายาอังกฤษระคัม ป.กศ.ชั้นสูง	
พ.ศ. ๒๕๑๐	๕๒
เนหาของรายวิชา เอกภาษาอังกฤษใน หลักรัฐทรวิชายาอังกฤษ	
ระคัม ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐	๕๒
การวิ เกราะ หลักรัฐทรวิชายาอังกฤษของกรฐุสอนในระคัม ป.กศ.ชั้นสูง	๕๔

การวิเคราะห์ข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลนักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง	๖๓
คะแนนนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ที่สำเร็จในปีการศึกษา ๒๕๑๒	๖๔
ผลการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ป. กศ. ชั้นสูง ๒๕๑๐	๗๕
การประเมินผลคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง	๘๔
การประเมินผลความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และ เนื้อหารายวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง	๘๖
การประเมินผลความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา ภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง เนื้อหาวิชา กับวิธีการสอนของครู	๘๖
การประเมินผลความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา ภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง เนื้อหาวิชา วิธีสอน กับ การ ประเมินผลของครู	๘๘
การประเมินผลคะแนนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป. กศ. ชั้นสูง	๑๐๒
๕. อภิปรายผล สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	๑๑๓
อภิปรายผล	๑๑๓
✓ สรุปผลการวิจัย	๑๒๐
ขอเสนอแนะ	๑๒๓

บทที่		หน้า
๖	บทย่อ	๑๒๖
	บรรณานุกรม	๑๓๐
	ภาคผนวก	๑๓๘
	ภาคผนวก ก. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เอก – โท ระดับ ป.กศ. ไร่แสง	
	พ.ศ. ๒๕๑๐	๑๓๙
	ภาคผนวก ข. แบบทดสอบที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๔๑

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า	
๑	แสดงกะแผนของความสำเร็จในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	๓๕
๒	แสดงการทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มครูที่มีอายุน้อยและกลุ่มครูที่มีอายุมาก	๓๘
๓	แสดงการทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษระหว่าง กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี	๔๐
๔	แสดงการทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท	๔๒
๕	แสดงกะแผนของการนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในกระบวนการสอนของครู	๔๔
๖	แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษกับกระบวนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ	๔๖
๗	แสดงกะแผนการนำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ไปใช้ในการประเมินผลของครู	๔๘
๘	แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษกับการประเมินผลของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ	๕๐

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญ และแพร่หลายที่สุดในโลกภาษาหนึ่ง ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษมีบทบาทในฐานะ เป็นเครื่องมือสื่อความเข้าใจระหว่างมนุษย์เป็นจำนวนมาก กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อกับชาวต่างประเทศทั้งในทางราชการ ธุรกิจ การค้าขาย และการสมาคม ด้วยเหตุนี้ ในหลักสูตรจึงกำหนดให้ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับวิชาหนึ่ง เหมือนกับวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาไทย

ยิ่งกว่านั้น ภาษาอังกฤษยังมีประโยชน์สำหรับใช้ในการศึกษาหาความรู้ให้เพิ่มพูนขึ้น ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จะมีโอกาสที่จะเพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการต่าง ๆ ให้แก่ตนเองได้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการนำหน้าอยู่ในโลกตะวันตก ทางซีกโลกตะวันออกคงเป็นฝ่ายก้าวตาม ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ จากตำราซึ่งโดยมากเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาของชาติตะวันตกอื่น ๆ เพราะมีผู้แปลตำราเหล่านี้เป็นภาษาไทยน้อยมาก นอกจากนี้แล้วภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความเข้าใจซึ่งกันและกัน การที่ได้มีโอกาสสังสรรค์กับคนจำนวนมาก ซึ่งต่างชาติต่างความคิดกันนั้น ทำให้เราได้มองปัญหาหลายสายตารอบกว้างขวางยิ่งขึ้น และพิจารณาหาทางแก้ไขได้ดีกว่าการสังสรรค์กันในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความคิดคล้ายคลึงกัน

การที่เราจะได้รับประโยชน์จากภาษาอังกฤษ เช่นที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น เราจะต้องมีพจนานุกรมที่พอสมควรจึงจะทำได้ และการที่จะมีความรู้ดีก็ต้องมีครู อาจารย์ ที่มีความสามารถในการสอนได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ทั้งนี้เพราะในกระบวนการเรียนการสอนนั้น

ครู เป็นบุคคลสำคัญที่จะก่อให้เกิดผลอย่างไรไ้มากกว่าเครื่องมืออื่น ๆ ดังที่ แมรี ฟินอคเซีย โร^๑ ไคลกล่าวถึงความสำคัญของครูไว้ว่า "ไม่มีกลวิธีสอนที่ดีหรือเลวจะมีก็แต่เพียงครูที่ดีหรือเลว เท่านั้น"

จากคำกล่าวนี้นี้จะเห็นได้ว่า ครู เป็นปัจจัยที่สำคัญกว่าปัจจัยอื่น ๆ ในกระบวนการเรียน การสอน ดังนั้นครูภาษาอังกฤษจึงควรจะต้อง เป็นผู้ที่ได้รับความรู้และการฝึกอบรมมา เพื่อสอน ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ดังเช่นที่ บุญเหลือ กุญชร^๒ ไคลกล่าวถึงครูสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

... ครูที่สอนภาษาต่างประเทศต้อง เป็นครูที่สอนดีที่สุด ก็จะต้องไม่ให้ เวลาเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ต้องใช้เวลาทุกนาทีให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผล อย่างใดอย่างหนึ่ง ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกหัดสำหรับการสอนภาษาต่าง- ประเทศมาโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพราะภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาของผู้สอน ไม่มีประเทศใหนในโลกสามารถจ้างครูที่เป็นเจ้าของภาษามาสอนภาษา ให้แก่นักเรียนของตนได้ทั่วประเทศ จำต้องอาศัยครูในชาติของตนเอง เป็น ผู้สอน เช่นในประเทศไทยก็จำเป็นต้องจ้างครูไทยสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น.

เนื่องจากหน้าที่ในการผลิตครูภาษาอังกฤษนั้น เป็นหน้าที่ของทางสถาบันฝึกหัดครู วิทยาลัยครูต่าง ๆ สามารถผลิตครูภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพดีสมกับที่ ใ้ความวัตถุประสงค์ไว้ ก็เป็นที่ภาคหวังใ้ความรูภาษาอังกฤษของ เด็กนักเรียนไทยคงจะดีขึ้นอย่างแน่นอน ดังเช่น กอทเทรล^๓ ไคลกล่าวถึงความสำคัญของสถาบันฝึกหัดครูไว้ว่า "สถาบันฝึกหัดครู เป็นสถาบัน

^๑ Finoccniaro, Mary, The Teaching of English as a Second Language in Elementary and Secondary School, p. 10.

^๒ บุญเหลือ กุญชร, ม.ว. "ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย"
ศูนย์ศึกษา, ฉบับที่ ๒๐.

^๓ Cottrell, Donald P. editor, Teacher Education for a Free People, p. 12.

ที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะ เป็นแหล่งผลิตครูซึ่ง เปรียบเสมือน เป็นศูนย์กลางของกระบวนการจัดการศึกษา
ทั้งหมดของชาติ ถ้าสามารถผลิตครูได้ดีย่อมจะ เป็นผลไปถึงการศึกษาที่ดีของ เยาวชนด้วย ถ้าได้
ครูที่ไร้อรรถภาพย่อมจะ เป็นผลไปถึงการขาดสมรรถภาพของ เยาวชนไปด้วย"

ในการที่วิทยาลัยครูจะสามารถผลิตครูภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง ให้มีคุณภาพที่ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษที่วางไว้นั้น อาจารย์ผู้ทำการสอน
วิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูจะต้องมีความเข้าใจ ในจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร เก่าศึกษาหลักสูตร
มาแล้วเป็นอย่างดีก่อนที่จะนำมาสอนและประการสำคัญก็จะต้องยึดเอาจุดมุ่งหมายมา เป็นหลัก
ในการสอน ในการจัดกิจกรรม และการ ประเมินผลหลักสูตรด้วย ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของ
การสอนนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ผู้สอนจะต้องนำมายึดเป็นหลักในการสอนดังที่ รัตนา ตันบุญเท็ก^๔
ได้กล่าวไว้ว่า "บรรดาอาจารย์ของวิทยาลัยครูทุกท่าน ควรจะมีความเห็นที่สอดคล้องกันในจุด
มุ่งหมายของการสอนอันเป็นเสมือนแนวทางอันสำคัญในการ เตรียมการสอนที่มีประสิทธิภาพและ
ยิ่งการสอนมีประสิทธิภาพเพียงใด เด็กผู้เรียนก็จะได้รับผลมากขึ้นเพียงนั้น และในท้ายที่สุดก็จะ
ส่งผลสะท้อนไปถึงประ โยชนระดับชาติด้วย"

การสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในวิทยาลัย
ต่าง ๆ นั้นมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย ปัญหาที่สำคัญมักจะอยู่ที่ความวิตกกังวลเรื่องคุณภาพของการ
สอนภาษาอังกฤษ เพราะถ้าทำการสอนให้นักศึกษาฝึกหัดครู เหล่านี้มีความรู้ ในวิชาภาษาอังกฤษ
ไม่ดี จะเป็นผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาระดับชาติได้ ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักศึกษาเหล่านี้สำเร็จ
การศึกษากลับไปแล้ว เขาจะต้องไปทำการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นประถมศึกษา
ตอนปลายซึ่ง เป็นชั้นที่ครู จะต้องวางพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องให้ ดังที่ กานก สันชวานนท์^๕
ได้กล่าวไว้ว่า "ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นเริ่มต้น เช่นที่จะสอนในชั้นประถมปีที่ ๕ - ๗ แก่เด็ก

๔

Ratana Tanboontek, An Analysis of College Teachers' Conceptions of Goals in Relation to Their Practice With Implication for the Improvement of Secondary Teacher Education in Thailand, Dissertation, p. 2.

๕

กานก สันชวานนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ ตอน ๑ หน้า ๔.

ไทยเรานี้ ยิ่งเป็นระยะที่สำคัญต่อการหักและการแนะแนวที่ถูกต้อง เพราะเป็นการปูพื้นวางรากฐานจำเป็นที่จะต้องทำให้มั่นคงแข็งแรงถูกต้องตามหลักการ เพื่อเป็นบันไดให้แก่นักเรียนได้ก้าวไปสู่ความรู้ภาษาอังกฤษในชั้นสูงขึ้นไปโดยสะดวก"

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ก็ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษอย่างมาก โดยได้เคยหยิบยกปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในสถานฝึกหัดครูขึ้นมาพิจารณาและได้จัดให้มีการสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ จากผลของการสัมมนาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ต่ำ และมีพื้นความรู้ต่างกัน ยิ่งไปกว่านั้นยังรับเอาความรู้ผิด ๆ มาใช้ เมื่อมาอยู่ในระดับฝึกหัดครูแล้วก็ยังไม่ได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสได้เรียนตามลำพังโดยอาศัยแบบอย่างที่ถูกต้องจากอุปกรณ์ต่าง ๆ เครื่องบันทึกเสียง หอปฏิบัติกรภาษา อังกฤษ เป็นต้น และบางแห่งก็มีอุปกรณ์เหล่านี้ แต่นักเรียนก็ไม่มีโอกาสใช้

นอกจากนี้ทางกรมการฝึกหัดครู โดยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การที่มหาวิทยาลัยสตรีและวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ส่งผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษมาช่วยแนะนำการสอน ปรับปรุงตำราเรียน ทดลองการสอน และสำรวจปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และฝึกหัดครู

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับโครงการส่งเสริมภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (SEAREP) ได้จัดให้มีการพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยอาศัยแนวการสอนตามหลักภาษาศาสตร์เป็นพื้นฐาน ทั้งในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับฝึกหัดครู โดยเน้นความสำคัญในระดับฝึกหัดครู โดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังได้จัดทำแบบเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยขึ้น โดยเฉพาะ และจัดให้ครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนหนึ่งได้รับการอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีแบบเรียนเหล่านี้ จนทำให้ทั่วชั้นสอนโดยอาศัยแบบเรียนดังกล่าวเผยแพร่ไป ในสถานฝึกหัดครูทั่วประเทศและยังคงใจกัณาจนปัจจุบันนี้

นอกจากการปรับปรุงทางด้านการเรียนการสอนและแบบเรียนภาษาอังกฤษแล้ว

^๒ ศึกษาธิการ กระทรวง ผลการสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ สังกัดกรมการฝึกหัดครู
พ.ศ. ๒๕๐๑ หน้า ๑ - ๑๐.

ทางกระทรวงศึกษาธิการ ยังได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้ปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ. ให้ดีและเหมาะสมยิ่งขึ้น และในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ก็ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ป.กศ. ชั้นสูงขึ้นใหม่ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม

สำหรับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงที่ทำการปรับปรุงในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น ได้กำหนดความมุ่งหมายในการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้^๘

๑. ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
๒. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ และเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ
๓. วางรากฐานในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม หรือเพื่อใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
๔. ใหญ่เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการติดต่อสัมพันธ์กับสังคมไปตามที่ตนต้องการ
๕. ใหญ่ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาโทสามารถสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ส่วนผู้ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเอกให้สามารถสอนได้ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เนื่องจากหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่ได้ทำการปรับปรุงขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ นี้ เป็นหลักสูตรใหม่ที่เพิ่งนำมาใช้ได้เพียงไม่ถึง ๒ ปี ยังไม่มีผู้ใดได้ทำการประเมินผลของหลักสูตรอันนี้ว่า จะสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมายเพียงใด และสามารถสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน ผู้สอนได้เพียงใด ควบคู่กันเองที่ทำการวิจัย เกิดความต้องการที่จะทำการวิจัยประเมินผลหลักสูตรนี้ขึ้น แต่เนื่องจากเรื่องของหลักสูตร

^๗ ศึกษานิเทศก์ กระทรวง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๘

หน้า ๑.

^๘ ศึกษานิเทศก์ กระทรวง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง

พ.ศ. ๒๕๑๐ หน้า ๑

เป็นเรื่องกว้างขวาง รวมเอาวิชาการแขนงต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกันเป็นอันมาก บุคคลที่มีความชำนาญในสาขาวิชาใดก็อาจจะรับหน้าที่ศึกษากันกว่าส่วนของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของตน ผู้วิจัยมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษอยู่เป็นอันมาก และวิชานี้ก็เป็นวิชาเอกของผู้วิจัยมาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ตลอดจนการศึกษาระดับปริญญาโทอีกด้วย เคยเห็นผู้วิจัยจึงเลือกทำการประเมินผลหลักสูตรแต่ในส่วนที่เป็นวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น

จากรายงานการประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อประเมินผลหลักสูตร ประถมศึกษา ในประเทศภาคพื้นเอเชีย^{๙๐} ได้สรุประเบียบวิธีการประเมินผลหลักสูตรไว้เป็น ๓ วิธี พอจะสรุปได้ดังนี้

๑. พิจารณาโครงสร้างของหลักสูตร และดูความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างนั้น
๒. ศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในห้องเรียน เป็นต้น
๓. ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร หมายถึงการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนนั่นเอง

โดยทบทวนแล้ว การประเมินผลหลักสูตร จะต่องไรทั้ง ๓ วิธีการข้างต้นควบคู่กันไป แต่ในทางปฏิบัติมันเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะงานวิจัยมีขอบข่ายกว้างขวาง ต้องการเวลา กำลังคน และกำลังเงินเป็นจำนวนมาก สำหรับประเทศที่ยังขาดแคลนตัวบุคคล และเกรงจะมีเกรงใจที่จำเป็นสำหรับงานวิจัยนี้ ควรจะเลือกประเมินผลหลักสูตรแต่เพียงวิธีใดวิธีหนึ่ง แต่เพียงวิธีเดียว ส่วนการจะเลือกวิธีไหนขึ้นอยู่กับความต้องการ ความถนัด และความสามารถของบุคคลที่จะทำงานวิจัย ตลอดจนกระทั่งกำลังเงินที่มีอยู่สำหรับใช้ในการวิจัย

^๙ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการกันกว่าเรื่องเด็ก รายงานการประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อประเมินผลหลักสูตร ประถมศึกษา ในประเทศภาคพื้นเอเชีย, หน้า ๑๑.

^{๙๐} ก. หน้า ๘ - ๕.

ในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้วิจัยได้จำกัดขอบเขตของการวิจัยลง เนื่องจากเหตุผลเฉพาะเกี่ยวกับรายงานการประชุมทั้งกล่าวแล้วข้างต้น และขอบเขตของการวิจัยที่ผู้วิจัยทำนั้นจำกัดเขาอยู่ในวิธีการแรกของการประเมินผลหลักสูตร กล่าวคือ เป็นการพิจารณาโครงสร้างของหลักสูตร และดูความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างนั้น ซึ่งจำแนกออกเป็นส่วนต่าง ๆ ของหลักสูตรได้เป็น ๕ ส่วนด้วยกัน คือ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการการวัดผล และการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร

ผู้วิจัยได้เลือกทำการวิจัยในส่วนที่เป็นวัตถุประสงค์ และกระบวนการที่ประกอบด้วย การเตรียมการสอนของครู วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และการประเมินผลของครู ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ในการช่วย เป็นแนวทางสำหรับนำไปปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ. ชั้นสูงได้ ดังที่คณะกรรมการนิเทศการศึกษาระดับสูง หลักสูตรของสมาคมการศึกษาแห่งอเมริกา^{๑๑} ได้กล่าวไว้ว่า "การสำรวจบทบาทของโรงเรียนกึ่ง การสอนในโรงเรียนกึ่ง ปัญหาในการสอนและความกีดกันของครู เกี่ยวกับการสอนกึ่ง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะนำมาประกอบการจัดหลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้เพราะครู เป็นผู้ใช้หลักสูตรนั้นโดยตรง"

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษารังนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง ว่าสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพียงใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือหลักสูตรให้ผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เพียงใด โดยทำการศึกษาดังต่อไปนี้

^{๑๑} Association for Supervision and Curriculum Improvement, A Department of National Education Association, Research for Curriculum Improvement, p. 57.

๑. วิเคราะห์ความมุ่งหมาย และศึกษาเนื้อหาของหลักสูตรวิชา เอกภาษาอังกฤษ รัศมี ป.กศ.ชั้นสูง ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๐

๒. ศึกษาวิธีสอน การทำโครงการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การจัด กิจกรรมและแบบเรียนที่ใส่นสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในรัศมี ป.กศ. ชั้นสูง ของวิทยาลัยครู จำนวน ๒ แห่ง ในจังหวัดพระนคร เพื่อดูว่าอาจารย์เหล่านั้นมีความเข้าใจใน ความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างไร และนำเอาความเข้าใจนั้นไปใช้ในกระบวนการสอนอย่างไร จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมบรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

๓. ศึกษาวิธีการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ข้างต้นว่า ดำเนินไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ก็ให้นำเอาความมุ่งหมายของหลักสูตร มาไว้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลหรือไม่

๔. ศึกษาคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษที่เรียนตามหลักสูตร วิชาเอกภาษาอังกฤษ รัศมี ป.กศ.ชั้นสูง ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๐

๕. เสนอแนะวิธีการจัดและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. ๒๕๑๐

ความสำคัญของการก่นทว

๑. การก่นทวครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ให้ผู้บริหาร และผู้จัดทำหลักสูตรวิชาภาษา อังกฤษรัศมีนี้ ได้ทราบถึงขอบพระองค์อาจจะมีได้ในการจัดหลักสูตร และการนำเอาหลักสูตร ไปใส่นสอนของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในรัศมีนี้

๒. เป็นแนวทางให้หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู นำไปใช้ในการแก้ไขปรับปรุง หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษรัศมี ป.กศ. ชั้นสูง ที่ไว้อยู่ในปัจจุบันนี้ นอกจากนี้ยังอาจเป็นแนวทาง ในการจัดและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษในรัศมีฝึกหัดครูอื่น ๆ ด้วย

๓. ผลการวิจัยนี้อาจจะช่วยให้กรมการฝึกหัดครู ได้ข้อคิดสำหรับยึดเป็นแนวทางในการ จัดอบรมครูให้มีความรู้ทางค่าน วิชาการ วิธีสอน และการวัดผลวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจน

การจัดทำ ให้ง่ายต่อการสอนภาษาอังกฤษอย่าง เพียงพอ และเป็นแนวทางในการ เลือกรายวิชาเรียน ภาษาอังกฤษสำหรับระดับฝึกหัดครูด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลดีต่อการสอนภาษาอังกฤษในระดับ ฝึกหัดครูยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้จำกัดอยู่ในขอบข่ายของความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และจัดทำกับครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ทั้งนี้จะศึกษาเฉพาะในวิทยาลัยครู ๒ แห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำจำกัดความที่พิเศษเฉพาะ

การประเมินค่าของหลักสูตร^{๑๒} เป็นการประเมินค่าเนื้อหา และโครงสร้างของ หลักสูตร วัสดุ กระบวนการเรียนการสอน และพัฒนาการของนักเรียนในชั้นเรียนที่ต้องการ ใ้ให้ได้รับ

ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง หมายถึงการศึกษิตตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง^{๑๓} ซึ่งเป็นหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมผู้ที่ทำการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น รับผิดชอบสำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา หรือผู้สำเร็จหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย มีกำหนดเวลาเรียน ๒ ปี ใ้ได้รับประกาศนียบัตรเทียบเท่าอนุปริญญา

^{๑๒} กองการวิจัย กรมวิชาการ การประมูมปฏิบัติงานการวิจัยทางการศึกษาในปัญหา เกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนในทวีปเอเชีย, หน้า ๘๒.

^{๑๓} ศึกษาธิการ กระทรวง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง พุทธศักราช ๒๕๑๐, หน้า ๑.

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ หมายถึงหลักสูตรภาษาอังกฤษ
 ที่เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง ที่ประกาศใช้ในปีการศึกษา ๒๕๑๐
 ฎุ หมายถึง ผู้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
 ชั้นสูง ของวิทยาลัยครูที่ผู้เขียนทำการศึกษารังนี้

ขอทกลง เองตน

ผู้วิจัยไคตงขอทกลง เองตนในการคณกว่าวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้ คือ

๑. การตอบแบบสอบถามของครู เหล่านั้น จะถือว่าเกิดวากิจจริงทุกประการ
๒. การศึกษาและประเมินผลหลักสูตรครั้งนี้ จะกระทำกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษารังนี้ พ.ศ. ๒๕๑๐ เฉพาะส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ถ้าหลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงไป การวิจัยครั้งนี้อาจจะไม่คลุมไปถึง
๓. ให้วิทยาลัยครูทั้งสองแห่งที่ผู้วิจัยทำการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิทยาลัยที่สมัครสมมติเป็น วิทยาลัยครู ก. และวิทยาลัยครู ข.

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยไคตงขอสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้ คือ

ความเชื่อและความเข้าใจในรูกนงหมายที่ครู สอนภาษาอังกฤษยึดถืออยู่จะมีผล
 โดยตรงตอสิ่งทีกรู เหล่านั้นเลือกกระทำ อันไคแก การทำโครงการสอน การเตรียมการสอน
 วิชสอน การจัดกิจกรรม การเลือกแนวเรียน และคู่มือสำหรับใรสอน ตลอดจนวิธีการ
 ประเมินผลการสอน คังที ญบยส์ และ สนิก ^{๑๘} ไคกล่าวไว้ว่า "สิ่งทีกรูสอนเรื่อว่าสำคัญ
 จะมีผล โดยตรงตอพฤติกรรมของ เขา และจะมีผลตอเนื่องไปตงพฤติกรรมของนักเรียนควย"

^{๑๘} Coibs, Arthur W. and Snygg, Donald "A Perceptual Approach to Behavior" in Individual Behavior, p. 399.

ผลงานกนกาวที่เกี่ยวกับงานวิจัย

การศึกษากนกาวเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างสมบูรณ์ครบถ้วนตลอดกระบวนการนั้น ยังไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดทำกันในประเทศของเรา แม้แต่งานการศึกษาวิจัยของผู้วิจัยเองก็ไม่ใช่การประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์แบบครบตามกระบวนการ เพราะเรื่องของหลักสูตรเป็นเรื่องที่กว้างขวางมาก ท้องการ เวลา กำลังคนและกำลังทรัพย์มาก ในการทำการศึกษาวิจัยคงได้กล่าวมาแล้วในบทที่หนึ่ง จึงจะไม่นำมากล่าวอีกในที่นี้

ผลงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น นักไวยากรณ์เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรด้วย ดังนั้นผลงานวิจัยในประเทศที่ทำกันมา เกี่ยวกับการสำรวจปัญหาทางด้านการเรียนการสอน จึงเป็นงานวิจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับงานศึกษาประเมินผลของผู้วิจัยเราเองเกี่ยวกับผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะได้นำเอาผลงานกนกาววิจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับการศึกษาของผู้วิจัยมาแสดงไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีผู้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพียงใด

ผลงานกนกาวที่เห็นว่าจะ เป็นสาระต่อการวิจัยหลักสูตรภาษาอังกฤษของผู้วิจัยในครั้ง นี้ จะได้ยกมากล่าว เป็นสองตอน ก็นงานกนกาวที่ทำกันในประเทศ และงานกนกาวที่ทำกันในต่างประเทศ

๑ Association for Supervision and Curriculum Improvement, loc. cit.

ผลงานวิจัยในประเทศไทย

ในเรื่องของจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น วัชรวิ นันทวิสัย^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย" สรุปไ้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น มีจุดประสงค์แตกต่างกันตามกาลสมัย ในสมัยแรกนั้น ใ้ไ้แก่สมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงต้องการให้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อมิให้เสียเปรียบ เวลาติดต่อกับฝรั่ง วิธีสอนในสมัยนั้นจึงเป็นแบบ "วิธีโดยตรง" (The Direct Method) ก็คือมีครูซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน ต่อมาจุดประสงค์ในการเรียนไ้เปลี่ยนแปลงไปเป็นเรียนเพื่อให้สามารถเขียนภาษาอังกฤษติดต่อกับชาวต่างประเทศได้ ทำให้วิธีสอนต้องเปลี่ยนตามไปคย ก็ใช้วิธีสอนแบบ "วิธีสอนไ้วยากรณ์และแปล" (The Grammar Translation Method) คือเน้นทางหลักไ้วยากรณ์ การแปล อ่าน คิด และเขียนลายมือ ต่อมาในสมัยปัจจุบันเห็นว่าการเรียนภาษาควรเรียนภาษาพูดให้ไ้ไ้เท่ากับภาษาเขียน จึงหันมาใช้วิธีสอนแบบมุ่งฝึกทักษะทั้ง ๔ อย่าง อันไ้แก่ทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้สัมพันธ์กัน โดยเริ่มคยการฟังและพูดก่อน (The Aural Oral Approach)

สำหรับผลงานวิจัยทางคณการสอนภาษาอังกฤษและปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษนี้ ไ้มีผู้ทำการวิจัยไ้ดังนี้

คงเคื่อน บันยารชุน^๓ ไ้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Foreign Language) สรุปไ้ว่า ปัญหาที่สำคัญที่เกี่ยวของกับการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม คือ ชาติครูที่ไ้รับการอบรมในคณการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องมีการแก้ไขไ้คยคน ผู้เขียนไ้เสนอแนะลักษณะของครูสอนภาษา-

^๒ วัชรวิ นันทวิสัย จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย
วิทยานิพนธ์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๒, ๖๐ หน้า.

^๓ Duangduen Panjarachun, Teaching English as a Foreign Language Bachelor's Thesis, The Faculty of Education, Chulalongkorn University, 43 p.

อังกฤษที่ไต้หวัน ก็

- ๑. ความรู้ภาษาอังกฤษ
- ๒. มีประสบการณ์ทางการสอน
- ๓. มีความรู้ในการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ

ผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษอีกท่านหนึ่งคือ สุวรรณี เต็งอำนวยการ
ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนคร" พบว่าในคณาธิการนั้น ครูขาดอุปกรณ์การสอนที่จะนำมาประกอบการสอน
ของตน ส่วนปัญหาในคณาธิการนั้น ครูมีเวลาสอนน้อย จำนวนชั่วโมงสอนและวิชาสอนของครู
ไม่เหมาะสม ครูที่มีวุฒิสูงไม่ทำงานคณาธิการมากเท่าที่ควร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอ
เสนอแนะว่า ครูที่สอนภาษาอังกฤษควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ที่ถูกต้อง การสอนมีคุณภาพและบุคลิกลักษณะที่ดี
มีความรู้ทั้งทางคณาธิการและวิชาครู ในการสอนก็ต้องมีการเตรียมการสอนอย่างดี มีการสอน
ที่เราความสนใจของนักเรียนอยู่เสมอ การสอนต้องให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง ๆ ก็
ต้องมุ่งฝึกทักษะทั้ง ๔ โดยครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี และต้องมีการวัดผลภายหลังการสอนอยู่เสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษอีกอันหนึ่ง เป็นการศึกษาที่มีวงจำกัดลงไป แต่
เฉพาะในเรื่องของการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น ก็งานวิจัยของ สุรีย์ เปี่ยมสุข
ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง "การสอนอ่านอังกฤษในชั้น ป.๑๓." ซึ่งพอจะสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้คือ
ครูมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก การศึกษาจะบรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่วางไว้
เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ถ้าครูไม่มีความรู้ความชำนาญในการสอนแล้ว นักเรียนก็ย่อม
ไม่ได้รับความรู้ที่แท้จริงจากการเรียนการสอนก็จะมีประโยชน์ ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูที่สำคัญคือ

^๔ สุวรรณี เต็งอำนวยการ การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔
๒๐๒ หน้า.

^๕ สุรีย์ เปี่ยมสุข การสอนอ่านอังกฤษในชั้น ป.๑๓. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓, ๘๙ หน้า.

ครูไม่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีพอ และไม่มีความรู้ในวิธีสอนภาษาอังกฤษที่สามารถจะนำไปสอน
ได้ เรียบร้อยอย่างใดผล

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาก่อนหน้าของผู้วิจัยอีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่อง "การสำรวจ
ปัญหาการทดสอบผลภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร
และธนบุรี" ซึ่งทำการศึกษาก่อนหน้าโดย สี่ทันคร อินทุสุต จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า
ครูส่วนมากยังขาดความเข้าใจในเรื่องการทดสอบ ทำการทดสอบไม่สัมพันธ์กับวิธีการสอน
ครูบางคนที่มีความเข้าใจในเรื่องการทดสอบพอใช้ได้ ก็ไม่นำไปใช้ปฏิบัติจริง ผู้ทำการวิจัยจึง
เสนอแนะให้ครูพยายามหาความรู้ทางด้านการทดสอบเพิ่มขึ้นเพื่อจะได้นำมาใช้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ผลงานวิจัยในประเทศไทยอันสุดท้ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาก่อนหน้าของผู้วิจัยอย่าง
มาก และยังเป็นงานวิจัยที่กระทำกับระดับการศึกษาระดับเดียวกันอีกด้วย ก็คือในระดับประกาศนียบ-
ัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ผลงานวิจัยดังกล่าวนี้ก็คือ "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียน
ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ ปีการศึกษา ๒๕๑๐" ซึ่งทำการวิจัยโดย
เสาวรัตน์ การวางษ์ ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้รวบรวมปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันฝึกหัดครู
ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงไว้ โดยรวบรวมมาจากผลการสัมมนาครูสอนภาษา
อังกฤษ สังกัดกรมการฝึกหัดครู พ.ศ. ๒๕๐๑ และจากการสนทนากับครูสอนภาษาอังกฤษใน
ส่วนกลาง ในการสัมมนาทำคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษในระหว่างปีเดือนภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๑๐
หลังจากที่ประกาศใช้หลักสูตรใหม่ฉบับ ๒๕๐๐ แล้ว ปัญหาดังกล่าวแบ่งออกได้เป็น ๓ ข้อ ก็คือ

^๖ สี่ทันคร อินทุสุต การสำรวจปัญหาการทดสอบผลภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ภาควิชาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐, ๘๒ หน้า.

^๗ เสาวรัตน์ การวางษ์ ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนระดับ ป.กศ.
ชั้นสูง วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ วิทยานิพนธ์ภาควิชาศึกษาศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย ๒๕๑๐ ๗๘ หน้า.

๑. ปัญหาทางคานนักเรียน

ก. พื้นความรู้เดิมก่อนเข้ามาเรียนชั้น ป.กศ.คน คำนวณ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมาจากโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศที่มีการสอนต่างกัน มีครูที่มีระดับความสามารถและความชำนาญต่างกัน เมื่อนักเรียนเหล่านี้เข้ามาเรียนในระดั บ.กศ.คน ซึ่งมีเวลาเรียนเพียง ๒ ปี เท่านั้น จึงเป็นการเรียนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ และการเขียน ฉะนั้นจึงดูเหมือนว่ามีได้มีความรู้เพิ่มขึ้นเลย เมื่อมาเรียนในระดั บ.กศ.ชั้นสูงซึ่งมีทั้งการเรียนเพื่อทบทวนความรู้เดิมและที่เป็นความรู้ในระดั บ.สูงขึ้นไป นักเรียนก็มีปัญหาเรื่องการตามบทเรียนไม่ทัน ไม่เข้าใจบทเรียน

ข. จำนวนนักเรียนมาก ชั่วโมงเรียนน้อย ฉะนั้นการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ จึงทำไม่ได้บ่อยครั้งนักและไม่ทั่วถึง

ก. นักเรียนขาดการการฝึกฝนทักษะ เพราะครูใหญ่ที่ถือถือถือถือ การสอนหลายวิชา ทำให้เวลาในการเตรียมการสอนมีน้อย เมื่อนักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นยิ่งในการ เรียนภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความสามารถที่จะไปเป็นครูที่คิดได้

ง. นักเรียนส่วนมากเคยชินกับการสอนแบบแปลที่ เคยเรียนมาจากชั้นกัน ๆ เมื่อต้องมาเรียนฝึกทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน จึงไม่พอใจวิธีสอนแบบนี้ และไม่ร่วมมือเท่าที่ควร

๒. ปัญหาของครูอาจารย์

ครูสอนภาษาอังกฤษระดับนี้ไม่เชื่อมั่นในพื้นฐานความรู้ของตนเอง เพราะเมื่อครั้ง เป็นนักเรียนขาดการฝึกฝน เรื่องการออกเสียง ครูจำนวนไม่น้อยมีพื้นความรู้เดิมไม่ดี และขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ครูยังมีปัญหา เรื่องขาดความเข้าใจในธรรมชาติของภาษา และวัฒนธรรมของชาติเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนภาษา เพราะจะช่วยให้มีความมั่นใจ และเข้าใจที่จะ เลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสม เพื่อให้ นักเรียนได้ประโยชน์จากการ เรียนมากขึ้น

๓. ปัญหาภาควิธีสอน

ในปัจจุบัน ครูภาษาอังกฤษทุกคนในสถานศึกษาฝึกหัดครู ใ้ดำเนินการ

อบรมวิธีสอนภาษาอังกฤษมาจากโครงการส่งเสริมภาษาอังกฤษภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ (SEAREP) แล้วทั้งนั้น แต่เมื่อกลับมาถึงสถานศึกษาแล้ว บางพวกก็ใช้วิธีสอนแบบเก่า เช่น วิธีแปล วิธีสอนที่เน้นหนักไปในทางอธิบายไวยากรณ์ เพราะไม่ถนัดในการใช้วิธีที่ได้รับการอบรมมา ส่วนอีกพวกหนึ่งพยายามนำวิธีที่ได้รับมาจากการอบรมไปทดลองใช้ ปรากฏผลนั้นจึงมักประสบปัญหาในการสอน ถ้าสอนร่วมกับครูพวกแรก เพราะนักเรียนจะไม่ชอบครูที่เกี่ยว เชื้อใหญ่ หนักทักษะต่างๆ โดยเฉพาะการออกเสียงและการพูด แต่หากครูใช้วิธีนี้และมีห้องปฏิบัติการภาษาในการฝึก ก็พอจะขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว แต่ก็ไม่หมดเลยที่เกี่ยว เพราะจำนวนนักเรียนมากเกินไป

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ

เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาก่อนหน้านี้ของผู้เขียนนั้นมั่งคั่งต่อไปนี้ คือ

งานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายทั่วไปในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่ง เกลย์^๘ เป็นผู้ทำการศึกษาเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๐ - ๑๙๕๑ โดย เขาส่งแบบสอบถามให้ครูและหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ๑๕๕ แห่ง เป็นผู้ตอบ การศึกษารังนี้ต้องการ เปรียบเทียบจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษเมื่อ ๒๕ ปีที่แล้วกับในระยะเวลาที่เราทำการศึกษานี้ ปรากฏผลโดยสรุปว่าครูในสมัยเมื่อ ๒๕ ปีมาแล้วนั้นทำการสอนโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการสอนมากกว่าในปัจจุบัน แต่แนวคิดที่ครูพยายามให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างวิเคราะห์วิจารณ์มีน้อยกว่าในปัจจุบัน ครูในสมัยปัจจุบันนั้นมุ่งฝึกนักเรียนเป็นกลุ่มหรือโดยการอภิปราย เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างวิเคราะห์วิจารณ์มากขึ้น

จากงานวิจัยนี้จะเห็นได้ว่าความเข้าใจอันดีในจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะครูจะได้จัดเตรียมการสอนให้เหมาะสมเพื่อได้บรรลุผลดังความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จุดมุ่งหมายในการสอนนั้นเปรียบเสมือนฤกษ์ในการ

^๘ Clay L.N. "General Objectives in the Teaching of English" in The Journal of Educational Research, 49 : 345-356 January, 1956.

เตรียมวิธีสอนของครูจึงจำเป็นที่ผู้เป็นครูจะต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างชัดเจนที่สุด วิธีการสอนที่ดีที่สุดจะมีคุณค่าไม่ด้อยเท่าที่ควร ถ้าไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนที่แท้จริง ครูที่จะสอนภาษาอังกฤษให้ใครสักคนที่สุดจำเป็นที่ครูจักจุดมุ่งหมายของการสอนอย่างแจ่มแจ้งและมีกลวิธีสอนที่ถูกต้องเหมาะสมกับพื้นฐานและสภาพของนักเรียน เพื่อให้เด็กเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษองogram เพิ่มพูนขึ้น งานวิจัยที่ระนำมากล่าวต่อไปเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องของการสอนภาษาซึ่งมีผู้ทำการวิจัยกันกว่าไว้ดังนี้

กอร์นัลส์^๘ แห่งทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนและ เทคนิคของการสอนภาษาไว้กล่าวไว้ว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดสำหรับครูที่สอนภาษาคือการพิจารณาเลือกวิธีสอนและ เทคนิคในการสอนที่เป็นประโยชน์ต่อชั้นเรียน การเลือกวิธีสอนขึ้นอยู่กับ การเตรียมการสอน ประสบการณ์ของครู ความเข้าใจในนิสัยการพูด (speech habits) ของนักเรียนในภาษาเดิมของเขา (native language) และความคุ้นเคยกับนิสัยการพูดของภาษาต่างประเทศที่คนจะสอน นอกจากนั้นมีสิ่งอื่นอีกเช่น จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน จำนวนชั่วโมงที่เรียนในหนึ่งสัปดาห์ อายุ และความสนใจของนักเรียนตลอดจนวิธีการสอนที่ใช้อยู่กับนักเรียนด้วย

แมกการอน^{๑๐} เป็นอีกผู้หนึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องการสอนภาษา เขาได้กล่าวไว้ว่า ครูสอนภาษาไม่จำเป็นต้องเป็นนักภาษาศาสตร์ แต่จำเป็นที่ครูคนเฝ้าของภาษา นอกจากนั้นเขายังได้ให้ความเห็นไว้ว่า ครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเองนั้นย่อมไม่สามารถจะสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศได้ และการตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนภาษา โดยเฉพาะการสอนภาษาเป็นภาษาที่สอง ควรจะพิจารณาจุดมุ่งหมายในการสอนให้ถี่ เพราะถ้าจุดมุ่งหมายต่างกัน วิธีการสอนย่อมมีลักษณะแตกต่างกันไป แมกการอนได้เขียนเรื่องนี้โดย

๘

Cornelius, Edwin T., "Method and Techniques of Teaching" in Language Teaching, p. 3.

๑๐

Mc. Carron, John W.S.J., Fr., "Some Notes on Language in Culture" in Language Problems in Southeast Asian Universities, pp. 6-19.

พิจารณาปัญหาในการสอนภาษาพื้นเมืองของฟิลิปปินส์และทั่วต่างประเทศ และการสอนภาษาต่าง-
ประเทศให้แก่คนฟิลิปปินส์ ความคิดเห็นเหล่านี้น่าสนใจมากเพราะในประเทศไทยเราก็มีปัญห
เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอยู่มาก

ผู้ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับ เรื่องการสอนอีกเรื่องเดียวกัน ก็คือ มิลเลอร์^{๑๑} เขาได้ศึกษา
เกี่ยวกับ เรื่องการสอนเพื่อต้องการทราบว่า การสอนโครงสร้างของประโยคตามแนวภาษาศาสตร์
จะบังเกิดผลดีกว่าหรือเท่าเทียมกับการสอนแบบเดิมที่เคยใช้กันในโรงเรียนทั่วไป การศึกษา
ของเขาทำการลองกับนักเรียน ๒ กลุ่มในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เมือง มัสเซี มลรัฐอินเดียนา
ปรากฏผลว่าการสอนตามแนวภาษาศาสตร์ได้ผลดีกว่า

นอกจากนี้ยังมีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประวัติการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ เป็นภาษา
๓๓ ประเทศในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาอีกด้วย ผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ เรื่อง
นี้คือ แกร์เรียน^{๑๒} เขาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประวัติการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ เป็นภาษา
ต่างประเทศในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี ๑๘๘๑ - ๑๙๖๕ พร้อมกันนี้
เขายังศึกษาบทบาทของภาษาอังกฤษในฐานะ เป็นภาษาต่างประเทศในเขตที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาประจำชาติอีกด้วย เขาได้เน้นว่าสิ่งสำคัญในการ เรียบการสอนก็คือต้องกำหนดถึงแบบ
เรียนและอุปกรณ์การสอนให้มาก เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะ เป็นภาษาต่างประเทศให้ ได้ผลดีที่สุดนั้น จะต้องใช้วิธีสอนตามหลักภาษาศาสตร์
ดังนั้นจึงควรจะได้มีการศึกษาวิธีการนี้โดยละเอียดให้เขาใจแจ่มแจ้ง มีการจัดเตรียมครูให้ได้
รับการฝึกอบรมเพื่อใช้วิธีการสอนนี้ได้อย่างถูกต้อง มีการจัดเตรียมแบบเรียนและอุปกรณ์การสอน

๑๑

Miller, Frances "Sequential Patterns of Structures in the English Language Compatible with Written Expressions of Junior High School Student" in The Journal of Educational Research, 59 : 201-303, Jan. 1966.

๑๒

Darian, Steven G., "A History of the Teaching of English as a Foreign Language in American Colleges and Universities 1888-1965" Dissertation Abstract, 29 : 2695-A-2696 Feb. 1969.

ที่เหมาะสมตลอดจนมีการจัดเตรียมนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้พอสมควร ทั้งหมวกก็เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุผลสำเร็จดังวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นอย่างดี

นอกจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว ในด้านการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษก็ยังมีผู้สนใจกันกว้างขวางไว้ เช่น มอร์เซย์^{๑๓} ได้กล่าวไว้ในหนังสือ *Improving English Instruction* เกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ พดสรุปได้ดังนี้

ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบให้มีการออกหลักสูตรใหม่ขึ้นมาแทนหลักสูตรเก่า แต่ชอบที่จะให้มีการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร เดิมให้ดีขึ้นมากกว่า

การแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษนั้นครอบคลุมไปถึง การเลือกสรรงานทางานวรรณคดี การเลือกหนังสือสำหรับใช้ประกอบการสอนของครู หนังสือแบบฝึกหัดการพิจารณาจุดมุ่งหมายของทางแผนกวิชาภาษาอังกฤษและการพิจารณาจุดมุ่งหมาย เฉพาะรายวิชาของภาษาอังกฤษว่ามีความสอดคล้องกับปริมาณและคุณภาพของผู้เรียนและผู้สอน ตลอดจนต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับความต้องการในปัจจุบันของสังคมด้วย นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาวาจุดมุ่งหมายนั้นสอดคล้องและเป็นไปตามการสนับสนุนทางด้านการเงินที่ได้รับจากชุมชนและรัฐหรือไม่ด้วย ถ้าจุดมุ่งหมายเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาด้วย นั่นคือหลักสูตรต้องเปลี่ยนแปลงไปนั่นเอง

งานแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรนั้นก็เพื่อสร้างจุดมุ่งหมายที่ดีกว่าเดิมสำหรับผู้เรียนและผู้สอน และเพื่อสร้างรายวิชาเรียนที่ ผลิตขึ้นเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่กำหนดไว้ แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้นจะต้องอาศัยข้อมูลที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ ดังนั้นก่อนและทั้งที่จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจึงต้องมีการวิจัยมาก่อนและมีการประเมินค่าหลังการเปลี่ยนแปลงทุกครั้งไป

๑๓

Morsey, Royal J., "A Philosophy of Teaching English" in *Improving English Instruction*, p. 7.

เอกสารและงานวิจัยทั้งในและนอกประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยที่นำมากล่าวในที่นี้ส่วนใหญ่เป็นผลงานที่ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องการสอนภาษา ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษและจุดมุ่งหมายในการสอนภาษาอังกฤษ ผลงานบางอันเป็นเรื่องของประวัติในการสอนภาษาอังกฤษและการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ผลงานเหล่านี้แม้ไ้ความมีประโยชน์และคุณค่าอย่างมากต่อการปรับปรุงแก้ไขวิธีการสอนภาษาอังกฤษและเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษอย่างมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการศึกษาค้นคว้าประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะได้ทราบว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่ทำการประเมินนั้นมีจุดมุ่งหมายที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติได้จริง ๆ เพียงใด เนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่ตั้งไว้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและมีความเหมาะสมเพียงใด บรรดาครูสอนวิชาภาษาอังกฤษใช้วิธีการสอนเพื่อไ้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของวิชาหรือไม่ เพียงใด ใช้วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวิธีการสอนที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ และผลการประเมินเป็นที่พอใจเพียงใด ทั้งนี้ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มิได้ความมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษอย่างมากนอกจากผลงานวิจัยที่นำมากล่าวแล้ว ท้ายเหตุนี้เองผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวขึ้น

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ

๑. ทามวลประชากรที่ใช้ในการวิจัย
๒. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
๓. ส่งแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูล
๔. ทำการวิเคราะห์เนื้อหาของรายวิชา เอกภาษาอังกฤษระดับ ป. ๓. ชั้นสูง
๕. ทำการสังเกตการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ โดยอาศัยแบบสอบถามเป็นหลักในการสังเกต
๖. เก็บรวบวิเคราะห์ข้อสอบวิชา เอกภาษาอังกฤษทุกฉบับ
๗. ศึกษาคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูสองแห่งที่ผู้วิจัยทำการประเมินผลหลักสูตรอยู่

๑. การทามวลประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และวิทยาลัยครู ข. จำนวน ๒ แห่ง ในจังหวัดพระนคร โดยกระทำดังนี้

สำรวจจำนวนครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูทั้ง ๒ แห่ง จากหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า วิทยาลัยครู ก. มีครูภาษาอังกฤษที่สอนในระดับ ป. ๓. ชั้นสูง ในภาคเรียนที่ออกทำการสำรวจจำนวน ๕ คน วิทยาลัยครู ข. มีจำนวน ๕ คน รวมเป็น ๑๐ คน จำนวนที่สำรวจได้นี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละภาคเรียนและปีการศึกษาหนึ่ง ๆ เนื่องจากวิทยาลัยครูทั้งสองแห่งดังกล่าวไม่มีการแบ่งแยกครูภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง แต่มีการหมุนเวียนให้ครูทุกคนได้สอน

ในทุกกรณี ดังนั้นจึงอาจทำให้จำนวนครูที่สอนภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนแปลงได้

๒. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยส่วนหนึ่ง การที่ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามดังปรากฏในภาคผนวก ข้างท้ายนี้ เพราะเห็นว่า แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมในการวิจัยที่เป็นแบบสำรวจมากที่สุด ทั้งนี้เพราะแบบสอบถามมีคุณสมบัติที่ถูกต้อง ให้ความสะดวกแก่ผู้ตอบในเรื่องของเวลา ผู้ตอบสามารถเลือกเวลาใดก็ได้ในการตอบแบบสอบถาม ทำให้มีความพอใจที่จะตอบมากกว่า การให้สัมภาษณ์ภายในเวลาที่กำหนดไว้อย่างตายตัวแน่นอน

ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็น ๔ หมวด รวมทั้งหมด ๕๕ ข้อ

หมวดที่ ๑ มีทั้งหมด ๑๐ ข้อ เป็นการถามเกี่ยวกับตัวครู เพื่อทราบรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของครู

หมวดที่ ๒ มีทั้งหมด ๑๓ ข้อ สร้างขึ้นโดยนำเอาความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมาแปลเป็นพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้

หมวดที่ ๓ มีทั้งหมด ๒๓ ข้อ เป็นการถามเกี่ยวกับกระบวนการสอน อันได้แก่ การเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การใช้อุปกรณ์และหนังสือมือในการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจน การวัดกิจกรรมประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบว่าครูภาษาอังกฤษเลือกใช้กระบวนการสอนที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้หรือไม่ เพียงใด

หมวดที่ ๔ มีทั้งหมด ๘ ข้อ เป็นการถามเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน สร้างโดยอาศัยพฤติกรรมที่แปลความไว้ในหมวดที่ ๒ นำมาถามเกี่ยวกับการทดสอบพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แปลไว้ดังกล่าวแล้วข้างต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้รู้ว่าการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนได้ยึดถือจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษเป็นหลักในการประเมินผลหรือไม่ เพียงใด

ในการสร้างแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาหลังจากที่ทำการศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ. ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ หนังสือแนะแนวการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. ๒๕๑๐^๑ หนังสือแนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์^๒ และหนังสือรายงานการประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อประเมินผลหลักสูตร ประถมศึกษาในประเทศภาคพื้นเอเชีย^๓ นอกจากนี้ก็ได้ทำการศึกษาวธีการในการออกแบบสอบถามจาก *Research in Education*^๔ และ *Questionnaire Design and Attitude Measurement*^๕

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเสร็จแล้ว จึงนำไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจแก้ม หลังจากนั้นได้นำไปให้ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ ประจำหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ตรวจแก้มอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงนำแบบทดสอบไปทำการทดลองสอบ กระบวนการของแบบทดสอบกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปรากฏผลจากการทดลองสอบว่า ผู้ตอบสามารถเข้าใจกระบวนการของแบบทดสอบ เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ได้แก้ไขแบบทดสอบแต่ประการใด

ในแบบทดสอบทุกฉบับผู้วิจัยได้แนบจดหมายขอความร่วมมือจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

^๑ ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู แนะแนวการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. ๒๕๑๐, หน้า ๑ - ๒๘.

^๒ แวน ไชยออก, ไบรช แนะวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับประเทศไทย กรมการฝึกหัดครู แจก, ๑๓๕ หน้า.

^๓ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการศึกษาระดับสูง, ล.ค.

^๔ Best, John W., Research in Education, 1963, p. 140-160.

^๕ Oppenheim, A., Questionnaire Design and Attitude Measurement, p. 98-114.

ไวคอย ทั้งนี้เพื่อใ้การกอบแบบสอบถามนี้เป็นไปคัยความจริงใจและใ้ข้อมูลที่ถูกตอ้งยงวัน

๓. การแจกแบบสอบถามและการรวบรวมขอมูล

เมื่อเตรียมแบบสอบถามไว้ครบถวนตามจำนวนที่ตอ้งการแล้ว ผู้วิจัยใ้ทำการแจกจ่ายแบบสอบถามคัยตนเอง โดยตักตอ้งกับผู้อำนวยการและหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษของวิทยาลัยกฐทั้งสองแห่ง กือ วิทยาลัยกฐ ก. และวิทยาลัยกฐ ข. ปรัากฎาใ้ได้รับความร่วมมืออย่างคัยยง

๔. ทำการวิเคราะห์เนื้อหาของรายวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

เนื่องจากเวลาในการทำการวิจัยมีจำกัด และขอขายการวิจัยกฐนี้กว้างขวางและกรอบกลุ่มไปหลายเรื่อง ผู้วิจัยไม่สามารถจะนำหนังสือและแบบ เรียบรองแต่ละรายวิชาต้งแต่วิชาภาษาอังกฤษ ๘ - ๒๔ มาทำการวิเคราะห์ใ้ละเอียดลงไปใ้ คังนั้นผู้วิจัยจึงกียามาแต่เฉพาะเนื้อหาของรายวิชาต้งคัยที่กำหนดไว้ใ้หนังสือแนะแนวการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการกียะชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ๖ เท่านั้น

การกียาเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษ ๘ - ๒๔ นี้ เพื่อตอ้งการจะกียาเนื้อหาของรายวิชาต้ง ๆ ที่กำหนดไว้ ตรงและสอคคลอ้งกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ต้งไว้หรือไม๊ เพียงใ้

๕. ทำการสัง เกตการสอนครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ เป็นกลุ่มกัวอย่างของการวิจัยกฐนี้

เนื่องจากการสอบถามใ้โดยอาศัยแบบสอบถามแต่ เพียงอย่าง ใ้ยวันนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะตอบตามคัยที่ตนคัยกียาถูกตอ้งแต่ไม๊ใ้คัยตอบตามคัยที่ตนปฏิบัติอยู่ คังนั้นผู้วิจัยจึงตอ้งออกทำการ

๖ กียะานั้เพ็ทกั, หนวย กรมการปึกคัยกฐ ล.ค. หนา ๒ - ๔.

สั่ง เตกการสอนที่ครูภาษาอังกฤษเหล่านั้นปฏิบัติครั้งหนึ่ง ทั้งนี้โดยยึดเอาแบบสอบถาม เป็นหลัก ในการสั่ง เตก เมื่อผลการสั่ง เตกออกมาเป็นประการใด ก็ยึดเงื่อนไขที่ตรงกว่าของ แบบสอบถามนี้

๖. กิจการวิเคราะห์การ ประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ติดต่อขอข้อมูลวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษทุกฉบับจาก วิทยาลัยครู ก. และ ข. ทั้งนี้โดยติดต่อผ่านทางผู้อำนวยการของวิทยาลัยครูทั้งสองแห่ง ซึ่งได้มอบหมายให้หัวหน้าแผนกทะเบียนของวิทยาลัยดำเนินการให้ความสะดวกแก่ผู้วิจัย เป็นอย่าง ยิง

๗. กิจการคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูสองแห่งที่ผู้วิจัยทำการ ทำการประเมินผลหลักสูตร

ผู้วิจัยได้ติดต่อขอคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ซึ่งวัดออกมาเป็น grade พร้อมกับกับการขอข้อมูลวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าวแล้ว ขางตน

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และความหมายของการวิเคราะห์เหล่านั้น ไปตามลำดับความมุ่งหมายดังที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ ๑

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สูตรในการหาค่า mean (\bar{X})^๑ ก็คือ $\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$

สูตรในการหาค่า standard error^๒ ก็คือ $S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\left(\frac{\sum x_1^2 + \sum x_2^2}{n_1 + n_2}\right) \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}$

สูตรในการหาค่า t^๓ ก็คือ $t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$

สูตรในการหาค่าสหสัมพันธ์ (r)^๔ $r_{XY} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\{N \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{N \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X แทนคะแนนดิบ

^๑ Tate, Morlo W., Statistics in Education and Psychology, A First Course, p. 52.

^๒ Edward, A. L., Statistical Methods for the Behavioral Sciences, p. 253

^๓ Ibid. p. 254.

^๔ Carrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, p. 201.

Σ	แทนผลรวมของคะแนน
\bar{X}	แทนค่าคะแนนเฉลี่ย
N	แทนจำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษากันทั่ว
N_1	แทนจำนวนประชากรในกลุ่มแรกที่ใช้ในการเปรียบเทียบ
N_2	แทนจำนวนประชากรในกลุ่มที่สองที่ใช้ในการเปรียบเทียบ
$S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$	แทน standard error
r_{XY}	แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย และคะแนนการนำความเข้าใจไปใช้ในการบวนการสอน
r_{XZ}	แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย และคะแนนการนำความเข้าใจดังกล่าวไปใช้ในการประเมินผล
Σx_1^2	คือ $\Sigma (x_1 - \bar{x}_1)^2$
Σx_2^2	คือ $\Sigma (x_2 - \bar{x}_2)^2$
t	คือ test of significance หรือการทดสอบัยสำคัญชนิดหนึ่ง เรียกว่า t-test
p	คือ probability หรือโอกาสที่เป็นไปได้ในทางสถิติ ถ้า p นี้ จะบอกให้ทราบว่าค่าความที่เราได้มานั้นแตกต่างกันอย่างมีัยสำคัญทางสถิติ หรือไม่

วิธีจัดการกับข้อมูล

- นำแบบทดสอบที่ได้รับกลับคืนมา มาให้คะแนนโดยพิจารณาจากดังนี้
 - เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของครูแบบให้เต็มคำหรือข้อความ แบบสอบถามในหมวดนี้ไม่มีการให้คะแนนแต่ประการใด แต่ผู้วิจัยได้แยกประเภทสถานภาพของครูแสดงไว้ เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบถึงสถานภาพของครูซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ไว้
 - เป็นคำถามแบบให้ประเมินผล และถือความเป็นเหตุพิจารณา
 - คำถามแบบประเมินผลให้คะแนนตามน้ำหนักของคำถาม กล่าวคือ

ไม่มีการปฏิบัติเลย	มีค่าเท่ากับ	๐	คะแนน
น้อยมาก	มีค่าเท่ากับ	๑	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	๒	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	๓	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	๔	คะแนน

กำหนดแบบตีความ เป็นพฤติกรรมในทัศนะดังนี้

ตอบถูก	ให้คะแนน	๑	คะแนน
ตอบผิด	หักคะแนน	๐	คะแนน
ไม่ตอบ	ให้คะแนน	๐	คะแนน

หมวดที่ ๓ เป็นกำหนดแบบให้ประเมินผล และตามวิธีสอนที่ครูใช้สอน

กำหนดแบบประเมินผลให้คะแนนเช่นเดียวกับในหมวดที่ ๒

กำหนดเกี่ยวกับวิธีสอนของครู ถือเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก	ให้คะแนน	๑	คะแนน
ตอบผิด	หักคะแนน	๐	คะแนน
ไม่ตอบ	ให้คะแนน	๐	คะแนน

หมวดที่ ๔ เป็นแบบทดสอบแบบประเมินผล

การให้คะแนนปฏิบัติเช่นเดียวกับกำหนดแบบประเมินผลในหมวดที่ ๒

๒. นำคำตอบที่ให้คะแนนเรียบร้อยแล้ว มารวมคะแนนของแต่ละหมวดตั้งแต่หมวดที่ ๒ - ๔

๒ - ๔ เพื่อกำเนิการดังต่อไปนี้

๒.๑ แสดงคะแนนของครูแต่ละคนที่ได้รับจากการตอบคำถามหมวดที่ ๒ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพื่อจะดูว่าครูเหล่านั้นได้รับคะแนนสูงหรือต่ำประการใด

๒.๒ นำคะแนนที่ครูได้รับในคำถามหมวดที่ ๒ มาแยกเป็นกลุ่มตามความแตกต่าง

ดังนี้

กลุ่มครูที่มีอายุน้อย และกลุ่มครูที่มีอายุมาก

กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี
 กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท
 นำคะแนนของกลุ่มครูที่ต่างจากกันเป็นคู่ ๆ ข้างบนมาหาค่าของ t จากค่า
 mean (\bar{X}) และ standard error ($S_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$) ของกลุ่มครูแต่ละกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบ
 กันเป็นคู่ ๆ ตามที่กล่าวไว้ ทั้งนี้เพื่อต้องการจะทราบว่า

ครูกลุ่มที่มีอายุน้อย และครูกลุ่มที่มีอายุมาก มีความเข้าใจในความมุ่งหมาย
 ต่างกันหรือไม่

ครูกลุ่มที่สอนน้อยปีและสอนนาน มีความเข้าใจในความมุ่งหมายต่างกัน
 หรือไม่

ครูกลุ่มปริญญาตรี และครูกลุ่มปริญญาโท มีความเข้าใจในความมุ่งหมาย
 ต่างกันหรือไม่

๒.๓ แสดงคะแนนที่ครูได้รับในคำถามหมวดที่ ๓ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการ
 นำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษไปใช้ในการระดมการสอน ทั้งนี้เพื่อดูว่า
 ครูเหล่านี้ได้รับคะแนนสูงหรือต่ำประการใด และแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ครูได้รับ
 ในหมวดที่ ๒ และหมวดที่ ๓ ด้วย

๒.๔ แสดงคะแนนที่ครูได้รับในคำถามหมวดที่ ๔ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับการ
 นำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษไปใช้ในการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อดูว่าครู
 เหล่านี้ได้รับคะแนนสูงหรือต่ำประการใด และแสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ครูได้รับ
 ในหมวดที่ ๒ และหมวดที่ ๔ ด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาก่อนหน้านี้ ผู้เขียนได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและความหมายของการ
 วิเคราะห์ข้อมูล เหล่านี้ออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ เสนอผลการวิเคราะห์ของข้อมูลที่ไต่จากการวิเคราะห์และประเมินผล
หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษอันประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
เนือทรายวิชาต่าง ๆ วิธีการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
การประเมินผลการสอนและผลการประเมินที่ปรากฏออกมา

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ของข้อมูลทั้งสองตอนนั้น มีดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ ผลของข้อมูลที่ไต่จากแบบสอบถาม แยกออกเป็น ๔ หมวด ดังนี้

หมวดที่ ๑ ลักษณะของมวลประชากรที่ทำกรวิจัย

หมวดที่ ๒

ก. แสดงคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดันี้ เพื่อแสดงให้เห็น
ว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนี้เพียงใด

ข. แสดงค่า t ของความเข้าใจในจุดมุ่งหมายฯ ระหว่างกลุ่มครูที่แยก
ออกเป็น

๑. กลุ่มครูที่มีอายุน้อยและกลุ่มครูที่มีอายุมาก

๒. กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี

๓. กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มครูที่มีการศึกษา

ระดับปริญญาโท

ทั้งนี้ เพื่อต้องการจะพิสูจน์สมมติฐานไร้นัยสำคัญ (Null Hypothesis) ที่
ตั้งไว้ว่า "กลุ่มครูที่ต่างกันแต่ละกลุ่ม มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ไม่แตกต่างกัน"

หมวดที่ ๓

ก. แสดงคะแนนของการนำความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย ฯ ไปใช้ในกระบวนการ
การสอนของครู เพื่อแสดงว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งกล่าวนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่ง-
หมาย ฯ ไปใช้ในกระบวนการสอนของคนเพียงใด

ข. แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย ฯ กับ

กระบวนการสอน

ดังนั้นเพื่อต้องการพิสูจน์ข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ความเชื่อและความเข้าใจในจุดมุ่งหมายที่ครูสอนภาษาอังกฤษยึดถืออยู่จะมีผล โดยตรงต่อสิ่งที่ครูเหล่านั้นเลือกกระทำอันได้แก่ การทำโครงการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน การจัดกิจกรรม การเลือกหนังสือคู่มือสำหรับใบสอนและวิธีการประเมินผล

หมวดที่ ๔

ก. แสดงคะแนนของการนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายฯ ไปใช้ในกระบวนการประเมินผลของครู เพื่อแสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าวนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายฯ ไปใช้ในกระบวนการประเมินผลของตนเพียงใด

ข. แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในจุดมุ่งหมายฯ กับการประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยจะพิสูจน์ข้อสมมติฐานเกี่ยวกับข้อ ข. ในหมวดที่ ๓

ตอนที่ ๒ ผลของข้อมูลที่ไต่จากการวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

หมวดที่ ๑

ก่อนที่จะเสนอผลของข้อมูลที่ไต่จากการวิเคราะห์วิธีสอน และการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนั้น การจะไต่ทราบถึงสิ่งต่อไปนี้ ก็

ก. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐

ข. เนื้อหาของวิชาเอกภาษาอังกฤษในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.

ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐

หมวดที่ ๒

ก. ผลของข้อมูลที่ไต่จากการวิเคราะห์วิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในระดัย ป.กศ.ชั้นสูง

ข. ผลของข้อมูลที่ไต่จากการวิเคราะห์ข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

ก. คะแนนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูงที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๑๒

หมวดที่ ๓ ผลของการประเมินผลหลักสูตรวิชา เอกภพวิทยาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง
พ.ศ. ๒๕๑๐

ก. ผลการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง
พ.ศ. ๒๕๑๐

ข. ประเมินผลคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข.

ค. การประเมินผลความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเนื้อหา
วิชาเอกภพวิทยาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

ง. ประเมินผลความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา เอก
ภพวิทยาอังกฤษ กับวิธีการสอนของครู

จ. ประเมินผลความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา เอกภพ
วิทยาอังกฤษ วิธีสอน กับการประเมินผลการสอนของครู

ฉ. การประเมินผลคะแนนของนักศึกษาวิชา เอกภพวิทยาอังกฤษในแต่ละรายวิชา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ผลของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม แยกออกได้เป็น ๔ หมวดดังนี้

หมวดที่ ๑ ลักษณะของมวลประชากรที่ทำการศึกษาวิจัย

มวลประชากรทั้งหมด ๑๓ คนนี้ แยกออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๑. เพศ ชาย ๑ คน

หญิง ๑๒ คน

๒. อายุ จำแนกได้ดังนี้

อายุ จำนวน

๒๐ - ๒๔ - คน

๒๕ - ๒๙ ๒ คน

อายุ	จำนวน
๓๐ - ๓๔	๒ คน
๓๕ - ๓๙	๗ คน
๔๐ - ๔๔	- คน
๔๕ - ๔๙	๒ คน
๕๐ - ๕๔	- คน

๓. วุฒิแยกเป็น

ปริญญาตรีทางการศึกษา	จำนวน
กศ.บ.	๒ คน
ปริญญาตรีทางวิทยาการ	
จ.บ.	๒ คน
ปริญญาตรีทางวิทยาการที่มีวุฒิกูรู	
จ.บ. พ.ม.	๑ คน
จ.บ. ก.บ.	๑ คน
ระดับปริญญาโท	
จ.บ. M.A.	๓ คน
จ.บ. อนุ ก.บ. M.A.	๑ คน
จ.บ. ก.บ. M.A.	๑ คน
M.A.	๑ คน
จ.บ. ก.บ. พ.ม. ก.ม.	
Dip. in Eng. Teaching	๑ คน

๔. จำนวนปีที่สอนมาแล้วทั้งหมด จำแนกไว้ดังนี้

๑ - ๓ ปี	๑ คน
๔ - ๗ ปี	๑ คน
๘ - ๑๑ ปี	๓ คน
๑๒ - ๑๕ ปี	๒ คน
๑๖ - ๑๙ ปี	- คน
๒๐ - ๒๓ ปี	๑ คน
๒๔ - ๒๗ ปี	- คน
๒๘ - ๓๐ ปี	๑ คน

๕. จำนวนปีที่สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ

๑ - ๓ ปี	๑ คน
๔ - ๗ ปี	๑ คน
๘ - ๑๑ ปี	๒ คน
๑๒ - ๑๕ ปี	๓ คน
๑๖ - ๑๙ ปี	- คน
๒๐ - ๒๓ ปี	๑ คน
๒๔ - ๒๗ ปี	- คน
๒๘ - ๓๐ ปี	๑ คน

๖. จำนวนชั่วโมงที่สอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์

จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์	จำนวนครู
๓ - ๕ ชั่วโมง	๑ คน
๖ - ๑๐ ชั่วโมง	๒ คน
๑๑ - ๑๕ ชั่วโมง	๑๐ คน
๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง	- คน

หมวดที่ ๒

ก. แสดงคะแนนของความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับ ป.กค.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดัมนี

ตาราง ๑.

คะแนนความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ฯ		
เลขประจำตัว	คะแนนเต็ม ๒๕	คิดเป็นร้อยละ
๑	๕๔	๘๖.๓๖
๒	๕๓	๖๓.๒๖
๓	๕๒	๖๑.๓๖
๔	๕๕	๘๐.๘๘
๕	๕๘	๘๕.๒๖
๖	๕๙	๘๖.๓๖
๗	๕๗	๘๓.๘๒
๘	๕๔	๗๙.๕๑
๙	๕๕	๖๖.๑๘
๑๐	๕๓	๖๓.๒๖
๑๑	๕๗	๖๙.๑๒
๑๒	๕๙	๗๖.๐๔
๑๓	๕๘	๗๐.๕๘

สรุปตารางที่ ๑ จากคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ครูในกลุ่มตัวอย่างทำไ้

- กำหนดให้ : คะแนนความเข้าใจดี = ๓๕ % ขึ้นไป
- คะแนนความเข้าใจปานกลาง = ๓๐ - ๓๕ %
- คะแนนความเข้าใจน้อย = ๒๐ - ๓๐ %
- คะแนนความเข้าใจน้อยมาก = ต่ำกว่า ๕๐ - ๒๐ %

จากการพิจารณาคะแนนที่ครูแต่ละคนทำได้ เปรียบเทียบกับเกณฑ์วางไว้ข้างต้น

ปรากฏว่า

- ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายดีมีจำนวน ๖ คน = ๕๐.๐๕ %
- ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายปานกลางมีจำนวน ๒ คน = ๑๕.๓๘ %
- ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายน้อยมีจำนวน ๕ คน = ๓๘.๕๖ %

จะเห็นว่าครูในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๓ คนนี้ มีครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีมีจำนวนเกือบ เท่ากันกับครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายน้อย จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าครูในกลุ่มตัวอย่างนี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษอย่างก็ ส่วนจำนวนครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษปานกลางนั้น มีเพียง ๒ คนเท่านั้น

อาจจะสรุปได้ว่า ครูในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจจำนวน ๑๓ คนนี้ มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีกลุ่มหนึ่ง และมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายดังกล่าวน้อยอีกกลุ่มหนึ่ง

- ๒. แสดงค่า t ของความเข้าใจในจุดมุ่งหมายฯ ระหว่างกลุ่มครูที่แยกออกเป็น
 ๑. กลุ่มครูที่มีอายุน้อย และกลุ่มครูที่มีอายุมาก
 ๒. กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี
 ๓. กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับ

ปริญญโท

การอง t ซึ่งกำหนดได้ในแต่ละคู่จะบอกให้ทราบถึงค่า P (probability) ของแต่ละคู่นี้ และค่า P นี้จะบอกให้ทราบอีกต่อหนึ่งว่า ความเข้าใจใจของครูที่แบ่งความ

แตกต่างกันเป็นคู่ต่างคนนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติหรือไม่

การศึกษาค่า t ถึงเอาความมั่นใจในระดับตั้งแต่ ๙๕ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

($P = .๐๕$ หรือ $P < .๐๕$) เป็นระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การศึกษาค่า F ที่มีผลประชากร $n_1 = ๒$ คน, $n_2 = ๓$ คน degree of freedom (df) จึงเป็น ๑๑ ($n_1 + n_2 - 2$) ดังนั้นค่า t ของแต่ละกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบกับ $t_{critical} = ๒.๒๐๑$ ($p = .๐๕$) ก็แสดงว่าความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย ๆ ของแต่ละกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบกับกันนั้น มีความแตกต่างกันในระดับที่ได้รับความมั่นใจได้ถึง ๙๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้า $t > ๒.๒๐๑$ ค่าของ F จะลดน้อยลงตามลำดับแสดงว่าค่าตอนที่ได้รับนั้นมีแนวโน้มว่าในระดับสูงยิ่งขึ้น แต่ถ้า $t < ๒.๒๐๑$ ค่า P จะมากกว่า $.๐๕$ ซึ่งในที่นี้ถือว่าไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ

อนึ่งถ้าค่า t เป็น ๓.๑๐๒ ถ้า $P = .๐๑$ หมายถึงว่ามีความมั่นใจในระดับ ๙๙ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าค่า t มากกว่า ๓.๑๐๒ ค่าของ $P < .๐๑$ หมายความว่ายิ่งมีระดับความเชื่อมั่นสูงขึ้นไปถึง ๙๙ เปอร์เซ็นต์

การตั้งสมมติฐานที่เป็นกลาง ของการแปลความตอนที่ ๑ ข้อ ข. นี้ ถือว่ากลุ่มครูที่มีอายุน้อย และกลุ่มครูที่มีอายุมาก มีความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษคงกล่าวไม่แตกต่างกัน กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี มีความเข้าใจในความมุ่งหมาย ๆ คงกล่าวไม่แตกต่างกัน กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกันเลย ซึ่งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ก็เป็นเช่นเดียวกับสมมติฐานที่เป็นกลางดังกล่าวข้างต้น

ถ้าค่า t ของกลุ่มครูที่แยกความแตกต่างเป็นคู่ ใดก็ตามน้อยกว่า ๒.๒๐๑ ค่า P จะมากกว่า $.๐๕$ แสดงว่ากลุ่มครูที่แยกความแตกต่างเป็นคู่ ๆ นั้น มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เราก็ยอมรับข้อสมมติฐานที่เป็นกลางที่ตั้งไว้ข้างบน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ กลุ่มครูที่แยกความแตกต่างเป็นคู่ ๆ กันอยู่นั้น มีความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกันเลยในกรณีนี้

๕ Garrett, Henry E., op. cit., p. 449.

หาก t ของกลุ่มกรูที่แยกความแตกต่างกันเป็น ๆ ใด ๆ ใดมีค่าเท่ากับ หรือมากกว่า ๒.๒๐๑ ที่ P จะเท่ากับ .๐๕ หรือน้อยกว่า .๐๕ ตามลำดับ แสดงว่ากลุ่มกรูนั้นมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เราจึงปฏิเสธสมมติฐานไร้นัยสำคัญที่ตั้งไว้

ตาราง ๒. แสดงค่าความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาดังกลุขระหว่างกลุ่มกรูที่มีอายุน้อยและกลุ่มกรูที่มีอายุมาก

ประเภทของกลุ่มกรู	
อายุน้อย	อายุมาก
คะแนน (X_1)	คะแนน (X_2)
๘๗	๕๘
๘๓	๕๘
๕๗	๕๘
๕๘	๘๕
๘๘	๕๘
๘๓	๘๘
	๘๒
$\Sigma X_1 = ๒๘๗$	$\Sigma X_2 = ๓๖๒$
$N_1 = ๖$	$N_2 = ๗$
$\bar{X}_1 = ๘๘.๕๐$	$\bar{X}_2 = ๕๑.๗๑$

$$S(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) = .๘๖๘๖$$

$$t = ๒.๓๘๕๒$$

$$P < ๐.๐๕ \text{ และ } > ๐.๐๖$$

ดังนั้น t มีนัยสำคัญที่ .๐๕

ทบทวน ๒. แสดงว่ากลุ่มที่มีอายุน้อย และกลุ่มที่มีอายุมากมีความเข้าใจใน
 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการภาษาอังกฤษ - คัม ปี. กศ. ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ แตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือกลุ่มที่มีอายุมากมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายดีกว่ากลุ่มที่มีอายุผด
 ฒนาการที่ผลการวิจัยออกมาไม่ตรงตามข้อสมมติฐานที่เป็นกลาง อาจเป็นเพราะว่ากรที่มีอายุมากนั้น
 มีประสบการณ์และความถี่รอบคอบในการแปลความจุดมุ่งหมายได้ดีกว่ากรที่มีอายุน้อย ดังนั้น
 กระนั้นความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของกรที่มีอายุมากจึงสูงกว่าคั้งที่ปรากฏออกมา แต่อย่างไร
 ก็ตาม กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยนี้มีจำนวนน้อยมาก (๑๓ คน) ผลการวิจัยอาจเป็นผลที่เชื่อถือ
 ได้ไม่มากพอควร

ตาราง ๓. แสดงถึงความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษระหว่าง
กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี

ประเภทของกลุ่มครู	
เวลาสอนน้อย	เวลาสอนมาก
คะแนน (X_1)	คะแนน (X_2)
๕๗	๕๔
๕๓	๕๓
๕๕	๕๕
๕๗	๕๕
๕๐	๕๒
๕๘	๕๕
	๕๘
$\Sigma X_1 = ๓๐๘$	$\Sigma X_2 = ๓๕๐$
$N_1 = ๖$	$N_2 = ๗$
$\bar{X}_1 = ๕๑.๕๐$	$\bar{X}_2 = ๕๐.๐๐$
$S(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) = ๓.๗๖$	
$t = .๐๓๘๘$	
$P = ๐.๗$	

ดังนั้น t ไม่มีนัยสำคัญที่ .๐๕

จากตาราง ๓. แสดงว่ากลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ.ชั้นสูง พ.ศ.๒๕๑๐ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือจำนวนปีที่ทำการสอนของครูนั้นไม่มีผลต่อความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแต่อย่างใด ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปตามทฤษฎีสมมติฐานที่เป็นกลางที่ตั้งไว้ว่า กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปีนั้น มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

ตาราง ๔. แสดงความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระหว่าง
กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

ประเภทของกลุ่มครู	
ปริญญาตรี	ปริญญาโท
คะแนน (X ₁)	คะแนน (X ₂)
๔๒	๕๘
๔๘	๕๘
๕๕	๕๓
๕๗	๕๔
๔๓	๕๘
๕๓	๕๘
	๕๕
ΣX ₁ = ๒๙๒	ΣX ₂ = ๓๒๓
N ₁ = ๖	N ₂ = ๗

$\bar{X}_1 = ๔๘.๖๗$

$\bar{X}_2 = ๕๒.๑๓$

$S(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = ๓.๖๑๓$

$t = ๑.๐๓๘๔$

$P > ๐.๕$ และ < ๐.๑

ดังนั้น ถ้า t ไม่มีนัยสำคัญที่ .๐๕

จากตาราง ๔. แสดงว่ากลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือระดับการศึกษาของครูนั้น ไม่มีผลต่อความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาอังกฤษแต่อย่างใด ผลการวิจัยนี้เห็นไปตามข้อสมมติฐานโร้นี้สำคัญที่ว่า กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

หมวดที่ ๓

ก. แสดงคะแนนของการนำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา
ภาษาอังกฤษไปใช้ในกระบวนการสอนของครู

ตาราง ๕.

คะแนนการนำความเข้าใจไปใช้ในกระบวนการสอน		
เลขประจำตัว	คะแนนเต็ม ๒๐๔ คะแนนที่ได้	คะแนนกิกเป็น การขยละ
๑	๑๐๐	๔๘.๐๒
๒	๑๕๒	๓๔.๕๐
๓	๑๐๓	๕๐.๔๘
๔	๕๓	๒๕.๔๓
๕	๑๑๓	๔๓.๓๕
๖	๑๖๑	๓๘.๕๒
๗	๑๓๖	๖๖.๖๖
๘	๑๕๖	๓๖.๔๓
๙	๔๑	๒๐.๐๘
๑๐	๕๓	๒๕.๔๓
๑๑	๘๘	๔๓.๑๓
๑๒	๑๑๓	๕๓.๓๕
๑๓	๑๒๐	๕๘.๘๒

ในการวิเคราะห์คะแนนการนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในระบบการสอนของครูในกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยกำหนดให้

คะแนนการนำไปใช้ในระดับดี = ๗๕ % ขึ้นไป

คะแนนการนำไปใช้ในระดัปานกลาง = ๗๐ - ๗๕ %

คะแนนการนำไปใช้ในระดับน้อย = ๖๐ - ๗๐ %

คะแนนการนำไปใช้ในระดับน้อยมาก = ต่ำกว่า ๕๐ - ๖๐ %

จากการพิจารณาคะแนนที่ครูแต่ละคนทำได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์วางไว้ข้างตนปรากฏว่า

ครูที่ได้คะแนนในระดับดี มีจำนวน = ๒ คน

ครูที่ได้คะแนนในระดับปานกลาง มีจำนวน = ๑ คน

ครูที่ได้คะแนนในระดับน้อย มีจำนวน = ๑ คน

ครูที่ได้คะแนนในระดับน้อยมาก มีจำนวน = ๕ คน

จะเห็นได้ว่าครูจำนวน ๕ คน ใน ๑๓ คน ได้คะแนนของการนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในระบบการสอนของตน น้อยมาก ส่วนครูที่ได้คะแนนในระดับดี มีจำนวนเพียง ๒ คน ส่วนระดับปานกลางและน้อยมีจำนวนอย่างละ ๑ คน แสดงให้เห็นได้ว่าครูในกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนใหญ่ไม่ได้นำเอาจุดมุ่งหมายมาตั้งเป็นเกณฑ์ในการสอนของตน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเหล่านี้เวลาสอนไม่ได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเลย ถึงแม้จากผลของคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายที่เสนอไว้ในตอนที่ ๑ จะแสดงว่า ครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายอย่างดียิ่งก็ตาม แต่ครูเหล่านี้ไม่ได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าวในการสอนของตน

จ. แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ กับกระบวนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง ๖.

เลขประจำตัว	คะแนนความเข้าใจ (X)	คะแนนการสอน (Y)
๑	๕๕	๑๐๐
๒	๔๓	๑๕๒
๓	๕๒	๑๐๓
๔	๕๕	๕๓
๕	๕๘	๑๑๗
๖	๕๙	๑๖๑
๗	๕๗	๑๓๖
๘	๕๔	๑๕๖
๙	๕๕	๕๑
๑๐	๕๓	๕๓
๑๑	๕๗	๘๘
๑๒	๕๙	๑๑๗
๑๓	๕๘	๑๒๐
N = ๑๓	$\Sigma X = ๖๕๙$	$\Sigma Y = ๑๓๕๗$

$$r = .๓๘๓๒$$

แต่ $r = .๕๕๓$ ^๖ จึงจะมีนัยสำคัญที่ .๐๕ (df = 11)

^๖ Edwards, A.L., op. cit., p. 502.

จากตาราง ๒. แสดงว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกับการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจนี้ ครูที่มีความเข้าใจดีในจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ไม่จำเป็นต้อง เป็นครูที่เลือกใช้กระบวนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเสมอไป หรือจะกล่าวในทำนองกลับกันอีกได้ว่า ครูที่เลือกใช้กระบวนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องนั้น ไม่จำเป็นจะต้อง เป็นครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษถึงกล่าวข้างตนเป็นอย่างดี

ผลจากการสำรวจครั้งนี้ไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ผู้วิจัย ใ้คิดไว้ว่า "ความเชื่อและความเข้าใจในจุดมุ่งหมายที่ครูสอนภาษาอังกฤษยึดถืออยู่จะมีผล โดยตรงต่อสิ่งที่ครู เหล่านั้นเลือกกระทำ อันได้แก่การทำโครงการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน การจัดกิจกรรม การเลือกหนังสือคู่มือสำหรับใช้สอน และวิธีการประเมินผล" การที่ผลจากการสำรวจครั้งนี้ไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่น นี้จะเป็นไปได้ว่า เกิดมาจากความบกพร่องสองประการ คือนอกจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจครั้งนี้เล็กมาแล้ว แบบทดสอบที่ใช้ในการสำรวจนี้อาจจะยังมีข้อบกพร่องอยู่

ดังนั้น ผลจากการสำรวจครั้งนี้จึงไม่อาจจะถือได้ว่าเป็นผลที่ได้จากมวลประชากรทั้งหมด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ยังไม่อาจสรุปได้ว่า ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เป็นอย่างดี ไม่จำเป็นต้อง เป็นครูที่เลือกใช้กระบวนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์เสมอไป ในขณะที่เดียวกันก็ไม่อาจจะพิสูจน์ตามข้อสมมติฐานได้ว่า ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เป็นอย่างคึนั้น จะต้อง เป็นครูที่เลือกใช้กระบวนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง และในทางตรงกันข้าม ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ไม่คึจะเป็นครูที่เลือกใช้กระบวนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ตามหลักภาษาศาสตร์ จึงเป็นวิธีสอนที่ถือว่าถูกต้องในการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน

หมวดที่ ๕

ก. แสดงคะแนนการนำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ไปใช้ในการประเมินผลของครู

ตาราง ๗.

คะแนนการนำความเข้าใจ ไปใช้ในการประเมินผลการสอน		
เลขประจำตัว	คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน คะแนนที่ได้	คะแนนคิด เป็นการร้อยละ
๑	๕๐	๕๐.๐๐
๒	๘๘	๘๘.๐๐
๓	๗๗	๗๗.๐๐
๔	๘๓	๘๓.๐๐
๕	๖๗	๖๗.๐๐
๖	๗๕	๗๕.๐๐
๗	๖๘	๖๘.๐๐
๘	๘๐	๘๐.๐๐
๙	๗๘	๗๘.๐๐
๑๐	๕๕	๕๕.๐๐
๑๑	๕๕	๕๕.๐๐
๑๒	๖๗	๖๗.๐๐
๑๓	๖๒	๖๒.๐๐

ในการวิเคราะห์คะแนนของการนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ไปใช้ในระบบการประเมินผลของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดัย ป.กศ.ชั้นสูง ที่ไคนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้

คะแนนการนำไปใช้ในระดัยดี	= ๗๕ % ขึ้นไป
คะแนนการนำไปใช้ในระดัยปานกลาง	= ๗๐ - ๗๕ %
คะแนนการนำไปใช้ในระดัยน้อย	= ๖๐ - ๗๐ %
คะแนนการนำไปใช้ในระดัยน้อยมาก	= ต่ำกว่า ๕๐ - ๖๐ %

จากการพิจารณาคะแนนที่ครูแต่ละคนทำได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์วางไว้ข้างต้น
ปรากฏว่า

ครูที่ไคคะแนนในระดัยดีมีจำนวน	= ๒ คน
ครูที่ไคคะแนนในระดัยปานกลางมีจำนวน	= ๑ คน
ครูที่ไคคะแนนในระดัยน้อยมีจำนวน	= ๔ คน
ครูที่ไคคะแนนในระดัยน้อยมากมีจำนวน	= ๒ คน

จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่ไคคะแนนของการนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในระบบการประเมินผลของตนในระดัย น้อยมาก และในระดัยน้อย เป็นอันค้ำรองลงมา ส่วนครูที่ไคคะแนนในระดัยดีมีจำนวนเพียง ๒ คน และปานกลางมีจำนวน ๑ คน เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าครูในกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนใหญ่ไม่ได้นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาเป็นเกณฑ์ในการดำเนินการประเมินผลงานนักเรียนของตน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดัย ป.กศ.ชั้นสูง ในกลุ่มตัวอย่างนี้ กำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในเวลาที่ทำกรประเมินผลน้อยมาก.

ข. แสดงผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ กับการประเมินผลของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตาราง ๘.

เลขประจำตัว	คะแนนความเข้าใจ (X)	คะแนนการประเมินผล (Z)
๑	๕๘	๕๐
๒	๕๓	๘๘
๓	๕๒	๗๗
๔	๕๔	๕๓
๕	๕๘	๖๗
๖	๕๙	๗๕
๗	๕๗	๖๙
๘	๕๔	๙๐
๙	๕๕	๓๙
๑๐	๕๓	๕๕
๑๑	๕๗	๕๕
๑๒	๕๙	๖๗
๑๓	๕๘	๖๒

$r = -.๐๒๓๐$

แต่ $r_s = .๕๕๓$ จึงจะมีนัยสำคัญที่ $.๐๕$ (df = 11)

จากตาราง ๔. แสดงว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกับการประเมินผลของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจครั้งนี้ ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เป็นอย่างดี ไม่จำเป็นต้องเป็นครูที่ทำการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักเสมอไป หรือจะกล่าวในทำนองกลับกันอีกได้ว่า ครูที่ทำการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นครูที่มีความเข้าใจอย่างดี ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ซึ่งผลการสำรวจครั้งนี้ก็ไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานอันเดิมที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า "ความเชื่อและความเข้าใจในจุดมุ่งหมายที่ครูสอนภาษาอังกฤษยึดถืออยู่จะมีผลโดยตรงต่อสิ่งที่ครูเหล่านั้นเลือกกระทำ อันได้แก่ การทำโครงการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอนการจัดกิจกรรม การเลือกหนังสือคู่มือสำหรับใช้สอนและวิธีการประเมินผล" การที่ผลการสำรวจครั้งนี้ไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั้น น่าจะเป็นไปได้ว่า มีสาเหตุมาจากความบกพร่องบางประการ ก็คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจนั้นเล็กมาก มีเพียง ๑๓ คนเท่านั้น และอีกประการหนึ่งก็คือความบกพร่องของแบบทดสอบที่ใช้ในการสำรวจ หรือครูมีความรู้แต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติ

ดังนั้น ผลจากการสำรวจครั้งนี้จึงไม่อาจจะได้กล่าว เป็นผลที่ได้จากมวลประชากรทั้งหมดที่เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ยังไม่อาจสรุปได้ว่า ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เป็นอย่างดี ไม่จำเป็นต้องเป็นครูที่ทำการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องตามหลักเสมอไป ในทำนองเดียวกันก็ไม่อาจจะพิสูจน์ตามข้อสมมติฐานได้ว่า ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เป็นอย่างดีนั้น จะต้องเป็นครูที่ทำการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง และในทางตรงกันข้าม ครูที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูงไม่ดีนั้น จะต้องเป็นครูที่ทำการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องไปเลย.

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ไ้จากการวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

หมวด ๑ ก่อนที่จะเสนอผลของข้อมูลที่ไ้จากการวิเคราะห์วิธีสอนและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนั้น ควรจะไ้ทราบถึงสิ่งต่อไปนี้ กือ

ก. ความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการ-ศึกษาระดับสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ^๓

๑. ส่งเสริมใ้ นักเรียนมีทักษะในการใ้ วิชาภาษาอังกฤษใ้แก่การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

๒. ส่งเสริมใ้ นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจใ้ในวัฒนธรรมองชาติที่ใ้ วิชาภาษาอังกฤษ

๓. วางรากฐานในการใ้ วิชาอังกฤษใ้แก่ประโยชน์ในการใ้ วิชาอังกฤษใ้แก่การก่นหาความรู้เพิ่มเติมหรือใ้ใจใ้ในการอ่านใ้เพื่อความเพลิดเพลิน

๔. ใ้ใหญ่เรียนสามารถใ้ วิชาอังกฤษใ้แก่การคิดตอใ้ในสังคมใ้ได้ตามที่ตองการ

๕. ใ้ใหญ่ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาโท สามารถสอนภาษาอังกฤษใ้ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ส่วนใ้ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ใ้สามารถสอนใ้ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนตน

ข. เนื้อหาของรายวิชาเอกภาษาอังกฤษใ้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ๒๕๑๐ ^๔

อังกฤษ ๕ (Pronunciation and Conversation) (๓ หน่วยกิต, สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง)

^๓ กิจาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ หน้า ๓ - ๔.

^๔ ก. หน้า ๒๕.

ฝึกออกเสียงหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ (phonemes) เสียง
ควบกล้ำ (clusters) เสียงเน้น (stress) รัศมีเสียง (intonation)
จังหวะ (rythm) ในภาษาอังกฤษ โดยฝึกเสียงที่สำคัญและฝึกกระโดดเสียงต่าง ๆ ควบ

อังกฤษ ๑๐ (Grammar I) (๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง)

ฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ในกระสวนที่ยากขึ้น ทั้งนี้ให้ฝึกทั้งการ
ฝึกปากเปล่าและขอเขียน

อังกฤษ ๑๒ (Grammar II) (๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง)

ฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์และกระสวนในภาษาอังกฤษในระดับ
ที่ยากขึ้น ฝึกไวยากรณ์และสำนวนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ให้ฝึกฝนทั้งปากเปล่าและขอเขียน

อังกฤษ ๑๔ (Grammar III) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง)

ฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ และกระสวนในภาษาอังกฤษที่อาจ
อังกฤษ ๑๒

อังกฤษ ๑๑ (Reading I) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง)

ส่งเสริมทักษะในการอ่านโดยอ่านหนังสือที่กำหนดให้ นอกเหนือไป
จากที่เรียนในอังกฤษ ๘ สรุปจากบทความที่อ่าน ฝึกเขียนข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านควบ

อังกฤษ ๑๕ (Reading II) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง)

อ่านนิทาน บทละคร กลอนสำหรับเด็ก พร้อมทั้งฝึกการแสดงตาม
เนื้อเรื่องที่ได้อ่านมาแล้ว (dramatization)

ฝึกอ่านกาพย์ประพันธ์อังกฤษง่าย ๆ ประเภท lyric มุ่งให้เกิด
ความเข้าใจและสามารถตระหนักถึงความงามในภาษาของกาพย์ประพันธ์ต่าง ๆ นั้นได้

อังกฤษ ๑๔ (Reading III) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง)

อ่านเรื่องสั้น บทละคร และกาพย์ประพันธ์ ที่กำหนดให้

อังกฤษ ๑๓ (Writing I) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง)

ฝึกการเขียนโดยเน้นเรื่องหมายวรรคตอน เขียนข้อความ
(short paragraphs) และเขียนเรียงความ

อังกฤษ ๒๐ (Writing II) (๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง)

ฝึกการเขียนเรียงความ จดหมาย และฝึกย่อความ

อังกฤษ ๑๗ (English Phonetics) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง)

ศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียง (speech organs)

รู้จักลักษณะของเสียงภาษาอังกฤษ (manners of articulation) ที่ทำให้เกิดเสียงเหล่านั้น (points of articulation) ความสำคัญและการใช้เครื่องหมายแทนเสียง (phonetic symbols) ฝึกเขียนเครื่องหมายต่าง ๆ ได้ เข้าใจเรื่องเสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย พร้อมทั้งวิธีการแก้ไข

อังกฤษ ๑๖ (Background Studies) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ

๓ ชั่วโมง)

ให้ศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมนิยมประเพณีของอังกฤษหรืออเมริกัน
เพื่อให้เข้าใจความเป็นอยู่ของชาวตะวันตกพอเป็นพื้นฐาน

ฝึกบรรยายในการพูด และการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามวัฒนธรรม

อังกฤษ ๒๔ (Background Studies) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ

๓ ชั่วโมง)

เรียนเดียวกับอังกฤษ ๑๖

อังกฤษ ๒๑ (English Literature I) (๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ

๔ ชั่วโมง)

อ่านเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร และกวีประพันธ์ที่กำหนดให้ตาม
ต้นฉบับซึ่งไม่ได้คัดลอก (original)

อังกฤษ ๒๓ (English Literature II) (๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ

๓ ชั่วโมง)

อ่านเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร และกวีประพันธ์ที่กำหนดให้ตาม
ต้นฉบับซึ่งไม่ได้คัดลอก (original)

อังกฤษ ๑๔ (English Textbooks Use at Elementary Levels)

(๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง)

ศึกษาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญแก่คำในด้านการออกเสียง รากศัพท์และโครงสร้างที่มีอยู่ในหนังสืออย่างค

อังกฤษ ๒๒ (English Textbooks Used at Secondary Levels)

ศึกษาการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่จัดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเรื่องเสียง โครงสร้าง ศัพท์ และเนื้อหา และใช้สอนโครงสร้างภาษาอังกฤษ

(Grammatical Structure of English)

หมวด ๒

๑. ผลของกฎเกณฑ์ใดจากการวิเคราะห์ชั้นวิชาภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอน
ในระดับ ป.กศ. ชั้นสูง

การสอนออกเสียง (Pronunciation) และการสนทนา

(Conversation)

การสอนออกเสียง และการสนทนา นี้ จากการสำรวจจากแบบทดสอบที่ให้ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ จ. ตอบปรากฏว่าใช้วิธีสอนดังนี้ (ทั้งนี้ครูบางท่านอาจใช้มากกว่าหนึ่งวิธี)

๑. ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วนักเรียนอ่านตาม โดยไม่มีการฝึกเลย ๑ ท่าน
๒. ครูออกเสียงที่เป็นปัญหาให้นักเรียนฟังหลายครั้ง ให้นักเรียนเลียนเสียงครู แล้วฝึกหลาย ๆ ครั้ง ๑๐ ท่าน
๓. ครูให้นักเรียนฟังการออกเสียงจากเทป หรือจากแผ่นเสียง ๖ ท่าน
๔. เนื่องจากเวลาในการสอนมีจำกัด จึงไม่ได้มีการฝึกออกเสียงบ่อย ๆ ๔ ท่าน

นอกจากนี้ยังมีการฝึกทักษะในการฟังดังนี้ คือ

๑. ใ้หนักเรียนไ้ฟังเสียงภาษาอังกฤษจากเทป หรือจาก
เจ้าของภาษา ตามลำดับความมากน้อยดังนี้

ฝึกมาก ๑ คน

ฝึกปานกลาง ๕ คน

ฝึกน้อย ๓ คน

ไม่ได้ฝึก ๓ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๒. ใ้หนักเรียนไ้ฟัง stress, intonation และ
junction ตามลำดับความน้อยดังนี้

ฝึกมาก ๔ คน

ฝึกปานกลาง ๒ คน

ฝึกน้อย ๑ คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๓. ฟังการอ่านแล้ว ใ้ใจความสำคัญ

ฝึกมาก ๔ คน

ฝึกปานกลาง ๒ คน

ฝึกน้อย ๑ คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๔. ฟังบทสนทนา

ฝึกมาก ๑ คน

ฝึกปานกลาง ๒ คน

ฝึกน้อย ๓ คน

ไม่ได้ฝึก ๒ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๕. ฟังการไร้อาษาอังกฤษของกรู๋อยู่เสมอ

ฝึกมาก ๑ คน

ฝึกปานกลาง ๔ คน

ฝึกน้อย ๑ คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

นอกจากนี้ยังมีการฝึกทักษะในการพูด มากน้อยตามลำดับดังนี้

๑. ฟังออกเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย

ฝึกมาก ๕ คน

ฝึกปานกลาง ๕ คน

ฝึกน้อย ๑ คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๒. ฟังพูดทสนทนา

ฝึกมาก ๒ คน

ฝึกปานกลาง ๔ คน

ฝึกน้อย ๑ คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๓. ฟังพูดประโยคในหนังสือที่แสดง เครื่องหมาย stress

และ intonation

ฝึกมาก ๒ คน

ฝึกปานกลาง ๔ คน

ฝึกน้อย	—	คน
ไม่ฝึกฝึก	๒	คน
ไม่ฝึกตอบ	๑	คน

การสอนไวยากรณ์ (Grammar)

การสอนไวยากรณ์จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างครู ๑๓ คน ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ปรากฏว่าใช้วิธีสอนดังนี้ (ครูบางคนอาจใช้วิธีสอนมากกว่า ๑ วิธี) คือ

๑. ให้นักเรียนจดกฎเกณฑ์ ครูอธิบายกฎเกณฑ์ แล้วให้ทำแบบฝึกหัด ๒ คน
๒. ให้นักเรียนไปทำแบบฝึกหัดมาก่อน แล้วจึงมาอธิบายข้อนี้พร้อมกัน ๑ คน
๓. ครูให้ประโยคตัวอย่าง จนนักเรียนสรุปกฎเกณฑ์ได้ และครูช่วยย้ำกฎเกณฑ์อีกครั้ง หลังจากนั้นจึงทำการฝึกจุดที่ต้องการสอน ๑๓ คน
๔. ใช้วิธีสอนอื่น — คน

การสอนอ่าน (Reading)

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างครู ๑๓ คน ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ปรากฏว่าครูใช้วิธีการสอนอ่านดังนี้ คือ (ครูบางคนอาจใช้วิธีสอนมากกว่า ๑ วิธี)

๑. ให้นักเรียนเรียนอ่าน หลังจากที่เขาได้เรียนความหมายของคำ และแบบสร้างบางอันที่เขาจะโคพบในเรื่องที่จะอ่าน ๕ คน
๒. ให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้าน แล้วมาอธิบายซักถามกันในชั้นเรียน ๒ คน
๓. ครูอ่านให้นักเรียนฟังประโยคหนึ่ง หรือจบข้อความ แล้วแปลเป็นภาษาไทย ๑ คน
๔. ครูอ่านออกเสียง แล้วให้นักเรียนอ่านตาม หรือให้นักเรียนเรียนอ่านในใจ ตามแต่โอกาสและเนื้อเรื่อง ๑ คน

นอกจากนี้ยังมีการฝึกทักษะในการอ่านมากน้อยตามลำดับดังนี้

๑. ฝึกการอ่านในใจ เพื่อให้เข้าใจความหมายจาก

✓
ชดถวาม

ฝึกมาก ๗ คน

ฝึกปานกลาง ๖ คน

ฝึกน้อย - คน

ไม่ได้ฝึก - คน

๒. ฝึกการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนและกลองแกลดว

ฝึกมาก ๔ คน

ฝึกปานกลาง ๔ คน

ฝึกน้อย - คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

๓. ฝึกการอ่านโคลงกลอนภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ

ฝึกมาก - คน

ฝึกปานกลาง ๒ คน

ฝึกน้อย ๔ คน

ไม่ได้ฝึก ๒ คน

ไม่ได้สอบ ๑ คน

๔. ฝึกความรวดเร็วในการอ่านในใจเพื่อเก็บใจความ

ฝึกมาก ๔ คน

ฝึกปานกลาง ๖ คน

ฝึกน้อย ๒ คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

การสอนเขียน (Writing)

จากการสำรวจปรากฏว่าครูในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ๑๓ คน

ทั้งกล่าวแล้ว มีวิธีการสอนเขียน (Writing) ดังนี้ คือ (ครูบางคนอาจใช้มากกว่า ๑ วิธี)

๑. ครูกำหนดหัวเรื่องให้นักเรียนเป็นผู้เขียนโดยไม่มี
การฝึก ๓ คน

๒ คน

ที่จะใช้ในเรียงความที่ครูกำหนดให้ ๑๐ คน

๓. ก่อนเขียน ครูให้นักเรียนฝึกการไร้วากและรูปประโยค

๔. ครูให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพ ๗ คน

๕. ครูให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์

๑ คน

๖. ครูให้นักเรียนเรียบเรียงข้อความจากคำถามและคำตอบ

เชื่อมประโยคที่กำหนดให้ ๑ คน

นอกจากนี้ยังมีการฝึกทักษะในการเขียนมากน้อยตามลำดับดังนี้

๑. ฝึกเขียนตัวสะกด

ฝึกมาก ๕ คน

ฝึกปานกลาง ๒ คน

ฝึกน้อย ๔ คน

ไม่ได้ฝึก ๑ คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๒. ฝึกเขียนข้อความเป็นตอน ๆ

ฝึกมาก ๒ คน

ฝึกปานกลาง ๑๐ คน

ฝึกน้อย - คน

ไม่ได้ฝึก - คน

ไม่ได้ตอบ ๑ คน

๓. ฝึกความรวดเร็วในการเขียน

ฝึกมาก	๓	คน
ฝึกปานกลาง	๗	คน
ฝึกน้อย	๑	คน
ไม่ได้ฝึก	๒	คน

๔. ฝึกการเขียนจดหมาย

ฝึกมาก	—	คน
ฝึกปานกลาง	๑	คน
ฝึกน้อย	๘	คน
ไม่ได้ฝึก	๔	คน

การสอบดาวอเมริกันในวันธรรมะของชาวต่างชาติที่สถานทูตอังกฤษ

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ปรากฏว่ามีการสอนในเรื่อง
ต่อไปนี้มากน้อยตามลำดับดังนี้

๑. สอนความเป็นอยู่และแนวความคิดของชาวตะวันตก

มาก	๒	คน
ปานกลาง	๘	คน
น้อย	๓	คน

๒. สอนลักษณะพิเศษประจำของเจ้าของภาษานั้น ๆ

มาก	๒	คน
ปานกลาง	๔	คน
น้อย	๗	คน

๓. สอนมารยาท และการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมตะวันตก

มาก	—	คน
ปานกลาง	๘	คน
น้อย	๓	คน
ไม่ไ้ส่วน	๐	คน

๔. สอนวัฒนธรรม แนวความคิด และความเป็นอยู่
ของชาวตะวันตก สอดแทรกในวรรณคดี และหนังสืออ่านนอกเวลา นอกจากการสอนโดยตรง

มาก ๒ คน

ปานกลาง ๖ คน

น้อย ๔ คน

ไม่ได้อสอน — คน

ไม่ได้ตอบ — คน

การสอนให้สามารถนำเอาความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้สอนในระดัที่
จะออกไปสอนได้

มากน้อยตามลำดับดังนี้

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าการสอนในเรื่องต่าง ๆ

๑. สอนทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

สอนมาก ๘ คน

สอนปานกลาง ๕ คน

สอนน้อย — คน

ไม่ได้สอน — คน

๒. สอนความรู้ ความเข้าใจในวิธภาษาบาลีอังกฤษอย่างดี

สอนมาก ๑๐ คน

สอนปานกลาง ๒ คน

สอนน้อย ๑ คน

ไม่ได้สอน — คน

๓. สอนความรู้ในทางวิชาภาษาศาสตร์

สอนมาก ๒ คน

สอนปานกลาง ๖ คน

สอนน้อย ๔ คน

ไม่ได้สอน — คน

๔. สอนความรู้ในการใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอน
วิชาภาษาอังกฤษในระดับที่จะออกไปสอน

ไม่ได้ออบ ๑ คน

สอนมาก ๒ คน

สอนปานกลาง ๘ คน

สอนน้อย ๑ คน

ไม่ได้ออบ ๑ คน

ไม่ได้ออบ ๑ คน

๕. ฝึกความสามารถในการอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

ฝึกมาก ๖ คน

ฝึกปานกลาง ๘ คน

ฝึกน้อย ๑ คน

ไม่ได้ออบ - คน

ไม่ได้ออบ ๒ คน

๖. ผลของข้อมูลที่ไต่จากการวิเคราะห์ข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผลนักศึกษา
วิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

ข้อสอบที่ไต่รับมาทุกฉบับนั้นผู้วิจัยได้พยายามจำแนกหัวข้อที่ครูสอนภาษา
 อังกฤษต้องการจะทดสอบความรู้ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ เมื่อปรากฏผลออกมาว่าข้อสอบ
 นั้นครอบคลุมในเรื่องอะไรบ้าง ก็จำแนกไว้เป็นข้อ ๆ ในข้อสอบของแต่ละรายวิชาดังนี้ คือ

การทดสอบทักษะในการฟัง การออกเสียง และพูด

(Pronunciation and Conversation)

จากข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๕ ของวิทยาลัยครู ก. และ ข.
 ปรากฏว่าครูทำการทดสอบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ทดสอบความสามารถในการจำแนกความแตกต่าง
 ของเสียง

๒. ทดสอบความสามารถในการลงเสียง เน้นหนักในคำ
 และประโยค

๓. ทดสอบการลงระดับเสียงในประโยค
๔. ทดสอบการพยางค์พยางค์
๕. ทดสอบการลงจังหวะของเสียง (rhythm ในประโยค)
๖. ทดสอบการอ่านและเขียน phonetics

การทดสอบความรู้ไวยากรณ์ (Grammar)

ไวยากรณ์ที่เรียนในระดับ ป.กศ. ชั้นสูง นี้ มี ๓ วิชา

- คือ
- อังกฤษ ๑๐ (Grammar I)
 - อังกฤษ ๑๒ (Grammar II)
 - อังกฤษ ๑๔ (Grammar III)

เนื่องจากทางวิทยาลัยครูทั้ง ก. และ ข. ไม่สามารถจะหาข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ และ ๑๔ ได้พบ ดังนั้น ข้อสอบที่ได้นำมาสำหรับทำการวิเคราะห์ทั้งได้แต่ อังกฤษ ๑๒ เท่านั้น เนื่องจากจากเป็นวิชาไวยากรณ์เหมือนกัน วิธีการทดสอบจึงใช้วิธีเดียวกันทั้ง ๓ วิชา

จากข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ ปรากฏว่าครูทำการทดสอบในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ทดสอบความแม่นยำในการจำโครงสร้างทางไวยากรณ์ในกระสวนต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว
๒. ให้ให้นักเรียนเชื่อมประโยคและเปลี่ยนประโยคจากรูปหนึ่งไปเป็นอีกรูปหนึ่ง
๓. ให้ให้นักเรียนเติมคำให้ได้ความสมบูรณ์ในประโยคต่างๆ

การทดสอบการสนทนา (Reading)

- รายวิชาที่เกี่ยวกับการอ่าน คือ
- อังกฤษ ๑๑ (Reading I)
 - อังกฤษ ๑๔ (Reading II)
 - อังกฤษ ๑๘ (Reading III)

วิชาทั้งสามนี้เป็นวิชาการอ่านทั้งหมดที่กล่าว เนื่องจากตามลำดับ วิธีการทดสอบก็ควรจะใช้วิธีเดียวกัน หรือวิธีการที่คล้ายคลึงกัน สำหรับข้อสอบที่ได้รับจากวิทยาลัยครู ก. และ ข. นั้น

เป็นวิชาอังกฤษ ๑๑ และอังกฤษ ๔ ซึ่งทำการทดสอบในเรื่องดังนี้

วิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ ทำการทดสอบเรื่อง

๑. ถามความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาในชั้นเรียน
๒. ให้นักเรียนอธิบายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง

ที่อ่านมา

๓. ทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยค

บางอันในเรื่องที่อ่านมาในชั้นเรียน

๔. ถามความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจจาก

ข้อความสั้น ๆ (short paragraph) และคำถามที่กำหนดให้

วิชาภาษาอังกฤษ ๔ ทำการทดสอบเรื่อง

๑. ทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในชั้น

การทดสอบการสอนเขียน (Writing)

วิชาการเขียน (Writing) มี ๒ วิชา คือ อังกฤษ ๑๓

(Writing I) และอังกฤษ ๒๐ (Writing II) ซึ่งจากการวิเคราะห์ทดสอบปรากฏว่า
ขอสอบทำการทดสอบในเรื่องดังนี้

วิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ ทำการทดสอบในเรื่องดังนี้

๑. ทดสอบให้นักเรียนใช้เครื่องหมายวรรคตอนในข้อ

ความใหญ่ของ

๒. ให้นักเรียนข้อความสั้น ๆ ให้ไต่ความและใช้รูปประโยค

ใหญ่ของ

๓. ให้นักเรียนหัดเขียนโครงสร้างของประโยคที่ต้องใช้

อยู่เสมอ ๆ ในการเขียน

วิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ ทำการทดสอบในเรื่องดังนี้

๑. ทดสอบให้นักเรียนใช้โครงสร้างของประโยค

๒. ทดสอบการเขียนจดหมายแบบต่าง ๆ ที่เรียนมา

๓. ทดสอบการย่อความจากข้อความที่กำหนดให้

๔. ทดสอบการเขียนเรียงความจากหัวเรื่องที่กำหนดให้

การทดสอบเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในวัฒนธรรมของชาติที่เ้าภาษาอังกฤษ

ไม่มีสอบเพราะไม่สามารถหาข้อสอบพบ จึงไม่ได้มีการวิเคราะห์

การทดสอบเกี่ยวกับวิชาวรรณคดีอังกฤษ (English Literature)

วิชาวรรณคดี ๒ วิชา คือ อังกฤษ ๒๑ (Literature I)

และอังกฤษ ๒๓ (Literature II) ข้อสอบที่ได้รับไ้ครบพคทั้ง ๒ วิชา จากการ

วิเคราะห์ปรากฏว่าทั้ง ๒ วิชานี้ ครูผู้สอนไ้ทำการทดสอบในเรื่องต่อไปนี้ คือ

๑. ถาความหมายของคำและวลีบางตอนในเนื้อหาที่เรียน

๒. ถาเกี่ยวกับ theme, plot character, และ setting ในเรื่องสั้น นวนิยาย และบทละครที่เรียนมา

๓. ใ้ให้นักเรียนอธิบาย theme, plot และ setting

จากโคลงกลอนง่าย ๆ ที่กำหนดให้

๔. ใ้ให้นักเรียนอธิบายความหมายของคำบางคำที่ง่าย ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งโคลงกลอนภาษาอังกฤษ

การทดสอบเกี่ยวกับการนำเอาความรู้ภาษาอังกฤษไปใ้สอน

วิชาที่เกี่ยวกับการนำเอาความรู้ภาษาอังกฤษไปใ้สอนนั้น มี

๒ วิชา คือ อังกฤษ ๒๒ และอังกฤษ ๑๔

สำหรับข้อสอบที่ใ้รับนี้ไ้ไ้มา เพียงข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔

ซึ่งครูผู้สอนทำการทดสอบในเรื่องดังนี้

๑. ทดสอบความรู้และใ้ให้อธิบายปัญหาหลายละเยื่อต่าง ๆ

เกี่ยวกับบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใ้สอนใ้ในระดั้ประถมศึกษาตอนปลาย

๒. ทดสอบหลักการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับระดั้

ประถมศึกษา

๓. ทดสอบความสามารถในการออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ
ของบทเรียนระดับประถมศึกษาคอนปลายตามที่กำหนด

๔. ทดสอบความสามารถในการสอนไวยากรณ์ เสียง
คำศัพท์ และอื่น ๆ ตามหลักวิชาที่ได้เรียนมาแล้ว

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นผลของการวิเคราะห์ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับ ป.กศ. ชั้นสูง ที่วิทยาลัยครู ก. และ ข. ออกสำหรับทดสอบนักศึกษามัธยมศึกษาของตน
ส่วนรายวิชาที่ไม่ได้นำเอาผลการวิเคราะห์ข้อสอบมาแสดงไว้นั้น
แสดงว่าไม่ได้รับข้อสอบมาจากวิทยาลัยครู ก. และ ข. ทั้งนี้เพราะเหตุผล ๒ ประการ คือ
ประการแรกไม่สามารถหาข้อสอบได้พบ ประการที่สอง บางรายวิชาในภาษาอังกฤษเป็นวิชา
สำหรับให้เด็กเรียนไม่ได้ร่วมกับเรียนหมดทุกวิชา ตั้งแต่วิชาภาษาอังกฤษ ๕ - ๒๔ ดังกำหนด
การ เลือกรายวิชาเรียนดังต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษ

วิชาโท ๒๐ หน่วยกิต
ให้เรียน

ภาษาอังกฤษ ๕	Pronunciation and Conversation	๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๐	Grammar I	๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๑	Reading I	๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๒	Grammar II	๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๓	Writing	๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง
และเลือกอีก ๑ วิชาจากวิชาต่อไปนี้		
ภาษาอังกฤษ ๑๔	English Textbooks	๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

Used at Elementary Level

ภาษาอังกฤษ ๑๕	Reading II	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๖	Background Studies	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง

หมายเหตุ สำหรับภาษาอังกฤษ ๑๖ นี้ ถ้าผู้ใดไม่ได้เลือกเรียนเป็นวิชาโทแล้ว จะเลิกเมื่อเรียนเป็นวิชาเอกก็ได้

วิชาเอก ๔๐ หน่วยกิต

ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกต้องเรียนภาษาอังกฤษวิชาโท และเพิ่มเติมรายวิชาต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษ ๑๗	English Phonetics	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๘	Reading III	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๙	Grammar III	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๐	Writing	๔ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๔ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๑	English Literature I	๔ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๔ ชั่วโมง

และเลือกอีก ๑ วิชาจากวิชาต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษ ๒๒	English Textbooks Used at Secondary Level	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๓	English Literature II	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๔	Background Studies	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง

ก. กระดาษของนักศึกษาวชิราเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ. ชั้นสูง ที่สำเร็จ การศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๑๒

๑. กระดาษของนักศึกษาวชิราเอกในวิทยาลัยครู ก. ในแต่ละรายวิชา

เนื่องจากกระดาษที่ไ้รับมาไม่ได้ครบทุกกรายวิชา ตั้งแต่วิชา ภาษาอังกฤษ ๕ - ๒๔ เพราะในระเบียบรายงานผลการเรียนไปมีแจ้งไว้ครบหมด ตามเลขุษา ที่ไ้ต่ำกว่าไว้แล้วถึง เกณฑ์การ เลือกรวิชา เรียนในภาคปฏิบัติการ ประเด็นของกรู กระดาษที่ไ้รับ

จึงมีคำตอบเป็น

เกณฑ์ของคะแนน

A = ดีเยี่ยม

B = ดี

C = พอใช้

D = ใ้ไม่ใ้

สำหรับนักศึกษาวิชาเอกถือเอาคะแนนระดับ C เป็นคะแนนผ่าน

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๙ (Pronunciation and Conversation)

ใ้ A ๒ คน

B ๒๒ คน

C ๕ คน

นักศึกษาใ้คะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ (Grammar I)

ใ้ B ๙ คน

C ๑๐ คน

นักศึกษาใ้คะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ (Reading I)

ใ้ B ๑๕ คน

C ๑๓ คน

D ๑ คน

นักศึกษาใ้คะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ (Grammar II)

ใ้ A ๑ คน

B ๙ คน

C ๘ คน

C ๑ คน

นักศึกษาไ้คะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ (Writing I)

ไ้ A ๒ คน

B ๒๑ คน

C ๖ คน

นักศึกษาไ้คะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ (English Textbooks
Used at Elementary
Level)

ไ้ B ๕ คน

C ๒๒ คน

D ๒ คน

นักศึกษาไ้คะแนนในระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๗ (English Phonetics)

ไ้ A ๖ คน

B ๑๕ คน

C ๗ คน

D ๑ คน

นักศึกษาไ้คะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๘ (Reading III)

ไ้ B ๒ คน

C ๑๕ คน

D ๑๒ คน

นักศึกษาไ้คะแนนในระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๘ (Grammar III)

ได้ B ๑๓ คน

C ๑๖ คน

นักศึกษาคะแนนในระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ (Writing II)

ได้ C ๑๓ คน

D ๑๖ คน

นักศึกษาคะแนนในระดับ D เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๑ (English Literature I)

ได้ A ๑ คน

B ๓๖ คน

C ๗ คน

D ๑ คน

นักศึกษาคะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๓ (English Literature II)

ได้ A ๘ คน

B ๑๓ คน

C ๘ คน

D ๘ คน

นักศึกษาคะแนนในระดับ B เป็นส่วนใหญ่

๒. คะแนนของนักศึกษาระดับปริญญาเอกในวิทยาลัยครู ข. ในแต่ละรายวิชา

คะแนนที่ได้รับจากวิทยาลัยครู ข. ก็เช่นเดียวกับวิทยาลัยครู ก.

ก็ได้รับคะแนนมาไม่ครบหมกตั้งแต่วิชาภาษาอังกฤษ ๘ - ๒๘ เพราะในใบแจ้งผลการเรียนไม่ได้แจ้งไว้ครบหมก คะแนนที่ได้รับมาจึงมีดังต่อไปนี้

เกณฑ์ของคะแนนทางไว้ เช่นเดียวกับของวิทยาลัยครู ก. ทุกประการ

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๙ (Pronunciation and Conversation)

ได้	A	๓	คน
	B	๑๔	คน
	C	๙๙	คน
	D	๑	คน

นักศึกษาได้คะแนนในระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ (Grammar I)

ได้	A	๕	คน
	B	๑๕	คน
	C	๑๕	คน
	D	๒	คน

นักศึกษาได้คะแนนในระดับ B และ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ (Reading I)

ได้	A	๕	คน
	B	๑๑	คน
	C	๙๙	คน
	D	๒	คน

นักศึกษาได้คะแนนระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ (Grammar II)

ได้	A	๗	คน
	B	๒๕	คน
	C	๕	คน

นักศึกษาได้คะแนนระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ (Writing I)

ได้ A ๕ คน

B ๒๑ คน

C ๑๑ คน

นักศึกษาได้คะแนนระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ (English Textbooks
Used at Elementary
Levels)

ได้ A ๖ คน

B ๑๐ คน

C ๑๖ คน

D ๘ คน

นักศึกษาได้คะแนนระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๗ (English Phonetics)

ได้ A ๑ คน

B ๒๐ คน

C ๑๖ คน

นักศึกษาได้คะแนนระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๘ (Reading III)

ได้ A ๕ คน

B ๑๐ คน

C ๑๔ คน

D ๘ คน

นักศึกษาได้คะแนนระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๙ (Grammar III)

ได้ A ๖ คน

B ๓๗ คน

C ๑๔ คน

นักศึกษาไค้คะแนนระดับ B เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ (Writing II)

ไค้ A ๔ คน

B ๑๐ คน

C ๑๕ คน

D ๘ คน

นักศึกษาไค้คะแนนระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๑ (English
Literature I)

ไค้ A ๒ คน

B ๘ คน

C ๒๐ คน

D ๗ คน

นักศึกษาไค้คะแนนระดับ C เป็นส่วนใหญ่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๒ (English Textbooks
Used at Secondary
Levels)

ไค้ A ๓ คน

B ๗ คน

C ๒๑ คน

D ๖ คน

นักศึกษาไค้คะแนนระดับ C เป็นส่วนใหญ่

หมวดที่ ๓ ผลของการประเมินผลหลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง

พ.ศ. ๒๕๑๐

ก. ผลการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง

พ.ศ. ๒๕๑๐

จุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดไว้ นั้น ไม่มีการแปลความออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สามารถมองเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ อย่างหนึ่ง จะหมายถึงพฤติกรรมอะไรบ้าง เพื่อที่จะให้บรรดาครูผู้สอนในระดับนี้ได้นำมา เป็นเกณฑ์ตัดสินในการที่จะดำเนินการสอนให้เกิดผลตามเกณฑ์ที่วางไว้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็น การสมควรอย่างยิ่งที่จะได้มีการแปลจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าวออกมาเป็นรูปของ พฤติกรรมที่สามารถจะมองเห็นได้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่บรรดาครูผู้สอนในระดับนี้ และเพื่อ ให้การ เรียบเรียงการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับนี้ รวมถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ กว้างแท้จริง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาดังกล่าวแล้ว แปลความออกมาเป็น พฤติกรรม โดยในหนังสือแนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์^๘ และรายงานการ ประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตร ประถมศึกษาในประเทศภาคพื้นเอเชีย^{๑๐} เป็นคู่มือ ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

๑. ในการที่นักเรียนจะมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ นั้น หมายถึงจะต้องมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๑.๑ ทักษะในการฟัง ได้แก่

- การเข้าใจคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษ

^๘ แวน ไชยอนก, ไบรซ์ แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับประเทศไทย กรมการฯ จงเจริญสุข แปล, ๑๓๕ หน้า.

^{๑๐} สถาบันระหว่างชาติสำหรับการถกเถียงเรื่องเด็ก รายงานการประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตร ประถมศึกษาในประเทศภาคพื้นเอเชีย ๒๕ หน้า.

ภาษาอังกฤษ

– การสามารถจำแนกความแตกต่างของเสียงใน

– การสามารถจำแนกความหมายเบื้องต้นที่มีการเน้นต่างคำ

ในประโยคเดียวกัน

– การสามารถฟังข้อความแล้วเข้าใจความหมายและ

ความคิดในตนเองหนึ่ง ๆ ว่าต่อเนื่องกันอย่างไร

๑.๒ ทักษะในการพูดได้แก่

– ความสามารถที่จะเปลี่ยนเสียงต่าง ๆ ที่มีในภาษานั้น

ได้อย่างถูกต้องชัดเจน

– ความสามารถในการลงเสียงเน้นหนัก (stress)

– ความสามารถในการใช้ระดับเสียงสูงต่ำ (intonation)

– ความสามารถที่จะลงจังหวะของเสียง (rhythm)

ได้อย่างถูกต้อง

– การพูดได้อย่างชัดเจนและถูกต้องชัดเจน สื่อความ-

หมายได้

– ความชัดเจนในการใช้คำและโครงสร้างของ

ประโยคได้อย่างถูกต้อง

๑.๓ ทักษะในการอ่านได้แก่

– ความรวดเร็วในการอ่าน

– การออกเสียงได้อย่างชัดเจนถูกต้องในการอ่าน

ออกเสียง

– ความสามารถในการอ่านเก็บใจความสำคัญได้ใน

กรณีอ่านในใจเพื่อเก็บใจความสำคัญ

๑.๔ ทักษะในการเขียนได้แก่

– การสะกดตัวอักษรได้อย่างแม่นยำ

- การสามารถเขียนตัวอักษรตามอักษรวิธีและแบบสร้างของภาษานั้น
- การสามารถเขียนข้อความภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องและสื่อความหมายได้

๒. การที่นักเรียนจะมีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษนั้น หมายถึงต้องมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๒.๑ มีความเข้าใจความเป็นอยู่และแนวคิดของชาวตะวันตกพอเป็นพื้นฐาน

๒.๒ มีความเข้าใจลักษณะพิเศษประจำของเจ้าของภาษา

๒.๓ มีความรู้ในมารยาทในการพูดและการปฏิบัติตนในถูกต้อง

ตามวัฒนธรรมของชาวตะวันตก

๒.๔ สามารถนำเอาความรู้ในวัฒนธรรม ไปช่วยในการเข้าใจ

วรรณคดีและการอ่านหนังสือทั้งในและนอกเวลา

๓. การมีรากฐานในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้หากความรู้เพิ่มเติมนั้น หมายถึงต้องมีพฤติกรรมดังนี้

๓.๑ มีความจำและเข้าใจในกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในภาษาอังกฤษตามที่ได้เรียนมา

๓.๒ มีทักษะทางภาษาทั้ง ๔ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน

๓.๓ มีความสามารถในการนำไปใช้

๔. การที่ผู้เรียนสามารถนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้ติดต่อในสังคมได้นั้น หมายถึงต้องมีพฤติกรรมดังนี้

๔.๑ มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

๔.๒ สามารถนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้ติดต่อสื่อความหมายเข้าใจ

ได้กับเจ้าของภาษา

๔.๓ มีความเข้าใจในความนึกคิดและลักษณะพิเศษของเจ้าของภาษาใดพอควร

๕. ในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้สอนในระดับประถมศึกษาตอนปลายถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น หมายถึงต้องมีพฤติกรรมดังนี้

๕.๑ มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษที่จะสอนเป็น

๕.๒ มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ก็น่า ทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน

๕.๓ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ตนสอน

๕.๔ มีความสามารถในการอธิบายให้ผู้สอนเข้าใจได้

๕.๕ มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับระดับ

ของผู้เรียน

๕.๖ ภูหลักจิตวิทยาในการสอน

หลังจากที่ไต่ถามการแปลจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษออกมาเป็นรูปของพฤติกรรมแล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความนึกเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดังนี้

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.๓-๓ ชั้นสูง ที่ตั้งไว้นั้นนับได้ว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่ดีพอสมควร เพราะแต่ละข้อของจุดมุ่งหมายนั้นมุ่งตอบสนองความต้องการของสังคม ความต้องการทางค่านิยม และความต้องการทางค่านิยมทางจิตวิทยาอย่างครบถ้วน

การที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.๓-๓ ชั้นสูง ตั้งไว้สอดคล้องกับความต้องการทางค่านิยมนั้น ก็เพราะว่า สังคมไทยในปัจจุบันมีการติดต่อกับชาวต่างประเทศมากขึ้นในทุกด้าน เช่น ทางการค้า การเมือง การทหาร การกีฬา และทางวัฒนธรรม สื่อกลาง (Media) ที่ใช้ในการติดต่อก็คือภาษาต่างประเทศ อันได้แก่ภาษาอังกฤษซึ่ง เป็นภาษาที่ไร้นองการระหว่างประเทศ ในการตั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.๓-๓ ชั้นสูง นั้น ก็ได้คำนึงถึงความต้องการที่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำหรับการติดต่อระหว่างชาตินั้นเป็นประการสำคัญ ส่วนการที่จะนำไปปฏิบัติได้เพียงใด

นั้น เป็นสิ่งที่นำมาพิจารณาในตอนหลังอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ในจุดมุ่งหมายข้อที่ ๑, ๒ และ ๔ จึงได้กำหนดไว้ว่า

- ๑. ส่ง เสริมให้ นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการ เขียน
 - ๒. ส่ง เสริมให้ นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรม ของชาติที่ ไรภาษาอังกฤษ
 - ๔. ให้ นักเรียนสามารถ ไรภาษาอังกฤษเพื่อการ ติดต่อกันในสังคมได้
- ความที่ ติ่นของการ

จากจุดมุ่งหมาย เหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ตั้งจุดมุ่งหมายได้คำนึงถึง ความ ต้องการทาง คานสังคม เป็นสิ่ง สำคัญยิ่งอัน หนึ่ง เพราะผู้ที่สามารถ ติดต่อกับ ชาวต่างประเทศ ได้ อย่าง ประสพผล สำ เร็จ นั้น จะต้องมี ทักษะ ในการ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน ภาษาอังกฤษ ได้ เป็น อย่าง ดี จะต้องมี ความรู้ ความ เข้าใจ ใน วัฒนธรรม ของ ชาติ ที่ ไร ภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะ ได้ แลก เปลี่ยน ความคิด กัน ได้ เป็น ที่ เข้าใจ และ จะต้องมี ความ สามารถ ในการ นำเอา ภาษาอังกฤษ ที่ เรียน มา ไป ไร ติดต่อกัน ใน สังคม ได้ เป็น อย่าง ดี คอย

ส่วนที่ กล่าว ว่า จุดมุ่งหมาย ของ หลักสูตร วิชา ภาษาอังกฤษ ระดับ ป. กศ. ชั้น สูง ตั้ง ไว้ สอดคล้อง กับ ความ ต้องการ ทาง คาน ประชานัน ก็ เพราะ ว่า จุดมุ่งหมาย ที่ ตั้ง ไว้ นั้น มุ่ง ให้ นักเรียน เกิด ทักษะ ในการ ไร ภาษา คือ ให้ มี ทักษะ ในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้ง นี้ เพื่อ ให้ นักเรียน สามารถ นำเอา ภาษาอังกฤษ ไป ไร ได้ อย่าง แท้จริง ไม่ ไร มุ่ง ให้ นักเรียน เรียน รู้ แยก แยก ทดลอง จำ เอา ไว้ เท่านั้น เหมือน สมัย ก่อน ซึ่ง เชื่อ ว่า ภาษา มี กฎเกณฑ์ แน่นนอน ถ้า เรียน กฎเกณฑ์ เหล่า นี้ ไป ไร ไร ก็ จะ นำเอา ไป ไร ได้ ส่วน ใน ปัจจุบัน นั้น เชื่อ ว่า ภาษา ที่ แท้จริง ก็ ภาษา พูด หลัก เกณฑ์ ต่าง ๆ มี มาก ภายหลัง ภาษา แทน ที่ เรา จะ ตั้ง ไว้ ว่า กฎ เพื่อ กบคุม ภาษา (Prescriptive Grammar) เรา จะ เขียน ไว้ ว่า กฎ ไร ภาษา (Descriptive Grammar) ว่า เรา ไร ภาษา กัน อย่าง ไร เท่านั้น

ส่วนที่ กล่าว ว่า จุดมุ่งหมาย ของ หลักสูตร วิชา ภาษาอังกฤษ ระดับ ป. กศ. ชั้น สูง มีความ สอดคล้อง กับ ความ ต้องการ ทาง คาน จิต วิทยานัน จะ พิจารณา ใน แง่ ที่ จุดมุ่งหมาย มุ่ง ให้

ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน การที่จะเกิดทักษะทางภาษาทั้ง ๔ ประการนี้
ใดก็ต้องมีการฝึกซ้ำ ๆ ทหลาย ๆ ครั้งในส่วนที่เป็นแบบสร้าง (pattern) เพื่อให้ผู้เรียน
สามารถนำไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว

นอกจากนี้จุดมุ่งหมายยังตั้งไว้เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนโดย
เฉพาะอีกด้วย กล่าวคือให้ผู้เรียนมีรากฐานทางภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการค้นคว้าหา
ความรู้เพิ่มเติมหรือเพื่อใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน นอกจากนี้ยังมุ่งให้ผู้เรียนสามารถ
นำเอาภาษาอังกฤษที่เรียนมาไปใช้ในการประกอบอาชีพการสอนได้ (ความมุ่งหมายข้อ ๓ และ ๕)

จากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ตั้งไว้นั้นเป็นจุดมุ่งหมายที่เน้นว่าดีพอสมควร เพราะได้คำนึงถึง
ความต้องการต่าง ๆ ทุกด้าน

อย่างไรก็ตามเท่าที่กล่าวมานั้น เป็นการกล่าวถึงจุดมุ่งหมายในแง่ความเป็น
เท่านั้น ถ้ามาพิจารณาจุดมุ่งหมายในแง่ของการนำไปปฏิบัติจริง ๆ แล้วยังมีบางอย่างจุดมุ่ง
หมายตั้งไว้สูงเกินกว่าความสามารถที่จะปฏิบัติได้จริง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากเวลาในการสอนมีจำกัด
การเลือกใช้วิธีการสอนของครูไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ค่อยให้ความสนใจในจุด
มุ่งหมายอย่างถูกต้องมากก่อนที่จะไปดำเนินการสอน หรือแม้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจะมีความ
เข้าใจในจุดมุ่งหมายเป็นอย่างดีและพยายามที่จะดำเนินการสอนให้นักเรียนของตนบรรลุผลตาม
จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ก็ตาม ก็ยังปรากฏว่าเนื้อหาที่กำหนดให้สอนกับเวลาไม่สัมพันธ์กัน คือเนื้อ
หาวิชาและจุดมุ่งหมายของวิชาตั้งไว้มากและสูงเกินไป แต่เวลาที่กำหนดให้สอนเนื้อหาเช่นนั้น
มีน้อยเกินไป ครูผู้สอนจึงมุ่งสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมดเท่านั้น ไม่สามารถจะสอนให้
เกิดทักษะต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ได้อย่างแท้จริง เพราะไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการฝึกฝน
ให้เกิดทักษะอย่างแท้จริงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นเมื่อกำหนดข้อเท็จจริงอันนี้แล้วจะเห็น
ได้ว่าจุดมุ่งหมายบางข้อที่ตั้งไว้นั้นในทางปฏิบัติแล้วไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย
ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จุดมุ่งหมายบางข้อดังกล่าวได้แก่

จุดมุ่งหมายข้อ ๑ ที่ตั้งไว้ว่า เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง
ภาษาอังกฤษ ได้แก่การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ถึงแม้ว่ากล่าวมาแต่ทักษะใน

การฟัง พูด อ่าน และเขียน นั้นหมายถึงพฤติกรรมอะไรบางอย่าง เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมที่
แปลออกมาแล้วจะเห็นได้ว่า

ในการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟังนั้น สามารถทำได้จริงๆ เพียง
การเข้าใจคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษ

การสามารถจำแนกความแตกต่างของเสียงในภาษาอังกฤษ

ส่วน "การสามารถจำแนกความหมาย เมื่อมีการเน้นต่างคำในประโยคเดียวกัน" และ
"การสามารถฟังข้อความแล้ว เข้าใจความหมายและความคิดในคอนเท้นท์ ๆ ว่าต่อเนื่องกันอย่างไร"
นั้น เป็นจุดมุ่งหมายที่สูงเกินไปสำหรับระดับ ป.กศ. ชั้นสูง ที่จะมีโอกาสได้ฝึกให้มีความสามารถ
ทางสองด้านนี้ ถึงจะมีการฝึกบ้างแต่ก็ไม่มากถึงขนาดทำให้นักเรียนมีทักษะความสามารถทางนี้
อย่างแท้จริง

ในการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟังผู้เรียนสามารถจำได้จริงๆ เพียง
ความสามารถที่จะแปลงเสียงต่าง ๆ ที่มีในภาษานั้นได้อย่าง

ถูกต้องชัดเจน

ความสามารถในการลงเสียงเน้นหนัก (stress)

ความสามารถในการใช้ระดับเสียงสูงต่ำ (intonation)

ส่วน "ความสามารถที่จะลงจังหวะของเสียง (rythm) ได้ถูกต้อง" "การพูดได้
อย่างคล่องแคล่วถูกต้องชัดเจน สื่อความหมายได้" และ "ความคล่องแคล่วในการใช้คำและ
โครงสร้างของประโยคได้อย่างถูกต้อง" นั้น เป็นจุดมุ่งหมายที่สูงเกินไปสำหรับระดับ ป.กศ.
ชั้นสูง ที่จะมีโอกาสได้ฝึกให้มีความสามารถทางสองด้านนี้ ถึงจะมีการฝึกบ้างเล็กน้อยก็ไม่มาก
ถึงขนาดทำให้นักเรียนมีทักษะความสามารถทางด้านนี้ได้

ในการส่งเสริมทักษะในการอ่านนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถสอน
ให้นักศึกษาระดับ ป.กศ. ชั้นสูง มีความสามารถในการฟังต่อไปนี้

การอ่านออกเสียงได้อย่างชัดเจนถูกต้องในการพิจารณาอ่านออกเสียง
การอ่านแล้ว เก็บใจความสำคัญได้ในกรณีอ่านในใจเพื่อเก็บใจ

ความสำคัญ

แต่อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการอ่านในใจเพื่อเก็บใจความสำคัญนั้น ผู้เรียนก็สามารถทำได้ในระดัพบดใจเท่านั้น เพราะแม้แต่นักศึกษาก็ยากในระดัที่สูงกว่าระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ก็ยังทำได้ไม่อยู่ในชั้นนี้ ทั้งนี้เพราะการฝึกฝนการอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญนั้นยังทำกันน้อยมาก ในการสอนภาษาอังกฤษของครู และยังเป็นการฝึกความรวดเร็วในการอ่านด้วยแล้ว ผู้เรียนเกือบจะไม่ใคร่รับการฝึกเลย ทั้งนี้ผู้เรียนจึงไม่บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของวิชาที่ตั้งไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เมื่อได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายของวิชาขึ้นแล้ว ก็สมควรจะได้มีการแปลจุดมุ่งหมายออกมาเป็นรูปของพฤติกรรมที่มองเห็นได้ และกำหนดเนื้อหาบรรยายวิชาที่จะสอนเพื่อใ้บรรลุจุดมุ่งหมายของตนั้น และประการสำคัญต้องมีการให้เวลาอย่างเพียงพอในการฝึกทักษะทางคานทาง ๆ เพื่อที่จะให้ ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้

ในการส่งเสริมทักษะในการเขียนนั้น ครูผู้สอนสามารถสอนให้นักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง มีความสามารถในด้านนี้ คือ

ความสามารถเขียนตัวอักษรตามอักขรวิธีและแบบสร้างของภาษา ส่วนเรื่อง "การสะกดตัวอักษรใ้ถูกต้องแม่นยำ" และ "ความสามารถในการเขียนใ้ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง" นั้น เท่าที่ผู้วิจัยใ้ไปทำการสังเกตการสอนวิชาการเขียนจากวิทยาลัยครูสองแห่งที่ผู้วิจัยทำการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมานั้น ปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาการเขียนนั้น มักจะพบปัญหาบ่อย ๆ เกี่ยวกับการเขียนตัวสะกดใ้ถูกต้องของนักเรียน และการนำเอากำและโครงสร้างของประโยคมาใ้ใ้ถูกต้อง ซึ่งอาจจะแสดงว่านักเรียนไม่ใ้รับการฝึกฝนทางคานนี้ อย่างเพียงพอ หรืออาจมีสาเหตุมาจากการละเลยของครูสอน หรือไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการฝึกฝนทางคานนี้ เพราะครูผู้สอนมักจะสอนใ้ครอบคลุมเนื้อหาวิชามากกว่าจะสอนใ้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเขียนอย่างแท้จริง ทั้งนี้จึงสามารถกล่าวใ้ใ้ได้ว่าผู้เรียนไม่บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายอีกเช่นกัน การแก้ไขเรื่องการตั้งจุดมุ่งหมายนี้ต้องทำเว่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วในเรื่องทักษะในการอ่าน

เมื่อจุดมุ่งหมายข้อ ๑ ที่ตั้งไว้เป็นจุดมุ่งหมายที่สูงเกินไปใ้ครูผู้สอนไม่สามารถสอนใ้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายใ้ได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ดังที่ใ้กล่าวมาแล้วข้างใ้ จึงมีผลตกไปใ้ยังจุดมุ่งหมายอื่นด้วย คือ จุดมุ่งหมายข้อ ๓, ๔ และ ๕ เพราะการใ้ผู้เรียนจะ

บรรลุดังจุดมุ่งหมายข้อ ๓, ๔ และ ๕ ไฉนนั้น ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้บรรลุดังจุดมุ่งหมายข้อ ๑ อย่างสมบูรณ์มาก่อน เพราะในจุดมุ่งหมายข้อ ๓ นั้นกล่าวไว้ว่า "มุ่งวางรากฐานในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการก่นกาทหาความรู้เพิ่มเติม หรือเพื่อใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน" การที่ผู้เรียนจะสามารถนำเอาความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการก่นกาทหาความรู้เพิ่มเติมไฉนนั้น ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้มีทักษะในการอ่านเป็นอย่างดี มิฉะนั้นแล้วผู้เรียนก็ไม่สามารถจะใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการก่นกาทหาความรู้เพิ่มเติม และใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินได้เลย ทั้งนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถจะบรรลุดังจุดมุ่งหมายข้อ ๓ ที่ตั้งไว้ได้อย่างสมบูรณ์

ส่วนจุดมุ่งหมายข้อ ๔ ซึ่งกล่าวไว้ว่า "มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อในสังคมใตตามทัศนคติของการ" ข้อนี้ก็เช่นเดียวกัน การที่ผู้เรียนจะบรรลุดังจุดมุ่งหมายข้อนี้ได้นั้นก็จะต้องเป็นผู้มีทัศนคติในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีตามจุดมุ่งหมายข้อ ๑ และต้องสามารถนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้ติดต่อสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจใตคหย ซึ่งจุดมุ่งหมายข้อ ๔ นี้ เป็นจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้สูงมาก มุ่งให้ผู้เรียนต้องสามารถนำเอาสิ่งที่เรียนไปใช้ใตคหย ซึ่งตามข้อเท็จจริงนั้นแม้แต่จะฝึกให้ผู้เรียนเป็นผู้มีทักษะอย่างแท้จริงใตการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษก็ทำใตยากมากแล้ว การที่จะให้ผู้เรียนนำเอาทักษะทางภาษาอังกฤษนี้ไปใช้ในการติดต่อในสังคมคหยแล้วยังเป็นการยากยิ่งที่ผู้เรียนต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของครูผู้สอนที่จะเลือกใตชีวิตสอนให้ผู้เรียนบรรลุดังจุดมุ่งหมายข้อ ๔ นี้ใตอย่างแท้จริง

ใตจุดมุ่งหมายข้อ ๕ ซึ่งกล่าวไว้ว่า "มุ่งให้ผู้เรียนใตวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาใต สามารถสอนภาษาอังกฤษใตชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ส่วนผู้ใตเลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาใตให้สามารถสอนใตถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" ใตจุดมุ่งหมายข้อนี้ใตก็เป็นจุดมุ่งหมายที่มุ่งถึงการนำไปใต เป็นสำคัญ ใตจุดมุ่งหมาย เองใตมีความเหมาะสมใตตัวเองของมันแล้ว แต่ขอขบปรองอยู่ใตการสอนและการฝึกฝนที่บะทั่ง ๔ ทางภาษาอังกฤษ เพราะปรากฏใตเสมอ ๆ ว่า ผู้ใตวิชาใตและวิชาใตภาษาใตอังกฤษออกไปแล้วใตมีความรู้และทักษะใตเพียงใตที่จะนำไปสอนใต กล่าวคือ วิชาใตทักษะใตการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาใตอังกฤษอย่าง

เพียงพจนไม่สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี เพราะทักษะทั้ง ๔ ประการดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญ ยิ่งที่ครูผู้ที่จะสำเร็จออกไปทำการสอนควรจะต้องมี อีกประการหนึ่งก็ผู้สอนจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่จะออกไปสอนเป็นอย่างดี และต้องรู้หลักซึ่งกว้างขวางกว่านั้น เพื่อที่ตนเองจะได้ไปสอนในระดับนั้นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อที่จะให้นักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง มีความสามารถตามจุดหมายที่ตั้งไว้อย่างแท้จริง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ควรจะต้องตระหนักในความสำคัญของการมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษและการสอนให้นักศึกษาระดับ ป.กศ.ชั้นสูง มีความรู้และความเข้าใจอย่างกว้างขวางลึกซึ้งในวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่จะต้องออกไปทำการสอน

ข. ประเมินผลคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายฯ ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูงในวิชาจักรู ก. และ ข.

จากการสำรวจความเข้าใจโดยวิธีแบบสอบถามแบบตัวอย่าง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ คน ปรากฏว่าครูแต่ละคนมีคะแนนความเข้าใจ ดังนี้

เลขที่	คะแนนเต็ม ๖๘ คะแนนที่ได้	คิดเป็น
๑	๕๙	๘๖.๗๖
๒	๕๓	๖๓.๒๓
๓	๕๒	๖๑.๗๖
๔	๕๕	๘๐.๘๘
๕	๕๘	๘๕.๒๙
๖	๕๙	๘๖.๗๖
๗	๕๗	๘๓.๘๒
๘	๕๔	๗๙.๕๑
๙	๕๕	๖๖.๑๘
๑๐	๕๓	๖๓.๒๓
๑๑	๕๗	๘๓.๘๒
๑๒	๕๕	๗๙.๕๑
๑๓	๕๘	๘๕.๒๙

วิธีคิดคะแนนความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของครูแต่ละคนทำโดย

- ก. การให้คะแนนตามลำดับความสำคัญ
- ข. ให้คะแนน ๑ คะแนน สำหรับคำตอบที่ถูกต้อง
ให้คะแนน ๐ คะแนน สำหรับคำถามที่ไม่ตอบ
ให้คะแนน - ๑ คะแนน สำหรับคำตอบที่ผิด

หลังจากนั้นนำคะแนนมารวมกันเป็นคะแนนที่ได้ แล้วก็คิดเป็นเปอร์เซ็นต์กำหนดให้ :

คะแนนความเข้าใจดี = ๗๕% ขึ้นไป

คะแนนความเข้าใจปานกลาง = ๗๐ - ๗๕%

คะแนนความเข้าใจน้อย = ๖๐ - ๗๐%

คะแนนความเข้าใจน้อยมาก = ต่ำกว่า ๕๐ - ๖๐%

จากการพิจารณา คะแนนที่ครูแต่ละคนทำได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์วางไว้

ข้างต้น ปรากฏว่า

ครูที่เข้าใจความมุ่งหมายดี = ๖ คน

ครูที่เข้าใจปานกลาง = ๒ คน

ครูที่เข้าใจน้อย = ๕ คน

จะเห็นได้ว่าครูในกลุ่มตัวอย่าง ๑๓ คนนี้ มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีมีจำนวนเกิน เกือบครึ่งที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายน้อย ซึ่งไม่สามารถจะกล่าวได้ว่า ครูในกลุ่มตัวอย่างนี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษดี

สำหรับผู้ที่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษอย่างปานกลางนั้นมีน้อยเพียง ๒ คนเท่านั้น

ถ้าจะกล่าวถึงกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจนี้ กลุ่มหนึ่งมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายเป็นอย่างดี ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งตรงกันข้าม ก็มีความเข้าใจน้อย

ก. การประเมินผลความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเนื้อหา
รายวิชา เอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ. ชั้นสูง

จากการพิจารณาเนื้อหาเฉพาะ เนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษที่แสดงไว้ใน
หนังสือแนะแนวการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้นี้มีความสอดคล้อง
กันเป็นอันดีกับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังเรียงตามลำดับความยากง่าย
ไว้อย่างเหมาะสม เป็นการเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียนตามลำดับอย่างถูกต้อง ดังเช่น ในจุดมุ่งหมาย
ของรายวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ. ชั้นสูง กำหนดไว้ว่า "...ให้นักเรียนมีความรู้และความ
เข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ" ในเนื้อหารายวิชา ก็มีวิชาที่กำหนดให้เรียนเพื่อ
ให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ ก็อ

อังกฤษ ๑๒ (Background Studies) และ อังกฤษ ๒๔ (Background Studies)
ซึ่งกำหนดไว้ว่า "ให้ศึกษาเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีของอังกฤษหรืออเมริกัน พอให้
เข้าใจความเป็นอยู่แนวความคิดของชาวตะวันตกพอเป็นพื้นฐาน ฝึกมารยาทในการพูดและการ
ปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามวัฒนธรรม"

สำหรับวิชาอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ก็กำหนดไว้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย
เป็นอย่างดี

ง. การประเมินผลความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับ ป.กศ. ชั้นสูง เนื้อหาวิชาที่วิเศษของครู

๑. การประเมินผลการสอนออกเสียง (Pronunciation) และ
การสอนพูด (Conversation)

จากการสำรวจที่นำเสนอไว้ในภาคปฏิบัติการสอนของครูปรากฏว่า
ในการเลือกวิธีสอนออกเสียงนั้น ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (๑๐ ใน
๑๓ คน) เลือกใช้วิธีการสอนที่ถูกต่องตามหลักภาษาศาสตร์ กล่าวคือ การออกเสียงที่เป็น
ปัญหาและประโยคที่ต้องการฝึกให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้งแล้วให้นักเรียนนำตามและฝึกหลาย ๆ
ครั้ง วิธีการสอนนี้เป็นวิธีการสอนที่ถูกต่องตามหลักภาษาศาสตร์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุด

ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะในการสอนออกเสียงนั้นในขั้นแรก ครูผู้สอนจะท่องออกเสียง ปัญหาที่ทองการฝึกให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้นักเรียนสามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างเสียงที่ฝึกกับเสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงได้ เมื่อนักเรียนมองเห็นความแตกต่างอันนี้แล้ว ขั้นตอนต่อไปให้นักเรียนออกเสียงอันเป็นขั้นของการแสดงออก (production) หลังจากที่ได้จดจำไว้แล้ว (recognized) หลังจากนั้นนักทำการฝึกซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดทักษะในการออกเสียงและการฟังตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ขอหนึ่ง

ในการที่บรรดาครูส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีการสอนออกเสียงถูกต่อนั้น แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้มีความรู้ในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์เป็นอย่างดี และใ้้นำความรู้นั้นมาใช้ในการสอนออกเสียง

ขณะเดียวกันก็ยังปรากฏว่ามีครูจำนวนน้อยบางส่วนที่ยังสอนการออกเสียงไปถูกต้องตามหลักการสอนการออกเสียงและครูบางส่วนก็ไม่ได้ฝึกการออกเสียงของนักเรียนเลย และบางส่วนก็ทำการฝึกการออกเสียงของนักเรียนบ้างเป็นครั้งคราว เมื่อมีเวลาและโอกาส

กรณีเช่นนี้อาจแสดงให้เห็นว่ายังมีครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษบางส่วนในกลุ่มตัวอย่างนี้ที่ไม่เห็นความสำคัญของการสอนให้นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

ในการฝึกทักษะในการฟังและพูดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอนออกเสียงนั้น ปรากฏว่าครูส่วนใหญ่ทำการฝึกทักษะในการฟังและการพูดน้อยกว่าที่ควรจะเป็น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจครั้งนี้ให้ความสำคัญแก่การฝึกทักษะในการฟังและพูดน้อยมาก ถึงแม้จะเห็นได้จากผลประเมินผลตนเองของครู เหล่านี้ในการฝึกทักษะในการฟังและพูดให้แก่ักเรียน จากที่สำรวจได้ในแบบสอบถาม ปรากฏว่า

ความถี่ตกอยู่ในร่องระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่

ความถี่ตกอยู่ในร่องระดับมาก เป็นอันค้ำรอง

ความถี่ตกอยู่ในร่องระดับน้อย เป็นอันค้ำรองลงมาอีก

นอกจากนี้ยังมีครูคิดว่าคุณไม่ได้ฝึกทักษะในการฟังและพูดให้นักเรียนของคุณเป็นจำนวนเท่ากันกับครูที่ฝึกทักษะทั้งสองนอกระยะ ซึ่งเป็นข้อบกพร่องอย่างมากในการสอนของครู เพราะครูทุกคนที่สอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนถึงแม้ว่าในรายวิชาที่สอนจะไม่ใช้เรื่องของการฟังและพูดก็ตาม ครูเหล่านั้นก็ควรจะหาโอกาสฝึกทักษะในการฟังและพูดให้นักเรียนของคุณบ้างไม่มากนักนอกระยะ ไม่งั้นจะละเลยเสีย เพราะทักษะในการฟังและพูดเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนรู้อังกฤษ

๒. การประเมินผลการสอนไวยากรณ์ (Grammar)

จากการสำรวจที่นำเสนอไว้ในภาคปฏิบัติการสอนของครูในกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่า

ในการเลือกวิธีสอนไวยากรณ์นั้น ครูผู้สอนทั้งหมดเลือกใช้วิธีการสอนไวยากรณ์ที่ถูกสอน กล่าวคือ ใช้วิธีไวยากรณ์ประกอบตัวอย่างจนนักเรียนสามารถสรุปกฎเกณฑ์ได้และครูช่วยย้ำกฎเกณฑ์อีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นจึงทำการฝึกจุดที่ต้องการฝึก วิธีการสอนอันนี้เป็นวิธีการสอนที่ถูกสอนตามหลักภาษาศาสตร์ กล่าวคือในการสอนไวยากรณ์นั้นไม่ใช่ว่ากฎเกณฑ์ให้เด็กไปท่องจนจำได้ แต่พอขึ้นจะนำไปใช้จริง ๆ ในประโยคแล้วกลับนำไปใช้ไม่ได้ กฎเกณฑ์ที่จดไว้ก็ไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด ในการสอนที่ถูกสอนนั้น ครูผู้สอนจะต้องสอนหลักไวยากรณ์แต่ทีละเรื่อง วิธีการสอนนั้นครูผู้สอนจะต้องใช้ประโยคตัวอย่างให้นักเรียนสามารถมองเห็นจุดที่ต้องการฝึกและสรุปกฎเกณฑ์ได้ แล้วทำการฝึกจุดที่ต้องการฝึกจนนักเรียนสามารถทำได้โดยถูกต้องกลองแกลว คอยปากเปล่า เพื่อที่นักเรียนจะได้นำเอากฎไวยากรณ์ที่ฝึกมาไปดัดแปลงใช้กับประโยคอื่น ๆ ได้ถูกต้อง นับได้ว่าทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ในจำนวนครูทั้งหมดที่เลือกใช้วิธีสอนไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ที่เป็นที่เชื่อกันว่าเป็นวิธีสอนที่ถูกสอนสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันนั้น มีครูบางคนยังใช้วิธีการสอนไวยากรณ์ด้วยการให้นักเรียนจดกฎเกณฑ์ ครูอธิบายกฎเกณฑ์แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและการสอนไวยากรณ์ด้วยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดมาก่อนแล้วจึงมาอธิบายข้อผิดร่วมกันโดยไม่มีกรฝึกโครงสร้างไวยากรณ์มาก่อน

จากการใช้วิธีสอนดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าครูทุกคนในกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ในการ เลือกรูปวิธีสอนเป็นอย่างดี และนำเอาความรู้นั้นมาใช้ปฏิบัติทุกคน แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยังปรากฏว่าครูบางคนนอกจากใช้วิธีสอนที่ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์แล้ว ยังไปเลือกรูปวิธี สอนอื่นที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์มาใช้ด้วย เป็นการขัดแย้งกันมาก ซึ่งอาจจะแสดงให้เห็นว่าครูบางคนในกลุ่มตัวอย่างก็ว่าการสอนไวยากรณ์สองวิธีนั้น เป็นวิธีสอนที่ไรกันมาแต่สมัย คั้งเดิม เป็นวิธีการสอนที่ ผลิตดีเช่นเดียวกับวิธีสอนที่ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ที่กล่าวมาแล้ว ความคิดเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง สมควรจะได้มีการ เปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ถูกต้อง เพื่อให้ การสอนไวยากรณ์แก่นักเรียนบัง เกิดผลดียิ่งขึ้นกว่าที่เป็นมาแล้ว

๓. การประเมินผลการสอนอ่าน (Reading)

จากการสำรวจที่นำเสนอไว้ในภาคปฏิบัติการสอนของครูในกลุ่ม ตัวอย่างนี้ ปรากฏว่า

ในการเลือกรูปวิธีการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนเลือกรูปวิธีการสอนที่ ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่ (๘ คน ใน ๑๓ คน) กล่าวคือให้นักเรียนเรียนอ่าน หลังจากที่เขาได้เรียนความหมายของคำและโครงสร้างของประโยคที่เขาจะได้พบในเรื่องที่ จะอ่านเสียก่อน การที่กล่าวว่ววิธีการสอนอ่านแบบนี้ เป็นวิธีการสอนที่ควรจะทำ เพราะในการ อ่านนั้นต้องถือเป็นผลขั้นสุดท้ายหลังจากที่ได้เรียนคำศัพท์และโครงสร้างของประโยคที่อยู่ในเรื่อง ที่จะอ่านเสียก่อนจึงจะให้อ่าน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนำเอาคำศัพท์และ โครงสร้างของประโยค เหล่านั้นไปใช้ในการอ่าน จะไคไม่เป็นการขัดจังหวะในขณะที่อ่านแล้วต้องไปพบกับคำศัพท์ และ ประโยคที่ไม่ทราบความหมาย แล้วต้องหยุดอ่าน หันมาเรียนรู้อความหมายและวิธีการใช้คำศัพท์ และประโยคเสียก่อน แล้วจึงกลับไปอ่านใหม่อีก ซึ่งทำให้หาการปะติดปะต่อในการอ่านไป นับว่ามีผลดีของการ เสริมสร้างพัฒนาการในการอ่านอย่างมาก

ในกลุ่มตัวอย่างเดียวกันนี้ยังมีครูบางคน เลือกรูปวิธีสอนอ่านแบบ อื่นซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ กล่าวคือ

ครูให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้านมาก่อน แล้วจึงมาอธิบาย

รู้ก็ตามกัน

ครูอ่านให้นักเรียนฟังประโยคหนึ่ง หรือจบข้อความแล้วแปล

เป็นภาษาไทย

ครูอ่านออกเสียงแล้วให้นักเรียนอ่านตามหรือให้นักเรียนอ่าน
 ในใจเองโดยไม่ได้สอนความหมายของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่นักเรียนไปทราบมาก่อน
 การสอนอ่านแบบนี้เป็นการสอนที่ไม่เหมาะสมถึงเหตุผลที่ได้อธิบาย
 มาแล้วข้างต้น ส่วนวิธีการสอนอ่านที่ฝึกการแปลเป็นภาษาไทย เป็นกิจกรรมสำคัญนั้น นับว่าเป็น
 วิธีการสอนที่ยังไม่เหมาะสมหลักของการสอนภาษาที่นิยมว่าถูกต้องในปัจจุบัน การสอนแบบนี้
 จะเป็นการสร้างนิสัยที่ผิด ๆ ให้นักเรียน ก็ทำให้สอนนำเอาประโยคในภาษาอังกฤษมาเทียบ
 เป็นภาษาไทย เวลาจะเขียนประโยคภาษาอังกฤษก็ท่องนึกเทียบแปล เอาจากภาษาไทย ซึ่ง
 ภาษาไทยกับภาษาอังกฤษนั้น การใช้คำและการเรียบเรียงคำในประโยคแตกต่างกันมาก คอย
 เหตุที่จึงทำให้นักเรียนชอบเขียนภาษาอังกฤษแบบภาษาไทย ซึ่งเป็นการผิดพลาดอย่างมาก
 ดังที่ทราบกันอยู่แล้วว่าเด็กไทยใช้เวลาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเวลานานหลายปี แต่ใช้
 ประโยคในภาษาอังกฤษยังไม่ได้ดีสมกับเวลาที่ได้เรียนมา ทั้งนี้ก็เพราะครูผู้สอนรอบรู้วิธีสอน
 ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการแปลเป็นสาเหตุหนึ่ง ดังนั้น การสอนอ่านด้วยวิธีการแปลนี้จึงควรจะได้
 มีการแก้ไขให้ถูกต้องโดยเร็ว เพื่อให้ผู้เรียนได้รับผลอย่างแท้จริงตามจุดหมายที่กำหนดไว้

ในเรื่องของการฝึกทักษะในการอ่าน จากการใช้บรรดาคูใน

กลุ่มตัวอย่างทำการประเมินผลตนเองว่าใดทำการฝึกทักษะในการอ่านให้แก่เด็กเรียนของตนมาก
 น้อยเพียงใด ปรากฏว่า

- ความถี่ตกอยู่ในช่องฝึกทักษะในการอ่าน ปานกลาง มากที่สุด
- ความถี่ตกอยู่ในช่องฝึกทักษะในการอ่าน มาก เป็นอันดับรอง
- ความถี่ตกอยู่ในช่องฝึกทักษะในการอ่าน น้อย เป็นอันดับที่สาม
- ความถี่ตกอยู่ในช่อง ไม่ได้ฝึก ๔ คน

จากกรณีนี้แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษให้ความสำคัญในการ
 ฝึกทักษะในการอ่านแก่นักเรียนเพียงระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ทั้ง ๆ ที่ทักษะในการอ่านก็
 เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เพราะในปัจจุบันนี้ตำราทางค่านวิชาการชั้นสูงต่างๆ

ก็เป็นภาษาอังกฤษเกือบทั้งสิ้น ผู้ที่จะเรียนในระดับสูงขึ้นไปที่ต้องอาศัยเกินกว่าศึกษาจากตำรา ภาษาอังกฤษซึ่งต้องการทักษะในการอ่านมาก หรือแม้แต่จะนำเอาทักษะในการอ่านมาใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยาย วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อความเพลิดเพลินและความรอบรู้ก็ได้ จะเห็นได้ว่าทักษะในการอ่านนั้นมีความสำคัญยิ่งในปัจจุบัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างอย่างที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะต้องฝึกทักษะในการอ่านให้แก่นักเรียนมากที่สุดเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้

สำหรับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ตอบว่าทำไมไม่ทำการฝึกทักษะในการอ่านให้แก่นักเรียนของตนนั้นอาจเป็นเพราะว่าไม่ได้อ่านวิชาเกี่ยวกับการอ่าน ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ป.ศ. ชั้นสูง นั้น การอ่าน (Reading) เป็นวิชาที่แยกออกมาต่างหาก ครูสอนแต่ละคนก็สอนตามรายวิชาของตน รายวิชาอื่นก็เป็นหน้าที่ของครูสอนอื่นไป ดังนั้น ครูที่ไม่ได้อ่านเกี่ยวกับวิชาการอ่าน (Reading) จึงไม่ได้เป็นสาเหตุที่จะต้องฝึกทักษะในการอ่านให้แก่นักเรียน แต่อาจพิจารณาตามรายวิชาที่กำหนดให้ให้นักเรียนเลือกเป็นวิชาเอก - โท แล้ว บางรายวิชาที่ต้องอาศัยการอ่านจากวิชา Reading คอย เช่น การสอนวรรณคดีอังกฤษ เป็นต้น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าครูที่สอนวิชาอ่านอังกฤษและวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอังกฤษจึงควร เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการสอนอ่าน (Reading) และฝึกทักษะในการอ่านให้แก่นักเรียนของตน

๔. การประเมินผลการสอนเขียน (Writing)

จากการสำรวจที่เสนอไว้ในภาคปฏิบัติการสอนของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า

ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนเขียนให้แก่นักเรียนของตนอย่างถูกต้อง (๑๐ ใน ๑๓ คน) กล่าวคือ ก่อนเขียนครูให้นักเรียนฝึกการไร้อำและรูปแบบประโยคที่จะใช้ในเรื่องที่ครูกำหนดให้เสียก่อน นอกจากนี้ยังมีครูบางคนก็ตอบว่ากำหนดเรื่องให้นักเรียนเขียนโดยไม่มีภาระฝึกเลย

การสแกนเขียนนั้น ก็คือการให้นักเรียนหัดใจกำกับพยางค์และโครงสร้างของประโยคที่ได้เรียนมาแล้วไปอย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นการที่จะให้นักเรียนเขียนเรื่อง

ครูจะต้องทำการฝึกทำและรูปประโยคที่จะใช้ใน เรื่องที่จะเขียนให้แก่นักเรียนเสียก่อน หรือไม่
เช่นนั้นก็ต้อง เป็นการ เขียนโดยนำเอา โครงสร้างของประโยคที่ เรียนมาแล้วในไวยากรณ์มาฝึก
เขียนเป็นข้อความ เพื่อที่นักเรียนจะได้ นำเอาคำและรูปประโยคนั้นไปใช้ ในการ เขียนใคอย่าง
ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการ ประเมินผลนักเรียนไปควยว่าได้นำเอาสิ่งที่ครูสอนไปใช้ได้
เพียงใด นักเรียนมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้ดำเนินการแก้ไขเสีย

จากข้อเท็จจริงที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าครูที่ทำการสอนเขียนให้
แก่นักเรียนโดยไม่ได้มีการฝึกการใ้ทำและรูปประโยคมาก่อนนั้น เป็นผู้ที่ไม่ได้คำนึงถึงหลัก
ความจริงที่กล่าวมาข้างตนเลย ย่อมทำให้ผลของการสอนเขียน (Writing) ของตนไม่ได้
ผลเท่าที่ควรจะเป็น จึงควรจะได้มีการพิจารณาแก้ไขการสอนของตนให้ตรงเป้าประสงค์ยิ่งขึ้น

ปัญหาที่กั้เกิดขึ้นในการเขียนนั้น จากการใช้บรรดากรกฎในกลุ่ม

ตัวอย่างทำการประเมินผลตนเองว่าใ้ทำการฝึกทักษะในการ เขียนให้แก่นักเรียนของตนมากน้อย
เพียงใด ปรากฏว่า

- ความถี่ของการ ประเมินตกอยู่ในระดับ ปานกลาง มากที่สุด
- ความถี่ของการ ประเมินตกอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับรอง
- ความถี่ของการ ประเมินตกอยู่ในระดับ น้อย เป็นอันดับที่สาม
- ความถี่ของการ ประเมินที่ตอบว่า ไม่ได้ฝึก เป็นอันดับที่สี่

ทั้งนี้แสดงว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ให้ความสนใจในการฝึก
ทักษะในการ เขียนให้แก่นักเรียนในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทักษะในการเขียนนั้นเป็น
สิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการนำเอาคำศัพท์และโครงสร้างประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนใ้เรียนมา
แล้วไปใ้ใช้ให้ถูกต้อง เป็นขั้นของการนำไปใช้หลังจากที่ใ้เรียนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มาแล้ว การที่
จะนำเอาสิ่งใ้ไปใ้ได้เป็นอย่างดีนั้น จะต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่วเสียก่อน
ดังนั้นครูผู้สอนที่ใ้ต้องการใ้ นักเรียนสามารถเขียนเรื่องต่าง ๆ ใ้ได้อย่างถูกต้องแล้วจะต้องทำการ
ฝึกทักษะในการ เขียนใ้ให้มากขึ้นกว่าที่กระทำกัน

๕. การประเมินผลการสอนความรู้พื้นฐานในวันธรรมของชาติที่ไต้หวัน

ภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษกลุ่มนี้ ปรากฏว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษเหล่านี้ทำการประเมินผลตนเองว่าได้ทำการสอนในเรื่องต่าง ๆ มากน้อย ดังนี้

- สอนความเป็นอยู่และแนววิถีของชาวตะวันตกในระดัปานกลาง เป็นส่วนใหญ่
- สอนลักษณะพิเศษประจำของเจ้าของภาษาในระดัป น้อย เป็นส่วนใหญ่
- สอนเรื่องมารยาทและการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมตะวันตกในระดัปานกลาง เป็นส่วนใหญ่
- สอนวัฒนธรรม แนวความคิดและความเป็นอยู่ของชาวตะวันตก แทรกในวรรณคดีและหนังสืออ่านนอกเวลาจากการสอน โดยตรง ในระดัปานกลาง เป็นส่วนใหญ่

จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มตัวอย่างนี้ได้ทำการสอนความรู้พื้นฐานในวันธรรมของชาติที่ไต้หวันภาษาอังกฤษให้แก่ักเรียนของตนในระดัปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งตามความเป็นจริงนั้น ความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมของชาติที่ไต้หวันภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่เรานำมาให้นักเรียนเรียน เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษและเรื่องราวของชาวตะวันตกให้ดีขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรจะหาโอกาสเท่าที่จะสามารถทำได้สอนความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติที่ไต้หวันภาษาอังกฤษให้แก่ักเรียนของตนเท่าที่จะปรากฏเกี่ยวข้องของอยู่ในเนื้อหาที่สอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเงาสสะท้อนของวัฒนธรรมของชนชาติที่ไต้หวันภาษอังกฤษนั้น เพื่อประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะได้สอนในเรื่องต่าง ๆ ที่สอบถามข้างต้นไว้ให้อยู่ในระดัปมากกว่าที่เป็นอยู่

สอนในระดัที่ที่จะออกไปสอนไคนั้น คุรผู้สอนจะตองสอนใ ใญ่เรียนใมีความรูอย่างคี่มึงใเรื่องของ ทัษะใการฟัง พูค อาน และเขียน ใความรู้ใความเข้าใจใวิชาภาษาอังกฤษ ใความรู้ใ ทางวิชาภาษาศาสตร ใความรู้ใการใชอุปกรณการสอนและใความสามารถใการอธิบายใใญ่อน ใเข้าใจใค ใมึงถาขาดใความรู้ใใส่ใคใส่ใมึงไปแลว จะทำใใญ่ที่ จะออกไปสอนวิชาภาษาอังกฤษ ใไม่สามารถใเป็นคุรที่ใคใตามจุดมุงหมายของวิชาภาษาอังกฤษระดั ป.กค.ชั้นสูง ที่ตั้งใ

จ. การประเมินผลความสัมพัธของจุดมุงหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดั ป.กค.ชั้นสูง เนือหาวิชา ใชสอน ใการประเมินผลของคุร

จากกรวิเคราะห์หอดสอบที่ใรับมาจากวิทยาลัยคุ ก. และ ข. แลวนำ มาเปรียบเทียบประเมินกับ เกณฑการออกหอดสอบที่ใญ่ใชตั้งขึ้น ใหลังจากที่ใทำการวิเคราะห์ ใความมุงหมาย และเนือหาวิชาของหลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษระดั ป.กค.ชั้นสูง ใรวมทั้ง ใใคใเษาใวิธีการประเมินผลจากใส่ใส่แแนวกรวดอนใวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตราระดัใใบบัทร ใวิชาการใใภาชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐^{๑๑} ใประกอบควย เกณฑการออกหอดสอบที่ใญ่ใชตั้งขึ้น ใใคใหลักว่า ใการออกหอดสอบใประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษนั้นตองใใส่ใมึงและสอดคองกับ ใจุดมุงหมายของวิชา เนือหาของวิชา และใวิธีการสอนของคุรควย

จากกรเปรียบเทียบและประเมินผลการออกหอดสอบที่ใรับมาจากวิทยาลัย คุ ก. และ ข. ใกับเกณฑการออกหอดสอบที่ใญ่ใชตั้งใปรากฏผลใคในี้ ใก็

๑. การประเมินผลการออกหอดสอบใหคหอดทัษะใการฟัง การออก- ใเสียง และกรพูด จากหอดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๕ (Pronunciation and Conversation)

ใการประเมินผลปรากฏใคในี้ใก็ หอดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๕ ใมีการ ใหคหอดใเรื่องตาง ๆ (ใใใภากรปฏิบัติการประเมินผลของคุรผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษหน้า ๒๓ - ๒๔ ใกรบหมค ใใกับเกณฑการออกหอดสอบของใวิชาใใใชใใคใตั้งใ

^{๑๑} ใใคในใเทศก, ใหน่วย ใกรมการใใคใคกร ใแแนวกรสอนวิชาภาษาอังกฤษ ใตามหลักสูตรใใภาใใบบัทรใวิชาการใใภาชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐, ใหน้า ๘ - ๒๘.

เกณฑ์การออกข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๔ ที่ผู้วิจัยตั้งไว้มีดังนี้

- ๑. ทดสอบความสามารถในการฟังและแยกเสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ
- ๒. ทดสอบการลงเสียงเน้นหนักในคำและประโยคต่าง ๆ (stress)
- ๓. ทดสอบการทำระดับเสียงขึ้นลงในประโยคต่าง ๆ (intonation)
- ๔. ทดสอบการผูกพจนานานา
- ๕. ทดสอบการอ่านคงจังหวะของเสียงในข้อความสั้น ๆ (rythm)
- ๖. ทดสอบการอ่านและเขียนสัญลักษณ์ที่ไว้แทนเสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ

(Phonetics transcription)

ผลการออกข้อสอบเพื่อทดสอบทักษะในการฟัง การออกเสียง และการพูดของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ป.กศ.ช.สูงนี้ เมื่อเทียบกับเกณฑ์การออกข้อสอบที่ผู้วิจัยตั้งไว้โดยยึดหลักเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษวิชานี้ยึดเอาจุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชา และวิธีการสอนของตนเป็นเกณฑ์ในการออกข้อสอบประเมินผลความรู้ของนักศึกษาวิชานี้

๒. การประเมินผลการออกข้อสอบเพื่อทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์จาก

ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ (Grammar II)

ตามความเป็นจริงแล้ววิชาไวยากรณ์ (Grammar) นั้น มีอยู่

๓ วิชา คือ อังกฤษ ๑๐ (Grammar I) อังกฤษ ๑๒ (Grammar II) และอังกฤษ ๑๔ (Grammar III) แต่ข้อสอบที่ได้รับมานั้นได้เพียงวิชาเดียว ดังนั้นการเปรียบเทียบประเมินผลการออกข้อสอบไวยากรณ์ กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้จึงไร้ประโยชน์ของอังกฤษ ๑๒ แตกต่างเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม วิชาไวยากรณ์ทั้งสามวิชานี้ก็มีวิธีการออกข้อสอบเหมือนกันหมด จึงอาจจะถือได้ว่าข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ เป็นตัวแทนของวิชาอังกฤษ ๑๐ และ ๑๔ ด้วยได้

ผลการเปรียบเทียบประเมินระหว่างการออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ กับเกณฑ์การออกข้อสอบของวิชานี้ปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษวิชานี้สามารถออกข้อสอบเพื่อทดสอบในเรื่องต่าง ๆ ของการสอนไวยากรณ์ได้เกือบครบหมดทุกเรื่อง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

เกณฑ์การออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐, ๑๒ และ ๑๔ ที่ผู้
วิจัยตั้งไว้ มีดังนี้

๑. ทดสอบความแม่นยำในการจำโครงสร้างทางไวยากรณ์
ในกระส่วนต่าง ๆ ที่เรียนและฝึกฝนมาแล้ว
๒. ให้นักเรียนหัดเขียนประโยคโดยใช้คำและโครงสร้างที่
กำหนดให้ จากที่เคยเรียนมาแล้ว
๓. ให้นักเรียนเชื่อมประโยค เปลี่ยนประโยคจากรูปหนึ่งไปเป็น
อีกรูปหนึ่งตามที่เคยเรียนมาแล้ว

๔. ให้นักเรียนเติมคำให้ข้อความสมบูรณ์ในประโยคต่าง ๆ
เมื่อวิเคราะห์หุ้ของแบบของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ แล้ว (ดูในภาค
ปฏิบัติการ ประเมินผลของครู) ปรากฏว่าข้อสอบที่ออกเพื่อทดสอบความรู้ในวิชาไวยากรณ์และการ
ทดสอบในเรื่องของการให้นักเรียนหัดเขียนประโยคโดยใช้คำและโครงสร้างที่กำหนดให้ จากที่
เคยเรียนมาแล้ว ซึ่งเรื่องนี้แม้ไควว่าเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นการทดสอบการนำเอา
ความรู้ที่เรียนมาแล้วไปใช้ เพื่อที่จะใค้ครูผู้เรียนมีความสามารถอย่างแท้จริงในคานนี้เพียงใด

๓. การประเมินผลการออกข้อสอบ เพื่อทดสอบความรู้ทางการอ่าน

(Reading) จากข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ และ ๑๔

วิชาการอ่าน (Reading) มี ๓ วิชา คือ ภาษาอังกฤษ ๑๑,
๑๔ และ ๑๔ แต่ข้อสอบที่ใ้รับมาใค้มาเพียงวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ และ ๑๔ เท่านั้น ทั้งนี้
การเปรียบเทียบประเมินผลการออกข้อสอบการอ่านกับ เกณฑ์ตั้งไว้จึงใ้ไรแต่ข้อสอบวิชา
ภาษาอังกฤษ ๑๑ และ ๑๔

ผลการเปรียบเทียบประเมินระหว่างการออกข้อสอบของวิชา
ภาษาอังกฤษ ๑๑ และ ๑๔ กับเกณฑ์การออกข้อสอบที่ตั้งไว้ปรากฏว่าข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑
มีการทดสอบในเรื่องต่าง ๆ ตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้หมด ส่วนข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ มีการ
ทดสอบแต่เพียงบางเรื่องในเกณฑ์ตั้งไว้เท่านั้น (ดูในภาคปฏิบัติการ ประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ)

มิ่งน

เกณฑ์การออกข้อสอบวิชาการอ่าน (Reading) ที่ผู้วิจัยตั้งใจ

- ๑. ตามความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านในชั้นเรียน
- ๒. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมา
- ๓. ทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยค

บางกันในเรื่องที่อ่านมาในชั้นเรียน

- ๔. ตามความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากข้อความสั้น ๆ (Reading Comprehension)

ผลการวิเคราะห์ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ ที่ปรากฏว่าทำการทดสอบหมดครบทุกเรื่องนั้น แต่พิจารณาจากผู้ตอบข้อสอบปี ๑๒ จุดมุ่งหมาย เบื้องต้น และวิธีสอนของวิชานี้เป็นเกณฑ์ในการออกข้อสอบประเมินผลความสามารถในวิชานี้ของครู ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๘ นั้น ปรากฏว่าทำการทดสอบแต่เพียงเรื่องเดียว ก็ทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในชั้นอย่างเดียว นับว่าการออกข้อสอบของวิชานี้ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก การออกข้อสอบทดสอบวิชาอะไรต้องให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และต้องให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของวิชาและวิธีการสอน การออกข้อสอบทดสอบแต่เพียงคำใดคำหนึ่งเพียงอย่างเดียวนั้น เป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ควรจะให้มีการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

๕. การประเมินผลการออกข้อสอบเพื่อทดสอบความสามารถทางการเขียน (Writing) จากข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ และ ๒๐

ผลการเปรียบเทียบประเมินระหว่างการออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ และ ๒๐ กับเกณฑ์การออกข้อสอบวิชาทั้งสองนี้ที่ผู้วิจัยตั้งใจ ปรากฏว่าข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ นั้น ทำการทดสอบในเรื่องต่าง ๆ ตรงกับเกณฑ์ที่ตั้งใจเกือบหมด หากแต่เพียงเรื่องเดียว ก็ไม่มีการออกข้อสอบให้นักเรียนเขียนเค้าโครงย่อ (outline) ของเรื่องที่จะเขียนตามที่ใดเรียนมาแล้ว

สั้น ๆ ใ้ลูกของ

เกณฑ์การออกข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ ที่ผู้วิจัยตั้งไว้มีดังนี้

๑. ทดสอบใ้ให้นักเรียนใ้ระแวงหมายวรรณคดีในข้อความ
๒. ใ้เขียนเค้าโครงขอมอง เรื่องที่ใ้เขียนตามที่ได้เรียนมา
๓. ใ้เขียนข้อความสั้น ๆ ใ้ลูกของ
๔. ทดสอบการเขียนโครงสร้าของประโยคที่เรียนมา

ในการออกข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ ก็เอนเคียวกับการออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ คือใ้ไม่มีการออกข้อสอบทดสอบการเขียนเค้าโครงขอมอง (outline) ของเรื่องที่ใ้เขียนไปเรื่องหนึ่ง

เกณฑ์การออกข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ ที่ผู้วิจัยตั้งไว้มีดังนี้

๑. ทดสอบการใช้โครงสร้าของประโยค
๒. ทดสอบการเขียนจกหมายแบบต่าง ๆ ที่เรียนมา
๓. ทดสอบการขอมองความจกข้อความที่กำหนดใ้
๔. ทดสอบการเขียนเรียงความจกหัวเรื่องที่กำหนดใ้

พร้อมทั้งใ้เขียนเค้าโครงขอมอง (outlines) แสดงใ้คย

ในการเขียนเรียงความทั้งของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ และ ๒๐ จะตองกำหนดใ้เขียนหน้าเขียนเค้าโครงขอมอง (outline) ของเรื่องที่ใ้เขียนก่อนการเขียนเรียงความทุกกร้งเพื่อใ้เรื่องที่เขียนมีการล้าคมเรื่องเป็นอย่างดี ดังนั้นในการออกข้อสอบจึงตองนำมาทดสอบในเรื่องนี้คย ไม่กรจะทิ้งไปเสีย

๕. เกณฑ์การออกข้อสอบประเมินผลของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๗

(English Phonetics)

เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษ ๑๗ นี้ ไม่สามารถหาข้อสอบใ้คย วิทยาลัยครู ก. และ ข. ดังนั้นจึงใ้ไม่มีการประเมินผลข้อสอบแสดงใ้ ผู้วิจัยจึงนำเกณฑ์การออกข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๗ มาแสดงใ้คย

๑. ทดสอบความสามารถในการจำตำแหน่งของอวัยวะต่างๆ
ที่ไว้ในการออกเสียงได้โดยให้หากรุปพร้อมกับเขียนชื่ออวัยวะต่าง ๆ ในการออกเสียงแสดงไว้

๒. ให้แสดงตำแหน่งของอวัยวะที่ไว้ในการออกเสียงที่
เป็นปัญหา

๓. ทดสอบการสอนเสียงที่เป็นปัญหาตามหลักที่ได้เรียนมา

๔. ทดสอบการเขียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของสระและ

พยัญชนะในภาษาอังกฤษ

๖. เกณฑ์การออกข้อสอบประเมินผลของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๖ หรือ ๒๔

(Background Studies)

เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษ ๑๖ และ ๒๔ มีเนื้อหาเหมือนกัน
ดังนั้นเกณฑ์ของการออกข้อสอบที่คงไว้จึงสามารถใช้ได้กับทั้งสองวิชา เกณฑ์การออกข้อสอบ
ของผู้วิจัยคงไว้ดังกล่าวนี้นี้

๑. ให้เพิ่มประโยคที่วางไว้ในบทสนทนาที่เกี่ยวกับมรรยาท

ในการพูดในภาษาอังกฤษ

๒. ถามคำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี ของชนชาติ

ที่พูดภาษาอังกฤษอย่างสั้น ๆ

๓. ให้แสดงความกึกกั้นเปรียบเทียบและวิจารณ์วัฒนธรรม

บางอย่างของชาวตะวันตกและชาวตะวันออก

๗. การประเมินผลการออกข้อสอบเพื่อทดสอบความรู้ทางวิชาวรรณคดี

อังกฤษ (English Literature) จากข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๒๑ และภาษาอังกฤษ ๒๓

การประเมินผลปรากฏว่าข้อสอบทั้ง ๒ วิชา นี้ ก็คือวิชาภาษาอังกฤษ ๒๑
และ ๒๓ มีการทดสอบในเรื่องต่าง ๆ ครอบคลุมเกณฑ์ที่คงไว้ทุกประการ นับได้ว่าข้อสอบสอง
ฉบับนี้ เป็นข้อสอบที่ดี มีการคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของวิชา เนื้อหาวิชา และวิธีการสอนในการ
ออกข้อสอบเป็นอย่างดี

เกณฑ์การออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๒๑ และ ๒๓ ที่ตั้งไว้มีดังนี้

- ๑. ทดสอบความหมายของคำและวลีบางตอนในเนื้อหาที่เรียนมา
- ๒. ถามเกี่ยวกับตัวละคร (character) ฉากในเรื่อง (setting) แก่นของเรื่อง (thome) และเค้าโครงเรื่อง (plot) ของเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร และโคลงกลอนภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เรียนมา
- ๓. ใ้ให้นักเรียนอธิบายคำบางคำที่เกี่ยวข้องกับการประพันธ์โคลงกลอนภาษาอังกฤษ

๔. การประเมินผลการออกข้อสอบ เพื่อทดสอบความสามารถเกี่ยวกับภาษานำเอาความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้สอน จากข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔

วิชาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแบบเรียนภาษาอังกฤษที่เร่ละบใน ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และหลักการสอนวิชาภาษาอังกฤษนี้มีอยู่ ๒ วิชาควบกัน ก็ือ ภาษาอังกฤษ ๑๔ (English Textbooks Used at Elementary Levels) และภาษาอังกฤษ ๒๒ (English Textbooks Used at Secondary Levels) ตามลำดับ วิธีการทดสอบของทั้งสองวิชานี้เร่ละบเหมือนกัน แต่เนื้อหาของข้อสอบเกี่ยวข้องกับคนละระดับ ซึ่งแตกต่างกันเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น

ข้อสอบที่ใ้รับมาใ้มาเพียงข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ (English Textbooks Used at Elementary Levels) ข้อสอบของวิชานี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การออกข้อสอบที่ใ้ตั้งไว้ปรากฏว่าข้อสอบออกใ้ครอบคลุมทุกเรื่อง นับใ้ว่าข้อสอบของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ ที่ใ้รับมานั้นเป็นข้อสอบที่ใ้ดี ใ้ครูผู้ออกข้อสอบใ้มีการคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของวิชา เนื้อหาวิชา วิธีการสอน ของวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าวเป็นอย่างดี

เกณฑ์การออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ และ ๒๒ ที่ใ้ตั้งไว้

- มีดังนี้ ก็ือ
- ๑. ทดสอบความรู้และอธิบายปัญหาทราบละเอียด ใ้ละต่าง ๆ
- ใ้เกี่ยวกับแนวเร่เรียนภาษาอังกฤษที่นำใ้ไปใช้สอนใ้ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามแต่รายวิชาที่เรียน

๒. ทดสอบหลักการสอน วิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่เด็กชั้นประถมศึกษาภาคกลาง และมีขมศึกษาของตน

๓. ทดสอบความสามารถในการสอน รูปประโยคต่าง ๆ ไวยากรณ์ เสียง คำศัพท์ และอื่น ๆ ตามหลักวิชาที่ได้เรียนมาแล้ว

๔. ทดสอบความสามารถในการออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษจากแบบเรียนที่สอนในระดับประถมศึกษาภาคกลาง และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักวิชาที่เรียนมาแล้ว

ฉ. การประเมินผลคะแนนของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษในแต่ละรายวิชา

คะแนนของแต่ละรายวิชาในวิชา เอกภาษาอังกฤษที่นักศึกษาในวิทยาลัยครู ก.

และ ข. ทำคะแนนเกณฑ์ของคะแนนการสอบได้ค่ามาแล้ว ก็

A = ดีเยี่ยม

B = ดี

C = พอใช้

D = ใจไม่ได้

สำหรับนักศึกษาวิชา เอกถือเอาคะแนนระดับ C เป็นคะแนนผ่าน

การประเมินผลของคะแนนที่นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษทำได้ในแต่ละ

รายวิชานี้ จะทำการประเมินเป็นรายวิชาไป และแยกประเมินนักศึกษาเป็นกลุ่มของวิทยาลัยครู ก. และกลุ่มของวิทยาลัยครู ข. รวมเป็น ๒ กลุ่ม

ก. คะแนนของนักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ของวิทยาลัยครู ก.

คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ๕ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ คะแนนในระดับ B นั้นถ้าคุณทศของคะแนนแล้ว เป็นคะแนนที่อยู่ในระดับ "ดี" ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๕ (Pronunciation and Conversation) ก็ใน

ระดับดี เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของคะแนนนี้หมายความว่า เป็นที่พอใจแล้ว เพราะนั่นหมายถึงว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. แห่งนี้ มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียงในภาษาอังกฤษ การลงเสียงเน้นหนัก การทำระดับเสียงขึ้นลงในประโยคต่าง ๆ การพูดทสนทนา การอ่านและเขียนสัญลักษณ์ที่ไวแทนเสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ และอื่น ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ ๕ เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม คะแนนในระดับ B นี้ก็ยังไม่เป็นที่พอใจมาก เพราะในภาคที่แสดงคะแนนของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษ ๕ นี้ ปรากฏว่ามีนักศึกษาสามารถทำคะแนนได้ในระดับ A ซึ่งเป็นระดับที่ "ดีเยี่ยม" เพียง ๒ คนเท่านั้น ซึ่งเป็นตัวเลขที่น้อยมากยังไม่เป็นที่พอใจมากนัก และยังมีนักศึกษาได้คะแนนในระดับ C ซึ่งเป็นระดับที่ "พอใช้" อีกถึง ๕ คน

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ เว้นเสียกับวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ ซึ่งถูกควบคุมโดยองค์การ และแล้วคะแนนระดับ B เป็นคะแนนที่อยู่ในระดับ "ดี" ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ (Grammar I) อยู่ในระดับ ดี เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของคะแนนนี้หมายความว่า เป็นที่พอใจแล้ว เพราะนั่นหมายถึงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. แห่งนี้ มีความสามารถในการจำโครงสร้างทางไวยากรณ์ ในกระส่วนต่าง ๆ ที่เรียนมา และการใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษาในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ เป็นอย่างดีเป็นส่วนใหญ่อย่างไรก็ตาม ผลของคะแนนที่นักศึกษาทำไว้ทั้งหมดนี้ยังไม่เป็นที่พอใจมากนัก เพราะในภาคที่แสดงคะแนนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ นี้ ปรากฏว่านักศึกษาทำคะแนนได้เพียงระดับ B และ C เท่านั้น ไม่มีนักศึกษาคณิศทำคะแนนได้ในระดับ A ซึ่งเป็นระดับที่ "ดีเยี่ยม" เลย

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ เว้นเสียกับวิชาภาษาอังกฤษ ๕ และ ๑๐ จึงคะแนนในระดับ B นั้นเป็นคะแนนที่อยู่ในระดับ "ดี" ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ (Reading I) อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของคะแนนนี้หมายความว่า เป็นที่พอใจแล้ว เพราะยอมหมายถึงว่านักศึกษ

วิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในการอ่านตามที่กำหนดในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ เป็นอย่างก็ เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ผลของคะแนนที่นักศึกษาทำได้ทั้งหมด ก็ยังไม่เป็นที่พอใจมากนัก เพราะในภาคที่แสดงคะแนนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ นั้น ปรากฏว่านักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B, C และ D ซึ่งคะแนนในระดับ D นั้นเป็นคะแนนในขั้นที่ยังไขว่คว้าไม่ได้ และถือเป็นคะแนน "ตก" สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษด้วย ขอบทประจักษ์นี้ควรจะได้รับแก้ไขเสีย เพราะการที่นักศึกษาได้คะแนนในวิชาอ่าน (Reading) ในขั้นไขว่คว้าไม่ไค้นั้น เป็นผลเสียอย่างมากต่อการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ อย่างมาก เพราะในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น การอ่านนับไค้ว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ ประสบผลสำเร็จด้วยดี

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ อีกเช่นเดียวกัน ซึ่งคะแนนในระดับ B นั้นตามเกณฑ์ของคะแนนถือว่า เป็นคะแนนที่อยู่ในระดับ "ดี" ดังนั้น จึงอาจกล่าวไค้ว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรศึกษาศาสตร์ชั้นสูงกลุ่มนี้ ของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ (Grammar II) อยู่ในระดับ "ดี" เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของคะแนนนี้ไค้ว่า เป็นที่พอใจ เพราะหมายถึงว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. แห่งนี้มีความสามารถในการจำโครงสร้างทางไวยากรณ์ในกระส่วนต่าง ๆ ที่เรียนมา และการใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษาในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ เป็นอย่างก็ เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม คะแนนของนักศึกษาในวิชานี้ยังมีคะแนนในระดับ D ด้วย ซึ่งเป็นคะแนนในขั้นที่ยังไขว่คว้าไม่ได้ และถือเป็นคะแนน "ตก" สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษด้วย การที่นักศึกษาได้คะแนนในวิชาไวยากรณ์อังกฤษ หรือภาษาอังกฤษ ๑๒ ในขั้นที่ยังไขว่คว้าไม่ไค้นั้น เป็นผลเสียต่อการที่นักศึกษาจะนำเอาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาไปใช้ในการพูดการเขียน และการอ่านภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง หรือกล่าวไค้ว่านักศึกษาจะนำเอาวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาไปใช้ไค้น้อยมาก ดังนั้นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษวิชานี้จึงควรหาขอบทประจักษ์ให้พบว่า การที่นักเรียนเรียนไวยากรณ์อังกฤษอยู่ในขั้นไขว่คว้าไม่ไค้นั้น เนื่องมาจากสาเหตุอะไร แล้วแก้ไขขอบทประจักษ์นั้นเสีย

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคะแนนในระดับ B นั้นตามเกณฑ์ของคะแนนถือว่า เป็นคะแนนที่อยู่ในระดับ "ดี" ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงกลุ่มนี้ ของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ (Writing I) อยู่ในระดับ "ดี" เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของคะแนนนี้ถือว่า เป็นที่น่าพอใจเพราะหมายถึงว่า นักศึกษาวิชา เอก ภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. แห่งนี้มีความสามารถในการใช้โครงสร้างของประโยคในการ เขียน ของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ เป็นอย่างดีเป็นส่วนใหญ่ จากคะแนนของนักศึกษาในวิชานี้ปรากฏว่า มีนักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ A จำนวนเพียง ๒ คน ในจำนวนทั้งหมดของนักศึกษา ๒๕ คน ซึ่งเป็นจำนวนน้อยมาก แสดงว่า นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. กลุ่มนี้มีความ สามารถในการใช้โครงสร้างของประโยคต่าง ๆ ในการ เขียนในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ ในระดับ "ดีมาก" เป็นจำนวนน้อยมาก ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนในระดับ C ซึ่งเป็นระดับ "พอใช้" ก็มีจำนวนถึง ๒ คน อย่างไรก็ตามก็ยังมีแก่นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ก. นี้ มีความสามารถเป็นที่น่าพอใจในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ (Writing I) แต่ยังไม่อยู่ในระดับสูงนัก

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ วิชานี้เป็นวิชา เลือกลงของนักศึกษาวิชา โทภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาวินิจฉัย เอกภาษาอังกฤษ เรียบร้อย นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคะแนนในระดับ C นั้น ตามเกณฑ์ของคะแนนอยู่ในระดับ "พอใช้" เท่านั้น ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาวิชา โทภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงกลุ่มนี้ของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในการนำเอาหลักการสอนภาษาอังกฤษสำหรับระดับประถมศึกษาตอนปลาย วิชวลอน วิธีการออกแบบทดสอบ ภาษาอังกฤษตามที่เรียนมาไปใช้ได้ในระดับ "พอใช้" นอกจากนี้ ยังมีความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดและปัญหาในการใช้แบบ เรียบภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตอนปลายในระดับ "พอใช้" ด้วย ซึ่งผลของคะแนนที่ได้ออกมาดังกล่าวนี้นี้ไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะในการที่นักศึกษาวินิจฉัย โทภาษาอังกฤษมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ตนจะไปสอนเพียง ระดับพอใช้ นั้น ย่อมออกไปเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่ผิดไม่ได้ เพราะไม่มีความรู้ที่ดีในเรื่องที่จะไปสอน ดังนั้นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงควรหาขอบเขตของ และแก้ไขปรับปรุงให้ นักศึกษามีความรู้ที่แน่นกว่าที่เป็นอยู่

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๓๓ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคะแนนในระดับ B นี้ตามเกณฑ์ของคะแนนอยู่ในชั้น "ดี" ซึ่งแสดงว่านักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการที่ศึกษานี้สูงกลุ่มนี้ของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๓๓ (English Phonetics) ในระดับ "ดี" เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งนับเป็นผลที่น่าพอใจ ในภาคที่แสดงคะแนนวิชาภาษาอังกฤษนี้ ปรากฏว่านักศึกษาได้คะแนนตั้งแต่ระดับ A ถึง D นักศึกษาที่ได้คะแนนในระดับ A นับได้ว่ามีความรู้ในวิชานี้เป็นอย่างดีเยี่ยม นับว่าเป็นผลที่น่าพอใจมาก ส่วนคะแนนระดับ C เป็นคะแนนชั้น พอใช้ และคะแนนระดับ D เป็นคะแนนชั้น "ใช้ไม่ได้" และเป็นคะแนนในเกณฑ์ตกของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษด้วย อย่างไรก็ตามก็ เมื่อดูโดยส่วนรวมแล้ว นักศึกษาที่ทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ ๓๓ อยู่ในชั้นที่น่าพอใจปานกลาง

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๔๔ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคะแนนในระดับ C นั้น ตามเกณฑ์ของคะแนนอยู่ในชั้น "พอใช้" เท่านั้น ซึ่งสามารถความว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกลุ่มนี้มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๔๔ (Reading III) เพียงในระดับ "พอใช้" เป็นส่วนใหญ่ ผลของคะแนนที่นักศึกษาทำได้ในวิชานี้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะยอมเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ทักษะในการอ่านนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้เรียน ภาษาอังกฤษ การที่ผู้เรียนมีความสามารถและทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษดี ย่อมจะสามารถนำไปใช้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย นอกจากนี้ยังนำไปใช้ในการหาความรู้เพิ่มเติม หรือการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินอื่น ๆ ได้ ดังนั้น สำหรับนักศึกษาวิชา ภาษาอังกฤษซึ่งทำการฝึกฝนในค่านทักษะต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษมาโดยเฉพาะ จึงควรจะมี ความสามารถและทักษะในการอ่านอยู่ในระดับดีหรือดีมาก เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนักศึกษาจะ ได้คะแนนในระดับ C เป็นส่วนใหญ่แล้ว ยังปรากฏว่านักศึกษาได้คะแนนในระดับ D อีก เป็นจำนวนมากถึง ๑๒ คน ซึ่งน้อยกว่าคะแนนระดับ C เพียง ๓ คน เท่านั้น คะแนนใน ระดับ D นี้เป็นคะแนนในชั้นที่ยังใช้ไม่ได้ และยังเป็นคะแนน "ตก" ของนักศึกษาวิชาเอกอีกด้วย

กล่าวโดยสรุปแล้ว คะแนนที่นักศึกษาทำได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ๔๔ (Reading III) นี้ยังไม่เป็นที่พอใจอย่างมาก ควรจะให้มีการสำรวจ หนองพร่องของการดำเนินการสอน และ การประเมินผล เพื่อแก้ไขต่อไป

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคะแนนในระดับ C นั้น ตามเกณฑ์ของคะแนนอยู่ในระดับ "พอใช้" ซึ่งแสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกลุ่มนี้มีความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ (Grammar III) ในระดับ "พอใช้" เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของคะแนนอันนี้ไม่ค่อยเป็นที่พอใจมากนัก แต่อย่างไรก็ตามก็ยังปรากฏว่ามีนักศึกษาที่โคะแนนระดับ B เป็นจำนวนเกือบเท่ากับนักศึกษาที่โคะแนนระดับ C กล่าวคือมีจำนวนน้อยกว่าเพียง ๓ คนเท่านั้น ทั้งนี้ก็แสดงว่ายังมีนักศึกษาอีกจำนวนหนึ่งที่มีความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ นี้ในระดับ "ดี" กล่าวโดยสรุปแล้วผลของคะแนนที่นักศึกษาทำได้ในวิชานี้เป็นผลที่เรียกได้ว่าเกือบเป็นที่พอใจ แต่ยังไม่มากนัก เพราะนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษควรมีความสามารถในวิชาไวยากรณ์ในระดับดี เพื่อที่จะไ้เข้าไปใช้ในชีวิตประจำวัน การงาน และการสอนภาษาอังกฤษตลอดจนการนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้า

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ D เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคะแนนในระดับ D นั้นเป็นคะแนนที่อยู่ในขั้นที่ "ยังใช้ไม่ได้" แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ก. ส่วนใหญ่มีความสามารถในการวิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ (Writing II) ในขั้นที่ยังใช้ไม่ได้ และยังปรากฏอีกว่าในภาคที่แสดงคะแนนของนักศึกษานั้น นักศึกษาโคะแนนแต่ในระดับ C และ D เท่านั้น ไม่มีโคะแนนในระดับอื่นเลย ผลของคะแนนที่ปรากฏออกมาเช่นนี้แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. มีความสามารถในการเขียน (Writing) ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ควรที่จะได้มีการแก้ไขปรับปรุงวิธีการสอนให้เน้นที่การฝึกทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพราะทักษะความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับเป็นการนำเอาโครงสร้างประโยคต่าง ๆ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เรียนมาไปใช้ในการเขียน ถ้าคะแนนของการนำเอาความสามารถทางค่านนี้ไปใช้อยู่ในระดับต่ำ ก็ย่อมสะท้อนออกมาให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาไม่ดี การนำไปใช้จึงไม่ดีด้วย ดังนั้นจึงควรมีการแก้ไขปรับปรุงวิธีการสอนดังที่โคะกล่าวไว้ให้ดีขึ้น

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๐ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งนับได้ว่า เป็นคะแนนที่อยู่ในขั้นน่าพอใจ เพราะแสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษใน

วิทยาลัยครู ก. ส่วนใหญ่มีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ๒๑ (English Literature I) ในระดับ "ดี" ในภาคที่แสดงคะแนนของนักศึกษาวิชานี้ ปรากฏว่านักศึกษาไคกะแนตั้งแต่ A ลงไปถึงระดับ D ซึ่งแสดงว่ายังมีนักศึกษาไคกะแนในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า ตก อีกด้วย เพราะคะแนนระดับ D นั้นเป็นคะแนนที่ไม่ผ่านสำหรับนักศึกษาวิชาเอก อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่ไคกะแนระดับ D นั้น มีเพียงคนเดียวเท่านั้น อาจจะเนื่องจากนักศึกษามีความเข้าใจในวิชานั้นน้อยมาก หรือสาเหตุอื่น ๆ ไม่อาจจะถือไคกะแนเป็นความบกพร่องของการสอน

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๓ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเข้าใจว่าเป็นคะแนนที่อยู่ในขั้นพอใจ เพราะแสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ก. ส่วนใหญ่มีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ๒๓ (English Literature II) ในระดับ "ดี" เกณฑ์ของคะแนนของนักเรียนทั้งหมดก็ยังมีปรากฏว่านักศึกษาสอบไคกะแนระดับ D ซึ่ง เป็นคะแนนที่ไม่ผ่านของนักศึกษาวิชาเอกถึง ๘ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อย แสดงว่ายังมีนักศึกษากลุ่มหนึ่งที่มีความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ ๒๓ ในระดับที่ยังเข้าใจไม่ได้ ควรจะได้รับการแก้ไข เพราะวิชาวรรณคดีอังกฤษนี้ไคกะแนเป็นวิชาที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีทางการดำเนินชีวิตของชาวตะวันตกได้เป็นอย่างดี ซึ่งการมีความรู้อันนี้เข้าใจไคกะแนเป็นประโยชน์ในการช่วยให้เข้าใจชาวตะวันตก และช่วยในการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ ในภายหลัง

กล่าวโดยสรุปแล้ว นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. ทำคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งวิชาเอกที่ตนเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี เป็นคนที่เข้าใจไคกะแนเป็นที่พอใจได้

ข. คะแนนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ของวิทยาลัยครู ข.

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๕ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นคะแนนในเกณฑ์ "พอใช้" แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ข. ส่วนใหญ่มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๕ (Pronunciation and Conversation) ในระดับ "พอใช้" เท่านั้น ซึ่งผลของคะแนนนี้ยังไม่เป็นที่พอใจนัก แต่อย่างไรก็ตามก็ปรากฏว่า

มีนักศึกษาไคกะแนระดับ B ซึ่งเป็นระดับ "ดี" เป็นจำนวนรองลงมาจากนักศึกษาที่ไคกะแนระดับ C เพียงเล็กน้อยเท่านั้น (C = ๑๕ คน, B = ๑๔ คน) ก็ยังสามารถกล่าวได้ว่า นักศึกษาอีกจำนวนหนึ่ง มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๔ ในระดับ "ดี" แต่ผลของคะแนนทั้งหมดสรุปแล้วยังไม่เป็นที่พอใจนัก

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B และ C เท่ากันเป็นส่วนใหญ่ แสดงว่านักศึกษากลุ่มนี้มีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๐ (Grammar I) ในระดับ "ดี" และ "พอใช้" เท่ากัน ผลของคะแนนนี้เป็นผลที่น่าพอใจ แต่ก็ไม่มากนัก เพราะนักศึกษาไคกะแนระดับ C มากและยังมีนักศึกษาที่ไคกะแนระดับ D อีกด้วย ดังได้กล่าวมาแล้วว่าวิชาไวยากรณ์อังกฤษ (Grammar) นั้น เป็นวิชาที่สำคัญที่ผู้เรียนจะต้องใช้โครงสร้างของประโยคต่าง ๆ ให้ถูกต้องหรืออยู่ในระดับ "ดี" เป็นส่วนใหญ่ ผลจึงจะเป็นที่น่าพอใจ

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นคะแนนในเกณฑ์ "พอใช้" แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ข. กลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๑ (Reading) อยู่ในระดับ "พอใช้" เท่านั้น ซึ่งผลของคะแนนยังไม่เป็นที่พอใจนัก จากภาพที่แสดงคะแนนของนักศึกษาวิชานี้ ปรากฏว่านักศึกษาไคกะแนตั้งแต่ระดับ A ถึง D ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษในระดับ "ดีมาก" จำนวนน้อย คะแนนในระดับ "ดี" มีจำนวนปานกลาง และปรากฏว่านักศึกษาไคกะแนในระดับที่ไม่ผ่านอีกถึง ๒ คน คือไคกะแน D ผลของคะแนนทั้งหมดของนักศึกษาเหล่านี้อยู่ในระดับพอใช้ปานกลางเท่านั้น ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษควรมีความรู้ความสามารถในการอ่าน (Reading) ภาษาอังกฤษในระดับดีจึงจะเป็นผลที่น่าพอใจมาก

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ "ดี" แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของกลุ่มนี้มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๒ (Grammar II) อยู่ในระดับ "ดี" ซึ่งเป็นผลที่น่าพอใจ เพราะการที่นักศึกษากลุ่มนี้ไคกะแนในวิชาการใช้โครงสร้างของประโยคในรูปต่าง ๆ และการใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์อังกฤษในระดับนี้นั้น เป็นสิ่งที่ทำให้ถือว่า

เขาจะเป็นผู้ใด โครงสร้างของประโยคในรูปต่าง ๆ และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดีพอสมควร

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ "ดี" แสดงว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของวิทยาลัยครู ข. กลุ่มนี้มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๓ (Writing I) อยู่ในระดับ "ดี" ผลของคะแนนอันนี้เห็นได้ว่าเป็นที่พอใจ เพราะหมายถึงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกลุ่มนี้มีความสามารถในการนำเอาโครงสร้างของประโยคในรูปต่าง ๆ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่เรียนมาไปใช้ได้ในระดับดี เป็นส่วนใหญ่ ในกลุ่มนักศึกษาทั้งหมด

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ วิชานี้เป็นวิชาเลือกของนักศึกษาวิชาโทภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษเรียนควบ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ "พอใช้" เท่านั้น เพราะแสดงว่านักศึกษาวิชาโทภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของวิทยาลัยครู ข. มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๔ เพียงระดับปานกลางเท่านั้น จึงเป็นผลที่ยังไม่เป็นที่พอใจเลย ทั้งนี้เพราะยอมหมายถึงว่านักศึกษาวิชาโทภาษาอังกฤษซึ่งจะออกไปเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่เด็กในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีความรู้ในวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย และการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในระดับเพียงขั้นพอใช้เท่านั้น จึงตามความเป็นจริงแล้วจะต้องมีความรู้เป็นอย่างดีจึงจะออกไปเป็นครูที่ทำได้

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๑๗ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ B เป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ "ดี" แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกกลุ่มนี้ของวิทยาลัยครู ข. ส่วนใหญ่มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๑๗ (English Phonetics) เป็นอย่างดี ซึ่งผลของคะแนนนี้เห็นได้ว่าเป็นที่พอใจ เพราะแสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกลุ่มนี้มีความรู้ในเรื่องตำแหน่งของอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จึงยอมเป็นที่เชื่อได้ว่าเขาจะนำเอาความรู้ที่ไปช่วยในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องขั้น และสามารถนำไปใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดี

ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงทั้งวิธีการสอนของครูและตัวนักเรียนเอง

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๑ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ "พอใช้" เท่านั้น แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของวิทยาลัยครู ข. กลุ่มนี้มีความรู้ในวิชาวรรณคดีอังกฤษ (English Literature I) ในระดับ "พอใช้" เท่านั้น ผลของคะแนนนี้ยังไม่เป็นที่พอใจนัก เพราะวิชาวรรณคดีอังกฤษก็เป็นวิชาที่สำคัญวิชาหนึ่งที่ยังนักเรียนควรจะต้องมีความรู้ เป็นอย่างดี เพื่อที่จะได้มีความเข้าใจในวัฒนธรรม ฉันทลักษณ์นิยมประเพณีของชาวตะวันตก เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการติดต่อกับชาวต่างประเทศได้อย่างบังเกิดผลดี และช่วยให้เข้าใจวิชาภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

คะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ๒๒ นักศึกษาทำคะแนนได้ในระดับ C เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นคะแนนที่อยู่ในเกณฑ์ "พอใช้" เท่านั้น แสดงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของวิทยาลัยครู ข. กลุ่มนี้มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ ๒๒ (English Textbooks Used at Secondary Levels) เพียงระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งเป็นผลที่ยังไม่เป็นที่พอใจ เพราะยอมหมายถึงว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษซึ่งจะออกไปเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่เด็กในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความรู้ในวิธีการสอนภาษาอังกฤษ แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับเพียงขั้นพอใช้เท่านั้น ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วควรจะต้องมีความรู้ เป็นอย่างดีจึงจะสามารถออกไปเป็นครูที่คิด นอกจากนั้นยังมีปรากฏว่านักศึกษารั้ง ๒ คน สอบไม่ผ่านในวิชานี้ ซึ่งแสดงว่านักศึกษาขาดความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ๒๒ ซึ่งเป็นวิชาที่สำคัญที่ตนจะต้องนำไปใช้ในการสอนอย่างมาก กรณีเช่นนี้ย่อมต้องมีการค้นหาข้อบกพร่องแล้วดำเนินการแก้ไขในโอกาสต่อไป

กล่าวโดยสรุปแล้วนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ข. กลุ่มนี้ทำคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาเอกที่ตนเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลของคะแนนนี้สมควรถือว่าเกิน เป็นที่พอใจ

บทที่ ๕

อภิปรายผล สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ อันประกอบด้วย ไปด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชาของหลักสูตร วิธีการสอนของครู วิธีการประเมินผลของครู และผลการประเมินที่ได้จากการประเมินผลนักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตรฉบับนี้ โดยมีข้อสมมติฐานในการวิจัยว่า "ความเชื่อและความเข้าใจในจุดมุ่งหมายที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีผลโดยตรงต่อสิ่งที่ครูเหล่านั้นเลือกกระทำ อันได้แก่ การทำโครงการสอน การเตรียมการสอน วิธีสอน การจัดกิจกรรม การเลือกหนังสือคู่มือสำหรับใช้สอนและวิธีการประเมินผล" เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วปรากฏว่า ความเชื่อและความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในกลุ่มตัวอย่าง ๑๓ คนนั้น ไม่มีผลต่อกระบวนการสอนของครู และกระบวนการประเมินผลของครู ซึ่งขัดแย้งกันกับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังปรากฏว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ตนสอนน้อยกันหลายคน (๔ ใน ๑๓ คน) ซึ่งจะได้อภิปรายผลโดยละเอียดต่อไป

หนึ่ง ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์หลักสูตรและประเมินผลภาคปฏิบัติของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง ปรากฏผลว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น เป็นหลักสูตรที่พอสมควร และครูผู้สอนเล็งเห็นว่าวิธีการสอนและทำการประเมินผลนักศึกษาของตนอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์และเกณฑ์ผู้วิจัยตั้งไว้เป็นส่วนมาก

ผลการวิจัยทั้งหมดนี้จะนำมาอภิปรายโดยละเอียดดังต่อไปนี้

ก. ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถาม

ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ. ชั้นสูง จำนวน ๑๓ คนในวิชาภาษาอังกฤษ ก. และ ข. จำนวน

ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในระดับที่ตนสอนอยู่แยกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมีความเข้าใจอย่างดี อีกกลุ่มหนึ่งมีความเข้าใจน้อย ซึ่งครูที่มีความเข้าใจน้อยนี้มีจำนวนมากถึง ๕ ใน ๑๓ คน

ข้อเท็จจริงอันนี้เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะถ้าครูสอนภาษาอังกฤษเหล่านี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษน้อยแล้ว เขาจะไม่สามารถอบรมฝึกฝนเด็กของตนให้มีความเจริญของงามบรรลุลูกตามความมุ่งหมายที่วางไว้ได้ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ก็จะปรารถจากประโยชน์อันใด การที่จะให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษก็เช่นนั้น ควรจะได้มีการพิจารณาปรับปรุงความมุ่งหมายของหลักสูตรให้มีความชัดเจนเข้าใจง่ายขึ้น วิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้เป็นอย่างดีนั้น ก็คือการแปลจุดมุ่งหมายของหลักสูตรออกมา เป็นรูปของพฤติกรรมต่างๆ เพื่อที่จะได้ให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจนและตรงกันแล้วจะได้นำไปตั้ง เป็นเกณฑ์สำหรับสอนเด็กให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้

สำหรับผลการวิจัยที่แสดงออกมา กลุ่มครูที่มีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่ากลุ่มครูที่มีอายุมาก ซึ่งต่างจากข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า กลุ่มครูสองกลุ่มนี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ต่างกัน การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนั้นน่าจะเป็นเพราะว่าในการทำการวิจัยนี้ใช้กลุ่มครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามจำนวนเพียง ๑๓ คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เล็กมาก ผลการวิจัยอาจเชื่อถือได้ไม่ไค่มากนัก อีกประการหนึ่งการที่ผลปรากฏว่าครูที่มีอายุมากมีแนวโน้มที่จะมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็เช่น นั้น อาจเป็นเพราะว่าครูเหล่านี้มีความกตพิจารณาครอบกอบในการเลือกตอบแบบสอบถามมากกว่ากลุ่มครูที่มีอายุน้อยก็เป็นได้

ส่วนผลการวิจัยที่ปรากฏว่ากลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี และกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปีนั้น มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ นั้น เป็นหลักสูตรใหม่ที่เพิ่มเริ่มมีใช้มาเพียง ๓ ปีเท่านั้น การที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะทำการสอนมานานปีหรือน้อยปีก็ตาม ย่อมจะมีโอกาสได้ใช้หลักสูตรใหม่เป็นระยะเวลาไม่แตกต่างกัน

มากนัก โอกาสที่จะได้ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตรให้เข้าใจจึงมีพวกกัน ้วยเหตุนี้เอง
 ครูทั้งสองกลุ่มจึงมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอีกอันหนึ่งคือ
 กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีความเข้าใจใน
 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ต่างกัน ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ การที่กลุ่มครูสองกลุ่มที่มีวุฒิ
 การศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะว่าการมีความ
 เข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นเป็นเรื่องการพินิจพิจารณาตีความอย่างถี่ถ้วนมากกว่าการ
 ที่จะนำเอาระดับความรู้ที่เรียนมาไปใช้ในความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย ดังนั้นระดับการศึกษาจึง
 ไม่มีผลต่อความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างใด

อย่างไรก็ตาม ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ อาจจะไม่ดีดังได้ไม่มากนักเพราะ
 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยมีน้อยมาก โดยมีจำนวนเพียง ๑๓ คนเท่านั้น ไม่อาจจะถือเอาผล
 ของการวิจัยที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างนี้ไปใช้กับจำนวนประชากรทั้งหมดได้ แต่กระนั้นก็ตามผลการ
 วิจัยนี้ก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ
 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ.ชั้นสูง ได้ไม่มากนักเลย การที่ผู้วิจัยไม่สามารถ
 ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างมากกว่านี้ได้นั้น เนื่องมาจากขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้กว้างขวาง
 มากเพราะต้องการเน้นในตัวกระบวนการประเมินผลหลักสูตรมากกว่า ส่วนการวิจัยที่จะให้
 มีขอบเขตที่แคบและกว้างขวางกว่านั้น เป็นสิ่งที่ต้องทำกันเป็นเวลานาน และต้องการกำลังคน
 และกำลังเงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งควรจะเป็นหน้าที่ของทางกรมการฝึกหัดครูและหน่วยงานที่
 เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการต่อไป

ผลการวิจัยที่ปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ.ชั้นสูง
 ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในกระบวนการ
 การสอนของตนในระดับน้อยมากเป็นส่วนนี้ เป็นผลที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากผลการวิจัยข้อที่ ๑
 ตอนแรกปรากฏว่า ครูจำนวนมากมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษใน
 ระดับน้อย เมื่อครูเหล่านี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายน้อยหรือไม่ก็เลยเข้าใจจุดมุ่งหมายของ
 หลักสูตรก็ เป็นผลให้ไม่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการสอนของตนได้ ซึ่งเป็นผลร้ายอย่างหนึ่ง

เพราะว่าเราไม่สามารถจะหวังใ้การสอบของครูจะทำให้หนักเรียนมีความงอกงามบรรลุดูตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

นอกจากผลวิจัยดังกล่าวแล้วยังปรากฏว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า การสอนของครูนั้นเป็นผลมาจากความเข้าใจในจุดมุ่งหมายที่ครูยึดถืออยู่ การที่ผลการวิจัยออกมาเป็นเช่นนั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ก็คือ ครูที่มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีนั้น เนื่องจากมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า ในขณะที่ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยย่อมจะมีความสามารถในการสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย เป็นธรรมดาในขณะที่เกี่ยวข้องกับนักอาชีวศึกษา ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยหรือเพิ่งทำงานใหม่ ๆ นั้น เป็นครูที่กระตือรือร้น พยายามแก้ไขปรับปรุงวิธีสอนของตนให้ดีกว่าครูที่ทำกรสอนมาเป็นเวลานานแล้ว สาเหตุที่นั่นก็อาจจะเป็นใ้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ไม่เคยมุ่งศึกษาทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อนก่อนดำเนินการสอน ดังนั้นในการสอนจึงไม่ได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายหรือไม่ก็นำเอาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมายึดเป็นหลักในการสอน

ผลการวิจัยที่ได้ออกจากแบบสอบถามอันสุดท้ายคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ นำเอาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปยึดเป็นหลักในการประเมินผลของตนในระดับน้อยมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าครูผู้สอนจะนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในการประเมินผลของตนควบคู่กันจากจะนำไปใช้ในการสอนแล้ว การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาเช่นนั้นอาจจะเป็นเพราะว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มตัวอย่างนี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับน้อยเป็นส่วนีใหญ่ ดังนั้นจึงไม่ได้นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายนั้นไปยึดถือเป็นหลักในการดำเนินการประเมินผลของตน ซึ่งผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการจัดทำหลักสูตรในระดับนี้ควรจะได้รับทราบและรับเร่งดำเนินการแก้ไขโดยด่วน มิฉะนั้นแล้ว ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจะดำเนินการประเมินผลการสอนของตนตามแต่ความนึกคิดความเข้าใจของตนเองหรือตามประสบการณ์ที่ตนได้เคยผ่านมาแล้ว ซึ่งจะบังเกิดผลเสียอย่างมาก

คือนักศึกษาวินิจฉัย เอกภาษอังกฤษซึ่งจะออกไปเป็นครูสอนเยาวชนของชาติต่อไป

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังปรากฏถึงความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการดำเนินการประเมินผลการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ถศ.ชั้นสูง นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กัน ก็การประเมินผลของครูจะถูกต้องหรือไม่นั้น ไม่ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครู การที่เป็นเช่นนั้นก็อาจเป็นเพราะว่า ประการแรก ครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายน้อยจึงไม่ได้นำไปใช้เป็นหลักในการประเมินผล หรืออาจจะเป็นเพราะว่าในการประเมินผลการสอนนั้น ครูผู้สอนดำเนินการตามประสบการณ์ของตนเอง คือ เคยพบว่าวิธีการประเมินผลชนิดใดที่เหมาะสมสำหรับเด็กในระดับที่ตนสอนก็นำเอาวิธีการประเมินผลนั้นมาใช้ หรืออาจจะเป็นไปได้อีกว่าครูผู้สอนดำเนินการประเมินผลการสอนตามวิธีที่คิดว่าจะทำให้ตนตรวจสอบได้เร็วและง่ายขึ้นหรือถ้าเป็นการประเมินผลย่อยในระหว่างทำการสอนก็อาจจะประเมินผลตามใจตนเอง เนื่องจากไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนได้ทัน จึงให้ทำการทดสอบนักเรียนขึ้นในหัว โมงนั้นก็เป็นที่ ซึ่งการประเมินผลแบบที่กล่าวนี้ครูผู้สอนจะไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของวิชาที่ตนทำการประเมิน เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ย่อมจะหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับความสามารถในการประเมินผลของครูไม่ได้

การที่ผลการวิจัยในข้อ ก. ที่ปรากฏว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครู ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการสอนของครู และการประเมินผลของครู ซึ่งอันที่จริงแล้วความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของครูกับการสอนและการประเมินผลของครูจะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ที่เกี่ยวเนื่องกัน อาจเป็นเพราะมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากการที่หลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ร่างขึ้นไว้ในสภาพการณ์ของประเทศไทย เวลานี้เป็นเพียงหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กว้างไว้เฉย ๆ ลอย ๆ เท่านั้น ห้ามครูคนใด คัดใจให้ความสำคัญพอที่จะยึดมั่นหรือนำไปปฏิบัติจริงจังไม่ ในสภาพปฏิบัติในการสอนครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เพียงพอ และให้ความสำคัญพอที่จะนำไปปฏิบัติในการสอน ดังนั้นผลการวิจัยจึงปรากฏออกมาว่าผลตามหนึ่งของหลักสูตรอันใดแก่จุดมุ่งหมายไม่ได้สะท้อนให้เห็นผลในชั้น ๆ ของหลักสูตรอันใดแก่ การเรียน การสอน การประเมินผลการสอน ซึ่งแท้ที่จริงแล้วตามต่าง ๆ ของ

หลักสูตรควรจะต้องให้เห็นผลของกันและกัน เป็นลูก ๕ ครั้ง ๖ ครั้งแล้ว

๒. ผลการวิจัยที่ได้จากการประเมินผลภาคปฏิบัติในการสอนและการถอดข้อสอบของครู
ตลอดจนคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่นักศึกษาระดับปริญญาโทภาษาอังกฤษทำได้

ในการอภิปรายผลการวิจัยที่ได้จากการประเมินผลภาคปฏิบัติของครูผู้สอนวิชา
ภาษาอังกฤษนั้น จะทำการอภิปรายเป็นข้อ ๆ ดังนี้

ในการเลือกใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ
ป.ศ.ชั้นสูง นี้ ปรากฏว่าครูเหล่านี้เลือกใช้วิธีการสอนที่ถูกคองตามหลักภาษาศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่
ผลการวิจัยนี้ไ้มาจากการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามที่ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษตอบว่าตน
เลือกใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแต่ละเรื่องอย่างไรบ้าง การที่ครูเหล่านี้เลือกใช้วิธีการสอน
ถูกคองนี้ บ่งชี้ให้เห็นว่าครูเหล่านี้ได้นำเอาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมา เป็นหลักในการสอนคอย
จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยนี้เป็นผลที่ขัดกับผลการวิจัยในข้อ ก. ข้อ ๒ ที่แสดงไว้ว่า ครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.ศ.ชั้นสูง กลุ่มนี้ได้นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายไปใช้ในระบบการสอน
สอนน้อยมาก การที่ผลการวิจัยออกมาช้กันกันนั้น อาจเป็นเพราะว่า ผลการวิจัยในข้อ ก.
ข้อ ๒ นี้ ได้มาจากกาประเมินภาคปฏิบัติที่ไม่ใช่ส่วนที่เลือกใช้วิธีสอนอย่างใด ๆ ยัง เป็น
คะแนนของการเตรียมการสอน การฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การใ้ครูปกครองการสอน และการจัด
กิจกรรมต่าง ๆ รวมอยู่ด้วย แล้วจึงนำไปเกิดเป็นคะแนนร้อยละ แล้วกำหนดให้หาครูที่ฝึกคะแนน
เท่าใดแสดงว่านำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไปใช้ในระบบการสอนมากหรือน้อย
เท่าใด ส่วนในผลการวิเคราะห์ที่ปรากฏออกมาว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทำการฝึกทักษะ
ในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทำการสอนความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติที่ใชภาษา
อังกฤษให้แก่นักเรียนในระดับปานกลาง ไม่ได้ฝึกฝนมากนัก เป็นสิ่งที่ช่วยยืนยันข้อสังเกตที่กล่าวมา
ได้เป็นอย่างดีว่า ครูผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนถูกคองแต่ไม่มีการฝึกทักษะให้แก่นักเรียนเพียงพอ
จึงทำให้คะแนนในระบบการสอนของครูลดน้อยลง ผลที่ปรากฏออกมาจึงขัดแย้งกันดังกล่าว

ผลการวิจัยที่ได้มาจากการวิเคราะห์ข้อสอบที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนำมา
ประเมินแก่นักศึกษาระดับปริญญาโทของคณนั้น ปรากฏว่าครูผู้ถอดข้อสอบค่าการถอดข้อสอบใน
เรื่อง
ต่าง ๆ ครอบคลุมหมดตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งหมายถึงว่าครูผู้สอนวิชา

ภาษาอังกฤษเหล่านี้ยกเอาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ เนื้อหาวิชาที่สอนมาเป็นหลักในการออก
 ขอสอบ เพื่อทดสอบความรู้ของนักศึกษา เป็นอย่างใด ผลที่ได้เป็นผลที่ขัดแย้งกับผลการวิจัยใน
 ข้อ ก. ข้อ ๓ ซึ่งแสดงผลการวิจัยไว้ว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการ
 วิจัยนี้ นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไปใช้ในกระบวนการประเมินผลของตน
 ในระดัมน้อยมากเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า การออกข้อสอบนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่ง
 ของการประเมินผลทั้งหมด ผลวิจัยที่ได้ออกมาว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษยึดเอาจุดมุ่งหมาย
 ของหลักสูตรและ เนื้อหาวิชา เป็นเกณฑ์ในการออกข้อสอบนั้น เป็นผลที่ได้เฉพาะแต่ในส่วนที่เป็น
 การวิเคราะห์ทดสอบเท่านั้น ส่วนการประเมินผลด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่กระทำในระหว่างที่ทำการสอน
 จำนวนครั้งที่ทำการประเมิน การประเมินผลทักษะทางภาษาที่ไม่ใช่การทดสอบข้อเขียนนั้น
 หลังจากได้ครูตอบแบบสอบถาม แล้วนำค่าประเมินค่า เป็นคะแนนแล้ว ก็เป็นคะแนนร้อยละ เทียบกับ
 ว่าครูคนใดทำคะแนนได้เท่าใด แสดงว่านำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไปใช้
 ในกระบวนการประเมินผล เพียงใด ผลการวิจัยอันนี้เป็นผลการวิจัยที่แสดงไว้ในข้อ ก. ข้อ ๓
 แล้วว่าครูส่วนใหญ่ นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไปใช้ในกระบวนการประเมินผล
 ของตนน้อยมาก

จากเหตุผลที่กล่าวมานี้ จึง เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า ผลของการวิเคราะห์การ
 ออกข้อสอบของครู เพื่อประเมินผลการ เรียนของนักศึกษานั้น ไม่จำเป็นจะต้องได้ผลออกมาตรง
 กับผลการวิจัยที่ได้จากการให้ครูตอบแบบสอบถามว่า เขาปฏิบัติอย่างไรบ้างในเรื่องต่าง ๆ ของ
 การประเมินผล

การที่ผลการวิจัยปรากฏออกมาว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ก.
 ทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ได้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ข.
 อาจเป็นผล เนื่องมาจากวิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ก. และ ข.
 ต่างกัน จึงก่อให้เกิดความมอดงามในตัวยูเรียนต่างกัน ซึ่งน่าจะได้มีการแยกศึกษาออกต่างหาก
 ว่า ครูในวิทยาลัยครู ก. ใช้วิธีสอนอะไรอย่างไร ครูในวิทยาลัยครู ข. ใช้วิธีสอนอะไร
 อยางไร นอกจากการวิจัยที่สอนนี้ทำให้ยูเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันตามวิธีสอนจริงหรือไม่
 จึงในที่สุดไม่ได้แยกศึกษาเอาไว้

นอกจากวิธีสอนและเทคนิคในการสอนของครูจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ได้แตกต่างกันแล้ว ยังมีสาเหตุอื่นอีกหลายประการที่อาจจะเป็นไปได้ว่าข้อสอบที่ไร่วัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนยากง่ายต่างกัน ข้อสอบง่ายผู้เรียนจะมีแนวโน้มที่จะทำคะแนนได้สูงกว่าข้อสอบยาก แต่ถ้านักเรียนอยู่กับกระบวนการจัดคะแนนเป็นเกรตที่แยกกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม A, B, C และ D เพราะบางครั้งก็ปรากฏอยู่เสมอว่าผู้เรียนทุกคนทำข้อสอบได้คะแนนเท่ากันทำได้ออกมาอยู่เพียงระดับเดียวเท่านั้น ไม่มีใครได้คะแนนที่สูงที่สุด และก็ไม่มีการได้คะแนนต่ำสุด และจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อสอบของวิทยาลัยครู ก. และ ข. นั้นผู้วิจัยไม่เห็นควยถ้าจะกล่าวว่าการที่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. ทำคะแนนได้สูงกว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ข. นั้น เป็นเพราะข้อสอบของวิทยาลัยครู ก. ยากกว่าของวิทยาลัยครู ข. ทั้งนี้เพราะข้อสอบของวิทยาลัยครู ก. นั้นเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างออกได้ครอบคลุมเนื้อทฤษฎีทั้งหมดทุกแง่มุม และกำนึ่งถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอีกด้วย

อย่างไรก็ดีเราไม่อาจกล่าวถึงสาเหตุที่แท้จริงของการที่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. ทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ได้กันักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ข. ได้ เพราะข้อสอบที่ไร่วัดผลสัมฤทธิ์นั้น เป็นข้อสอบที่ค่าเป็นการออกโดยครูคนละกลุ่ม เราจะกล่าวได้แต่เพียงว่า นักศึกษาวิชาลัยครู ก. ทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ได้ในระดับที่ในข้อสอบที่ไร่วัดผลของวิทยาลัยของตนและนักศึกษาวิชาลัยครู ข. ทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ได้ในระดับพออยู่ในข้อสอบที่ไร่วัดผลของวิทยาลัยตน

สรุปผลการวิจัย

ก. ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถาม

๑. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นอย่างดีกลุ่มหนึ่ง และมีความเข้าใจในมัยอีกกลุ่มหนึ่ง มีภาที่นาสนใจเกี่ยวกับความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษอีกกลุ่มหนึ่ง

กลุ่มครูที่มีอายุน้อยมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ถึงคุณนอกรากกลุ่มครูที่มีอายุมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปีและกลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปี มีความ
เข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับ
ปริญญาโท มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ผลการวิจัยกระทำกับกลุ่มตัวอย่างครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดั
ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ซึ่งมีจำนวนเพียง ๑๓ คนเท่านั้น

๒. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข.
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ
ไปใช้ในกระบวนการประเมินผลของตนในระดับน้อยมาก เป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงอีกด้วยว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
วิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ
ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. นี้ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข.
ส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา
ภาษาอังกฤษไปใช้ในกระบวนการประเมินผลของตนในระดับน้อยมาก

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงอีกด้วยว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
วิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการดำเนินการประเมินผลการสอนของครูสอนวิชา
ภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. นี้ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ข. ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์หลักสูตรและประเมินผลภาคปฏิบัติของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กท. ชั้นสูง

๑. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กท. ชั้นสูงฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่ตั้งไว้นั้นในทางทฤษฎีแล้ว เป็นจุดมุ่งหมายที่ดี เพราะมุ่งสนองความต้องการทางคามสังคม
ด้านปรัชญา คณิตวิทยา และสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นอย่างดี แต่ในภาคปฏิบัติแล้ว
ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนในระดันี้ไม่สามารถจะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตร ได้อย่างครบบริบูรณ์ตามที่ต้องการได้

๒. เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กท. ชั้นสูง มีเนื้อหาวิชา
ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน เป็นอันดีกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ตั้งไว้

๓. ในการดำเนินการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กท. ชั้นสูงนั้น
ปรากฏว่า ครูเหล่านั้นใช้วิธีการสอน ฟัง พูด อ่านและ เขียนภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง เป็น
ส่วนใหญ่ แต่ดำเนินการฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่านและ เขียนให้แก่นักศึกษาวิชาเอกภาษา
อังกฤษในระดับปานกลางเท่านั้น สำหรับการสอนความรู้พื้นฐานในวิชาของวิชาชีพที่
อังกฤษนั้นครูผู้สอนทำการสอนให้แก่นักศึกษาในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ส่วนการสอนความรู้
ภาษาอังกฤษสำหรับนำไปใช้สอนในระดับที่นักศึกษาวะออกไปสอนนั้น ครูผู้สอนทำการสอนในราย
ละเอียดต่าง ๆ ของวิชาให้แก่นักศึกษาในระดับมากเป็นส่วนใหญ่

๔. ในการออกทดสอบเพื่อประเมินผลความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอก
ภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนออกทดสอบเพื่อประเมินผลในเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละรายวิชากรอบ-
กลุ่ม เนื้อหารายวิชาใดเหมาะสมถูกต้องตาม เกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เป็นส่วนใหญ่

๕. คะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาเอกภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
ที่สำเร็จออกไปในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นั้น ปรากฏว่า

นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. ทำคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ
ที่เป็นวิชาเอกของตนโดยเฉลี่ยอยู่ในเกรด B หรือระดับ "ดี"

นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู . ทำคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ
ที่เป็นวิชาเอกของตนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ C หรือระดับ "พอใช้"

ขอ เสนอแนะ

จากคณะกรรมการนี้ ผู้ที่มีข้อเสนอนี้

ก. ขอเสนอแนะสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ

ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

๑. ในการตั้งจุดมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษนั้นนอกจากจะคำนึงถึงความ
ต้องการทางคำสั่งสอน ปรึชญา และจิตวิทยา ตลอดจนความต้องการของผู้เรียนเป็นทักแกว
ควรจะได้คำนึงถึงความสามารถในการปฏิบัติใหม่ รวมถึงจุดมุ่งหมายของครูสอน วิชาภาษาอังกฤษ
เป็นสำคัญด้วย

อนึ่ง จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นนี้ ควรจะได้มีการแปล
ความออกมาเป็นรูปของพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติได้เพื่อที่จะได้ ใ้ครูสอน วิชา ังฤษ
ในระดับนี้คิดถึเป็นเกณฑ์อันเดียวกันในการสอนให้ ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่าง
แท้จริง ในกรณีทีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สามารถแปลความออกมาเป็นพฤติกรรมได้ทั้งหมด
เพราะมีบางส่วนที่เป็น เรื่องของนามธรรมและกานิยม ก็ควรจะได้แปลออกมาเป็นพฤติกรรมเท่าที่
สามารถจะทำได้

๒. คณะผู้จัดทำหลักสูตรควรจะได้กำหนด เกณฑ์ในการดำเนินการสอนและการ
ประเมินผลให้แกครูสอนภาษาอังกฤษปฏิบัติ โดยให้สอดคล้องกันกับจุดมุ่งหมายและ เนื้อหาวิชา
เพื่อที่จะได้ ใ้ครูสอนภาษาอังกฤษผู้ไร้หลักสูตรเดียวกัน ดำเนินการสอน และการ ประเมินผล
ที่เป็นไปในแนวเดียวกัน

๓. ในการกำหนด เนื้อหาวิชา นั้นนอกจากจะใ้คำนึงถึงความสอดคล้องกับ
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ควรจะได้คำนึงถึงระยะเวลาที่กำหนดให้เรียนสำหรับแต่ละราย
วิชาควยว่า เพียงพอสำหรับการสอนและฝึกฝนทักษะทางภาษาที่ตองการหรือไม่ ไม่ควรกำหนด
รายวิชาเรียนมากเกินไป จนครูสอนไม่สามารถสอนได้ทันกรณคลุม เนื้อหาได้หมด และไม่
สามารถสอนให้ ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะทางภาษาได้ อย่างแท้จริงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

๔. การเสนอแนะหนังสือที่ประกอบการสอนแต่ละรายวิชาให้มากขึ้น และหนังสือที่เสนอแนะนั้นต้องพิจารณาให้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ด้วย

๕. การจัดทำโครงการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษให้กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานศึกษาทุกสังกัดต่าง ๆ เสมอเมื่อมีโอกาส เพื่อให้บรรดาครูผู้สอนได้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนมี รับผิดชอบ และทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เป็นผลดีต่อการนำไปปรับปรุงและแก้ปัญหาในการสอนของตนให้ดีขึ้น

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.๑๓ ชั้นสูง

๑. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะได้ศึกษาทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ตนสอนให้เข้าใจเป็นอย่างดีว่า การที่จุดมุ่งหมายทั้งไว้ เช่นนั้นหมายถึงพฤติกรรมอะไรบางอย่าง เพื่อที่จะได้นำมาเป็นแนวยึดถือในการสอนให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ทั้งไว้

๒. ในการสอนครูสอนควรจะทำนึ่งถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เป็นเกณฑ์ในการสอนใหญ่เรียนเกิดความสามารถอย่างแท้จริงตามจุดมุ่งหมายที่ทั้งไว้

๓. ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะได้พิจารณาประเมินผลนักศึกษาที่ตนสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เนื้อหาวิชา และวิธีการสอนที่ถูกต้องของตน

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยทั้งต่อไป

๑. ในการทำการประเมินผลหลักสูตรของวิชาใดนั้นควรจะทำร่วมกันหลายคน เพื่อให้แต่ละคนได้แยกกันทำการศึกษาและประเมินผลในแต่ละส่วนของหลักสูตรได้อย่างลึกซึ้งจริง ๆ เพราะกระบวนการในการประเมินผลหลักสูตรนั้นเป็นเรื่องที่กว้างขวางมาก ต้องการกำลังคน กำลังทรัพย์ และเวลาในการดำเนินการประเมินผลมาก

๒. สืบเนื่องมาจากข้อเสนอแนะข้อ ๑. ในกรณีที่สมารถทำการวิจัยเป็นกลุ่ม การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยควรจะให้ เป็นกลุ่มใหญ่เท่าที่สามารถจะทำได้ เพราะจะทำให้ผลการวิจัยออกมาถูกต้องและเป็นที่เชื่อถือได้ยิ่งขึ้น

๓. ในการศึกษาวิธีการประเมินผลของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น นอกจากจะศึกษาจากกำกวดของครูเหล่านั้นในแบบสอบถามและศึกษาจากการถอดข้อสังเกต กวรวจะไ้ศึกษาจากข้อสังเกตที่ใช้ในการทดสอบย่อยในขณะที่ยื่นอยู่ และจำนวนครั้งในการทดสอบย่อยนั้นอีกด้วย

๔. ในการถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาต่าง ๆ ต่อหลักสูตรที่ใช้อยู่นั้น ไม่ควรถามโดยการให้เติมความในช่องว่าง เพราะครูส่วนใหญ่จะไม่ตอบ กวรวัดคิดแปลงวิธีการถามให้เป็นแบบกาเถรื่องหมายหน้าขดของการหรืออื่น ๆ ตามแต่จะเห็นสมควรเป็นกรณีไป

๕. ในการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษครั้งต่อไปน่าจะไ้มีการศึกษาในข้อต่าง ๆ ที่อาจจะส่งผลน่าสนใจ เช่น ครูที่มีวุฒิดูกับครูที่ไม่มีวุฒิดูนั้น สอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียบวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ หรือแม่แต่ครูที่มีวุฒิต่างกันแต่อาจจะมีตัวแปรอย่างไรบ้างที่ส่งผลไ้ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาแตกต่างกัน สิ่งเราและแรงจูงใจมีผลสักเพียงใดคตวนักเรียนในระดับนี้ภายใต้สิ่งแวกคลุมและตามแนวของหลักสูตร เกี่ยวกัน เป็นต้น

บทที่ ๖

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษานี้ในครั้งใหม่มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงว่าสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพียงใด โดยทำการศึกษาค้นคว้าดังนี้

๑. วิเคราะห์ความมุ่งหมายและศึกษาเนื้อหาของหลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๐
๒. ศึกษาวิธีสอน การทำโครงการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมและแบบเรียนที่ใช้สอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ป.กศ.ชั้นสูงของวิทยาลัยครู ๒ แห่ง ในจังหวัดพระนคร เพื่อศึกษาว่าอาจารย์เหล่านี้มีความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างไร และนำเอาความเข้าใจนี้ไปใช้ในรูปแบบการสอนอย่างไร
๓. ศึกษาวิธีการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษท่านว่า ดำเนินไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ก็นำเอาความมุ่งหมายของหลักสูตรมาใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลหรือไม่
๔. ศึกษาคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนตามหลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๐
๕. เสนอแนะวิธีการจัดและปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐

วิธีดำเนินการ

๑. ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นถามครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. ระ จ. ในเรื่องต่อไปนี้

สถานภาพของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

พ.ศ. ๒๕๑๐

การนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ใน

กระบวนการสอนของครู

การนำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไปใช้ใน

กระบวนการประเมินผลของครู

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา มาทำการจำแนกสถานภาพของครูและประเมินผล พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ครูเหล่านั้นตอบว่าตนปฏิบัติอยู่ออกมาเป็นคะแนน เพื่อทำการวิเคราะห์ผลต่อไป

๒. วิเคราะห์เนื้อหาทฤษฎีวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ตามหลักสูตรฉบับ

พ.ศ. ๒๕๑๐

๓. วิเคราะห์และประเมินผลวิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

๔. วิเคราะห์และประเมินผลของสอบวิชาเอกภาษาอังกฤษที่เข้าทดสอบนักศึกษาระดับ

ป.กศ.ชั้นสูง ที่สำเร็จไปในปีการศึกษา ๒๕๑๒ จากวิทยาลัยครู ก. และ ข.

สรุปผลการวิจัย

ก. ผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถาม

๑. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นอย่างดี ๖ คน และมีความเข้าใจในระดับดี ๕ คน และเข้าใจปานกลาง ๒ คน

มีแต่ที่สนใจเกี่ยวกับความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษอีกดังนี้ คือ

กลุ่มครูที่มีอายุมาก มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ มากกว่ากลุ่มครูที่มีอายุน้อยกว่า

กลุ่มครูที่มีอายุมาก มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ มากกว่ากลุ่มครูที่มีอายุน้อยกว่า

กลุ่มครูที่ทำการสอนมานานปีและกลุ่มครูที่ทำการสอนนานปี มีความ
เข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

กลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและกลุ่มครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท
มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ผลการวิจัยกระทำกับกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ
ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. ซึ่งมีจำนวนเพียง ๑๓ คนเท่านั้น

๒. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข.
ส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชา
ภาษาอังกฤษไปใช้ในกระบวนการประ เเมินผลของตนในระดับน้อยมาก

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงอีกด้วยว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
วิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ
ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. นี้ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข.
ส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นำเอาความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
วิชาภาษาอังกฤษไปใช้ในกระบวนการประ เเมินผลของตนในระดับน้อยมาก

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงอีกด้วยว่า ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
วิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการดำเนินการประ เเมินผลการสอนของครูผู้สอนวิชา
— ภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในวิทยาลัยครู ก. และ ข. นี้ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ข. ผลการวิจัยที่ไต่จากกรวิ เเการะ ทั้หลักสูตร และประ เเมินผลภาคปฏิบัติของครูผู้สอน
วิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง

๑. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๐
ที่ตั้งไว้นั้นไม่ทางทฤษฎีแล้ว เป็นจุดมุ่งหมายที่ดี เพราะมุ่งสนองความต้องการทางสาม
— ทั้ด้านปริญา ทั้ด้านจิตวิทยา และสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นอย่างดี แต่ในภาคปฏิบัติแล้ว

ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่สอนใน ระดับนี้ไม่สามารถจะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างครบบริบูรณ์ตามที่ต้องการได้

๒. เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง เป็นเนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันเป็นอันดีกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ตั้งไว้

๓. ในการดำเนินการสอนของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.ชั้นสูง นั้นปรากฏว่า ครูเหล่านี้ใช้วิธีการสอน ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ แต่ดำเนินการฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้แก่ นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษในระดับปานกลางเท่านั้น สำหรับการสอนความรู้พื้นฐานในวัฒนธรรมของชาติที่ ำษาอังกฤษนั้น ครูสอนทำการสอนให้แก่ นักศึกษาในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ส่วนการสอนความรู้ภาษา บังคับสำหรับนำไป ใช้สกอ.ในระดับที่นักศึกษาจะออกไปสอนนั้น ครูสอนทำการสอนในรายละเอียดต่าง ๆ ของวิชาให้แก่ นักศึกษาในระดับมากเป็นส่วนใหญ่

๔. ในการออกข้อสอบเพื่อประเมินผลความรู้ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษนั้น ครูสอนออกข้อสอบเพื่อประเมินผลในเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละรายวิชากรณกลุ่ม เนื้อหารายวิชาใดหมดถูกต้องตามเกณฑ์ผู้วิจัยตั้งไว้ เป็นส่วนใหญ่

๕. คะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชา เอกภาษาอังกฤษของ นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษ ที่สำเร็จออกไปในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นั้น ปรากฏว่า

นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ก. ทำคะแนนของวิชา ภาษาอังกฤษที่เป็นวิชา เอกของตนโดยเฉลี่ยอยู่ในเกรด B หรือระดับ "ดี"

นักศึกษาวิชา เอกภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครู ข. ทำคะแนนของวิชา ภาษาอังกฤษที่เป็นวิชา เอกของตนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ C หรือระดับ "พอใช้"

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✓ กองการวิจัย, กรมวิชาการ, การประชุมปฏิบัติการงานวิจัยทางการศึกษา ในปัญหาเกี่ยวกับ
หลักสูตรของโรงเรียนในทวีปเอเชีย, โรงพิมพ์การศาสนา, พระนคร
พ.ศ. ๒๕๑๑, ๓๕ หน้า.
- กานกา สินธวานนท์, วิธีสอนภาษาอังกฤษ ตอน ๑. องค์การคำของคุรุสภา พ.ศ. ๒๕๐๕
๑๖๓ หน้า.
- บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. "ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย"
ศูนย์ศึกษา ฉบับที่ ๒๐ แผนกการพิมพ์โรงเรียนการช่างวุฒิศึกษา ธนบุรี ๒๕๕๘,
๕๒ หน้า.
- วัชรวิ นันทวิสัย, จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๒, ๒๐ หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๘, โรงพิมพ์
การศาสนา พระนคร, ๒๕๐๘, ๓๐ หน้า.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐,
โรงพิมพ์การศาสนา พระนคร, ๒๕๑๐. ๓๒ หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, ผลการสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ สังกัดกรมการฝึกหัดครู พ.ศ. ๒๕๐๑,
โรงพิมพ์คุรุสภา, พระนคร พ.ศ. ๒๕๐๒, ๑๘๗ หน้า.
- สถาบันระหว่างชาติสำหรับการกันคว้าเรื่องเด็ก, รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการ
วิจัยเพื่อประเมินผล หลักสูตรประถมศึกษาในประเทศไทยภาคพื้นเอเชีย, โรงพิมพ์คุรุสภา
พระนคร, ๒๕๑๒, ๒๘ หน้า.

สีทันดร อินทสุต, การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๓, ๗๕ หน้า.

สุรีย์ เปี่ยมสุข, การสอนอ่านอังกฤษในชั้น ป.๓, วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๓, ๘๗ หน้า.

สุวรรณี เค็งอำนวยการ การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน
จังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๘
 ๒๐๒ หน้า.

เดวรัตน์ คารางษ์, ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ ปีการศึกษา ๒๕๑๐, วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑, ๗๘ หน้า.

Association for Supervision and Curriculum Improvement, Research for
Curriculum Improvement, A Department of the National Education
 Association of the United States, Washington D.C., 1957, 350 . .

Best, John W., Research in Education, New Delhi, Prontice Hall, Inc.,
 N.J., 1963, 320 pp.

Clay, L.N., "General Objectives in the Teaching of English" The
Journal of Educational Research, 49 : 345 - 536, January, 1956.

Combs, Arthur W., and Snygg, Donald, Individual Behavior, Harper &
 Bros New York, 1959.

Cornelius, Edwin T., Language Teaching, Cromwell, New York, 1953, 160 . . /

Cottrell, Donald P., Teacher Education for a Free People, Russell M.
 Cooper and others, N.Y., American Association of Colleges for
 Teacher Education, 1956, 415 pp.

Darian, Steven G., "A History of the Teaching of English as a Foreign
 Language in American Colleges and Universities 1880 - 1959,"
Dissertation Abstract, 29 : 2695 - A - 2696 A. February, 1969.

- Duangduen Panyarachun, Teaching English as a Foreign Language, Bachelor's Thesis, The Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1954, 43 pp.
- Edward, A.L., Statistical Methods for the Behavioral Sciences, Rinehart & Company, Inc., New York, 1954, 542 pp.
- Finocchiaro, Mary, The Teaching of English As a Second Language in Elementary and Secondary School, Harpers and Brothers, New York, 1958, 335 pp.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longmans Green & Co., 1958, 478 pp.
- Mc. Carron, John N.S.J. Fr., Language Problems in Southeast Asian Universities, The Association for Southeast Asian Institution of Higher Learning, Bangkok 1968, 118 pp.
- Miller, Frances, The Journal of Educational Research, 59 : 201 - 303, January, 1966.
- Morsey, Royal J., Improving English Instruction, Allyn and Bacon Inc., Boston, 1965, 290 pp.
- Oppenheim, A.N., Questionnaire Design and Attitude Measurement, Basic Book Inc., New York, 1966, 298 pp.
- Ratana Tanboontek, An Analysis of College Teachers' Conceptions of Goals in Relation to Their Practices with Implications for the Improvement of Secondary Teacher Education in Thailand, Doctor's Thesis, Columbia University, 1967, 162 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษวิชาเอก – โท รัชช ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษวิชาเอก – โท ระดับ ป.กศ. ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐

ภาษาอังกฤษ

วิชาโท ๒๐ หน่วยกิต
ให้เรียน

ภาษาอังกฤษ ๘ Pronunciation and Conversation	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๐ Grammar I	๔ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๑ Reading I	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๒ Grammar II	๔ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๓ Writing	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

และเลือกอีก ๑ วิชาจากวิชาต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษ ๑๔ English Textbooks Used at Elementary Level	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๕ Reading II	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๖ Background Studies	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

หมายเหตุ สำหรับภาษาอังกฤษ ๑๖ นี้ ถ้าผู้ใดไม่ได้เลือกเรียนเป็นวิชาโทแล้ว จะเลือกเมื่อเรียนเป็นวิชาเอกก็ได้

วิชาเอก ๔๐ หน่วยกิต

ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกต้องเรียนภาษาอังกฤษวิชาโท และเพิ่มเติมรายวิชาต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษ ๑๗ English Phonetics	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๘ Reading III	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๑๙ Grammar III	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๐ Writing	๔ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๔ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๑ English Literature I	๔ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๔ ชั่วโมง
และเลือกอีก ๑ วิชาจากวิชาต่อไปนี้			
ภาษาอังกฤษ ๒๒ English Textbooks Used at Secondary Level	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๓ English Literature II	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง
ภาษาอังกฤษ ๒๔ Background Studies	๓ หน่วยกิต	สัปดาห์ละ	๓ ชั่วโมง

ความมุ่งหมาย

๑. ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
๒. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ
๓. วางรากฐานในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม หรือเพื่อใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
๔. ใหญ่เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อในสังคมได้ตามที่ตนต้องการ
๕. ใหญ่ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาโทสามารถสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ส่วนผู้ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ให้สามารถสอนได้ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการสอน

อังกฤษ ๔ Pronunciation and Conversation ๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

ฝึกออกเสียงหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ (phonemes) เสียงควบกล้ำ (clusters) เสียงเน้น (stress) ระดับเสียง (intonation) จังหวะ (rhythm) ในภาษาอังกฤษโดยฝึกเสียงที่สำคัญและฝึกระดับเสียงต่าง ๆ ด้วย

อังกฤษ ๑๐ Grammar I ๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง

ฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ในกระสวนที่ยากขึ้น ทั้งนี้ให้มีทั้งการฝึกปากเปล่า และขอเขียน

อังกฤษ ๑๑ Reading I ๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ส่งเสริมทักษะในการอ่านโดยอ่านหนังสือที่กำหนดให้นอกเหนือไปจากที่เรียน ในอังกฤษ ๔ สรุปจากบทความที่อ่าน ฝึกเขียนข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วย

อังกฤษ ๑๒ Grammar II ๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง

ฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ และกระสวนในภาษาอังกฤษเป็นระบอบที่ ๒ ใช้ฝึกใช้ศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ให้มีฝึกฝนทั้งปากเปล่าและขอเขียน

อังกฤษ ๑๓ Writing I

๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

ฝึกการเขียนโดยเน้นเครื่องหมายวรรคตอน เขียนข้อความ (short paragraphs) และเรียงความ

อังกฤษ ๑๔ English Textbooks Used at Elementary Levels

๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ศึกษาการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนปลายให้มีความแม่นยำในด้านการออกเสียง รู้จักศัพท์และโครงสร้างที่มีอยู่ในหนังสืออย่างคี่

อังกฤษ ๑๕ Reading II

๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

อ่านนิทาน บทละคร กลอนสำหรับเด็ก (nursery rhymes) พร้อมทั้งฝึกการแสดงตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่านมาแล้ว (dramatization) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษ

ฝึกอ่านคำประพันธ์อังกฤษง่าย ๆ ประเภท lyric มุ่งให้เกิดความเข้าใจ และสามารถตระหนักถึงความงามในภาษาของคำประพันธ์ต่าง ๆ นั้นได้

อังกฤษ ๑๖ Background Studies

๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ให้ศึกษาเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีของอังกฤษหรืออเมริกัน พอให้เข้าใจความเป็นอยู่แนวความคิดของชาวตะวันตกพอเป็นพื้นฐาน ฝึกมารยาทในการพูดและการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามวัฒนธรรม

อังกฤษ ๑๗ English Phonetics

๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ศึกษาเกี่ยวกับอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียง (speech organs) รู้จักลักษณะของเสียงภาษาอังกฤษ (manners of articulation) ที่ทำให้เกิดเสียงเหล่านั้น (points of articulation) ความสำคัญและการใช้เครื่องหมายแทนเสียง (Phonetic symbols) เขียนเครื่องหมายต่าง ๆ ได้ เข้าใจเรื่องเสียงต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยพร้อมทั้งวิธีการแก้ไข

อังกฤษ ๑๘ Reading III

๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

อ่านเรื่องสั้น บทละคร และคำประพันธ์ที่กำหนดให้

อังกฤษ ๑๔ Grammar III ๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ และกระบวนในภาษาอังกฤษต่อจากอังกฤษ ๑๒

อังกฤษ ๒๐ Writing II ๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

ฝึกการเขียนเรียงความ จดหมาย และฝึกย่อความ

อังกฤษ ๒๑ English Literature I ๔ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๔ ชั่วโมง

อ่านเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร และคำประพันธ์ที่กำหนดให้ตามคณบดีซึ่งไม่ได้

คัดลอก (original)

อังกฤษ ๒๒ English Textbooks Used at Secondary Levels

๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ศึกษาการใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเรื่องเสียง
โครงสร้าง ศัพท์และเนื้อหา และให้สอนโครงสร้างภาษาอังกฤษ (Grammatical
Structures of English)

อังกฤษ ๒๓ English Literature II ๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

อ่านเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร และคำประพันธ์ที่กำหนดให้ตามคณบดี ซึ่ง

ไม่ได้คัดลอก (original)

อังกฤษ ๒๔ Background Studies ๓ หน่วยกิต สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

เช่นเกี่ยวกับอังกฤษ ๑๒ สำหรับผู้ที่ไม่ได้เลือกเรียนอังกฤษ ๑๒ .

ภาคผนวก ข.
แบบทดสอบที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

เรียน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับ ป.กศ. ชั้นสูง

เนื่องด้วย ข้าพเจ้า นางสาว เพ็ญณี นารายณ์ประทาน นิสิตชั้นปริญญาโท วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ประสงค์จะทำการวิจัย เรื่อง "การกีดกันและประเมิณผล หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ.ชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ ในวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และ วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ" เพื่อเขียนเป็นวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาอุดมศึกษาและการฝึกหัดครู

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ใ้ไปกรรณจากแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษฉบับนี้ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยต่อไป

ในการตอบแบบสอบถามนี้ ท่านไม่จำเป็นต้องเขียนชื่อและนามสกุลแต่ประการใด ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คำตอบของท่านจะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับอย่างดียิ่ง ฉะนั้น ขอใ้ไปกรรณจากแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริงตามความนึกเห็นของท่านเท่านั้น เพราะคำตอบที่เป็นจริงของท่านจะเป็นประโยชน์ต่องานการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี.

ขอขอบกอบอย่างสูง

เพ็ญณี นารายณ์ประทาน

แบบสอบถาม

หมวด ๑ กรุณาเติมคำ หรือ ขอบความในช่องว่างต่อไปนี้

๑. ชื่อสถาบันที่ท่านทำการสอน
๒. จังหวัด
๓. ภาควิชา..... ปี
๔. วุฒิสามัญ (ป.๗, มศ.๓, มศ.๕, ฯลฯ)
๕. วุฒิต่างวิชาชีพ (กค.บ., อ.บ., ก.บ., ปริญญาโท ฯลฯ)
๖. จำนวนปีที่สอนมาแล้วทั้งหมด..... ปี
๗. จำนวนปีที่สอนเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ..... ปี
๘. จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ ชั่วโมง
๙. จำนวนนักเรียนที่สอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดประมาณ คน
๑๐. จำนวนนักเรียนที่ท่านสอนวิชาภาษาอังกฤษของระดับประมาณ คน

หมวด ๒ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้อง เพียงข้อเดียว นอกจากมีคำสั่งอื่น
เขียนอยู่หลังข้อคำถามนั้น

๑. ท่านและอาจารย์อื่น ๆ ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ได้มีการแลกเปลี่ยนหรือกันเกี่ยวกับความมุ่งหมายและ เนื้อหาวิชา ในหลักสูตร เพียงใด
 ๑. ประชุมปรึกษากันเสมอ
 ๒. ประชุมเมื่อจะสอนรายวิชาใหม่
 ๓. ประชุมในก่อนต้นปีการศึกษาใหม่
 ๔. ประชุมกันน้อยครั้ง
 ๕. ไม่มีการประชุมแต่อย่างใด

๒. ท่านเคยศึกษาและทำความเข้าใจในความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่ท่านสอนอยู่เพียงใด
๑. ศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียด เพื่อนำมาตีความเป็นพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติได้
 ๒. เคยอ่านและทำความเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างละเอียด
 ๓. เคยอ่านเพื่อรับทราบความมุ่งหมายของหลักสูตรไว้แต่ไม่ได้ศึกษารายละเอียด
 ๔. เคยรับทราบความมุ่งหมายของหลักสูตรจากหัวหน้าแผนกวิชาภาษาอังกฤษหรือเพื่อนครู
 ๕. ไม่เคยอ่านความมุ่งหมายของหลักสูตรมาก่อนเท่าการสอน
๓. ท่านคิดว่าท่านมีความเข้าใจในความมุ่งหมายของวิชาภาษาอังกฤษที่ทั้งไว้ดีเพียงใด
๑. ค่อนข้างมาก
 ๒. ดี
 ๓. ปานกลาง
 ๔. น้อย
 ๕. ไม่เข้าใจเลย
 ๖. ไม่เคยศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจนมาก่อนจึงไม่ทราบ
๔. ท่านคิดว่า ทักษะในการฟัง นั้นหมายถึงพฤติกรรมไม่เฉพาะ (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)
๑. การเข้าใจคำสั่ง
 ๒. สามารถฟังได้เป็นระยะเวลาสั้น ๆ
 ๓. สามารถจำแนกความหมายเมื่อมีการเน้นส่วนต่างในประโยคเดียวกัน
 ๔. สามารถจำแนกความแตกต่างของเสียง
 ๕. สามารถฟังแล้วเข้าใจความหมาย
 ๖. สามารถเข้าใจความกตัญญูในตนเอง ๆ ว่าตนเองฟังอย่างไร

๕. ทักษะในการพูด นั้นหมายถึงพฤติกรรมใดบ้าง (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกของ)
๑. ความสามารถที่จะเปล่งเสียง เสียงต่าง ๆ ที่มีในภาษานั้นได้อย่างถูกต้องชัดเจน
 ๒. ความสามารถในการลงเสียงเน้นหนัก (stress)
 ๓. ความสามารถในการใช้เสียงสูงต่ำ (intonation)
 ๔. ความสามารถที่จะลงจังหวะของเสียง (Rythm) ได้ถูกต้อง
 ๕. พูดได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องชัดเจน สื่อความหมายได้
 ๖. ความคล่องแคล่วในการใช้คำและโครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้อง
 ๗. มีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ
๖. ทักษะในการอ่าน นั้นหมายถึงพฤติกรรมใดบ้าง (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกของ)
๑. มีความรวดเร็วในการอ่าน ✓
 ๒. ออกเสียงได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง ในกรณีอ่านออกเสียง
 ๓. มีความสามารถที่จะใช้สายตาคาดไปคัมภีร์อักษรที่เรียงเป็นบรรทัดและเข้าใจความหมายที่มีอยู่ในตัวอักษรนั้น
 ๔. มีความอดทนในการอ่าน ✓
 ๕. สามารถอ่านเก็บใจความสำคัญได้ในกรณีอ่านเพื่อเก็บใจความ
๗. ทักษะในการเขียน นั้นหมายถึงพฤติกรรมใดบ้าง (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกของ)
๑. สะกดตัวอักษรได้ถูกต้อง แม่นยำ
 ๒. เขียนได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง
 ๓. เขียนตัวหนังสือได้สวยงาม
 ๔. สามารถเขียนตัวอักษรตามอักขรวิธี และแบบร่างของภาษานั้น
 ๕. สามารถทำแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายได้

๘. ท่านคิดว่า การที่ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษนั้นหมายถึงพฤติกรรมใดบ้าง (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)
๑. มีความเข้าใจความเป็นอยู่ และแนวความคิดของชาวตะวันตกพอเป็นพื้นฐาน
 ๒. มีความเข้าใจลักษณะพิเศษประจำของเจ้าของภาษานั้น ๆ
 ๓. มีความรู้ในมารยาทในการพูดและการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามวัฒนธรรม
 ๔. มีความนิยมในวัฒนธรรมของชาวตะวันตก
 ๕. สามารถนำเอาความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมไปช่วยในการเข้าใจวรรณคดี และการอ่านหนังสือทั้งในและนอกเวลา
 ๖. สามารถนำเอาความรู้ในวัฒนธรรมไปใช้ในการเข้าสังคมกับชาวต่างประเทศได้
๙. ในการวางรากฐานในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปต่อยอดหาความรู้เพิ่มเติม ควรให้พื้นฐานทางใดบ้าง (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)
๑. มีความจำและเข้าใจในกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 ๒. มีทักษะทางภาษาทั้ง ๔ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน
 ๓. มีความสามารถในการนำไปใช้ได้
๑๐. ในการนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้ติดต่อในสังคมได้นี้ หมายถึงพฤติกรรมใดบ้าง (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)
๑. มีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างดี
 ๒. สามารถนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้ติดต่อ ซึ่งความหมายเข้าใจได้
 ๓. มีความเข้าใจในความนึกคิด และลักษณะพิเศษของเจ้าของภาษา
๑๑. ในการนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้สอนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้เป็นอย่างดีนั้น จะต้องมีความรู้เรื่องอะไรบ้าง (ตอบได้ทุกข้อที่ถูกต้อง)
๑. มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษที่จะสอนเป็นอย่างดี

- ๒. มีทักษะทั้ง ๔ ในทางภาษา ก่อ พัง พุก งาม และเขียน
 - ๓. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษที่ตนสอน
 - ๔. มีความสามารถในการอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้
 - ๕. รู้หลักจิตวิทยาในการสอน
 - ๖. มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะกับผู้เรียน
๑๒. ท่านศึกษาคำแนะนำของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับที่ท่านสอนอยู่เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของโรงเรียนปัจจุบันเพียงใด

- ๑. เหมาะสมที่สุด
 - ๒. เหมาะสมปานกลาง
 - ๓. เหมาะสมน้อย
 - ๔. ไม่เหมาะสมควรประการทั้งปวง
 - ๕. ควรแก้ไขข้อ (ระบุ)
- เพราะเหตุใด

๑๓. ท่านศึกษานักเรียนของท่านจะบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ทั้งไว้เพียงใด เมื่อเรียนจบแล้ว

- ๑. ในด้านทักษะทั้ง ๔ ในการใช้ภาษาอังกฤษ ก่อการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- ๒. ในด้านความรู้และทราบดีเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่ใช้อยู่ภาษาอังกฤษ
- ๓. ในด้านรากฐานในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม หรือเพื่อใช้ในการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

๔. ในด้านความสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อในสังคมได้ตามที่ต้องการ
๕. ในด้านความสามารถนำไปใช้สอนได้ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

หมวด ๓ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกต้อง

๑. ท่านจัดทำโครงการสอน ของรายวิชาที่ท่านจะสอนหรือไม่
๑. ทำ
 ๒. ไม่ได้ทำ
 ๓. ทำเมื่อมีเวลาว่างพอ
๒. ท่านเตรียมการสอนของท่านอย่างไรบ้าง
๑. เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง
 ๒. เตรียมเมื่อจะขึ้นบทเรียนใหม่
 ๓. เตรียมเป็นรายสัปดาห์
 ๔. เตรียมเฉพาะบทที่เห็นว่ายาก
 ๕. ไม่ได้เตรียมเพราะสอนตามหนังสือที่กำหนดให้เลย
 ๖. ไม่ได้เตรียมเพราะไม่มีเวลาเพียงพอ
 ๗. เตรียมการสอนเป็นบางครั้งตามความพอใจของตนเอง
๓. ในกรณีที่ท่านเตรียมการสอนนั้น ท่านสอนและปฏิบัติตามที่ได้เตรียมการสอนไว้แล้วหรือไม่
๑. ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๒. ปฏิบัติตามเพียงบางส่วน และ กัดแปลงบางส่วน ให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนขณะนั้น
๓. มักไม่ค่อยไปปฏิบัติตามที่เตรียมการ สอนมาแล้ว
๔. ไม่ไปปฏิบัติตามที่เตรียมการ สอนมาเลย
๕. ทำการศึกษาการ เตรียมการ สอนช่วยใน การ สอนของท่านคิด ขึ้นเพียงใด
 ๑. ค่อนข้าง
 ๒. ค่อนข้าง
 ๓. ปานกลาง
 ๔. เฉย ๆ
๕. ทำอะไรหลัก ๆ ใดบ้าง ในการ เตรียมการ สอนของท่าน (ตอบได้หลายข้อ)
 ๑. ความแตกต่างของ เด็กแต่ละคน
 ๒. วิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์
 ๓. ถือเอาความ สะอาด ของครู เป็น เกณฑ์
 ๔. ยึดถือ เนื้อ เรื่องตามโครงการ สอนที่ ทำไว้ อย่าง ใ้ใจ
 ๕. ยึดถือ หนังสือ สื่อนะ แนว และ คู่มือ ในการ สอน วิชา ภาษา อังกฤษ เป็น เกณฑ์
 ๖. ยึดถือ จุดมุ่ง หมาย ของ หลัก สุนทร เป็น หลัก สำคัญ
๖. ไป การ สอน ออก เสียง ท่าน สอน อย ่าง ไ้
 ๑. ครู อ่าน ให้ นักเรียน ฟัง แล้ว ให้ นักเรียน อ่าน ตาม ไม่ มี การ ปิด
 ๒. ไม่ มี การ เน้น ความ สำคัญ ของ การ ออก เสียง
 ๓. ครู ออก เสียง ที่ เป็น ปัญหา ให้ นักเรียน ฟัง ทด าย กรัง ให้ นักเรียน เลียน เสียง ครู แล้ว ปิด ทด าย ๆ กรัง
 ๔. ให้ นักเรียน ฟัง จาก เทป หรือ แผ่น เสียง
 ๕. เนื่อง จาก เวลา ในการ สอน มี จำกัด จึง ไม่ ได้ มี การ ปิด การ ออก เสียง อย ่าง ไ้
๗. ไป การ สอน อ่าน ท่าน ใช้ วิธี ไ้ ไ้ ในการ สอน
 ๑. ให้ นักเรียน อ่าน ออก เสียง แล้ว อธิบาย ความ หมาย
 ๒. ให้ นักเรียน อ่าน ออก เสียง อธิบาย ความ หมาย และ ให้ ท่าน เน้น ใจ ตาม ลำ ดับ

- ๓. ให้นักเรียนเรียนอ่าน หลังจากที่เขาได้เรียนความหมายของคำ และแบบสร้างบางอันที่เขาจะได้พบในเรื่องที่จะอ่าน
- ๔. ให้นักเรียนไปอ่านมาเป็นการบ้าน แล้วมาอธิบายซักถามกันที่ชั้นเรียน
- ๕. ในการอ่านเรื่องต่าง ๆ อนุญาตให้นักเรียน कुछ สิ่ง สักกลุ่มที่แปลเป็นภาษาไทยได้
- ๖. ให้อ่านให้นักเรียนฟังประโยคหนึ่ง หรือจบข้อความหนึ่ง แล้วแปลเป็นภาษาไทย
- ๗. ใ้วิธีอื่น (โปรดระบุ)

๔. ในการสอนไวยากรณ์ ท่านใช้วิธีใดในการสอน

- ๑. ให้นักเรียนจกกฎเกณฑ์ ให้อธิบายกฎเกณฑ์ แล้วให้ทำแบบฝึกหัด
- ๒. ให้นักเรียนไปทำแบบฝึกหัดมาก่อน แล้วจึงมาอธิบายข้อผิดรวมกัน แล้วสรุปเป็นกฎออกมา
- ๓. ให้อธิบายตัวอย่าง จนนักเรียนสรุปกฎเกณฑ์ได้ และครูช่วยย้ำกฎเกณฑ์อีกครั้ง หลังจากนั้นจึงทำการฝึกจุดที่ของการสอน
- ๔. ใช้วิธีสอนอื่น ๆ (โปรดระบุ)

๕. ในการสอนศัพท์ ท่านใช้วิธีใดในการสอน

- ๑. ให้ความหมายของคำศัพท์นั้น โดยการแปล เป็นภาษาไทย
- ๒. ให้นักเรียนออกเสียงคำศัพท์นั้นได้อย่างถูกต้อง ส่วนความหมายและการนำเอาคำศัพท์ไปใช้
- ๓. บอกความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ให้นักเรียนเข้าใจ
- ๔. ใช้วิธีอื่น (โปรดระบุ)

๑๐. ในการสอนเขียน ท่านใช้วิธีการใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- ๑. ให้ออกกำหนดหัวเรื่องให้นักเรียนเป็นผู้เขียน
- ๒. ให้นักเรียนเลือกเขียนเรื่องเรียงความเองตามใจชอบ
- ๓. ก่อนเขียนครูให้นักเรียนฝึกการใช้คำ และรูปประโยคที่เข้าใจในเรื่องความที่ครูกำหนดให้

๔. ทรูไ้หมักเวเรียนเขียนเรียงความจากภาพ
 ๕. ใชวีธีอื่น (ไปรกระบุ).....

๑๑. ทานไ้ฝึกทักษะภาษาอังฤษต่อไปนี้เพียงใด

๑. ฝึกทักษะฟังไ้หมักเวเรียนไ้ฟัง
๑. เสียงภาษาอังฤษจากเทปหรือ
 เจ้าของภาษา
 ๒. stress, intonation, and
 juncture
 ๓. การอ่าน แล้วเก็บใ้ใจความสำคัญ
 ๔. เพลงแะเ้โคลง
 ๕. บทสนทนา
 ๖. การใ้ภาษาอังฤษของกรูอยู่เสมอ
๒. ฝึกทักษะพูดไ้หมักเวเรียนไ้
๑. ฝึกออกเสียงภาษาอังฤษที่ไมมีใ้
 ภาษาไทย
 ๒. พุคบทสนทนา
 ๓. ฝึกพูดประโยคใ้หนังสือที่แสดง เ้เรื่อง
 หมาย stress แะ intonation
 ไ้แล้ว
 ๔. ฝึกการใ้กรำใ้โครงสร้งของประโยค
๓. ฝึกทักษะอ่าน ไ้หมักเวเรียนไ้
๑. อ่านใ้ใจ เพื่อใ้เขาใ้ใจความหมาย
 จากเนื้อหา
 ๒. อ่านออกเสียงใ้ หลกตองชัดเจนแะ
 คลองแกลว

มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไมได้ ฝึก

	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ฝึก
๓. อ่านโคลงกลอนภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ				
๔. ฝึกความรวดเร็วในการอ่าน				
๕. ฝึกทักษะในการเขียน ในให้นักเรียนได้ฝึกเขียน				
๑. คำสะกด				
๒. ข้อความเป็นตอน ๆ				
๓. เรียงความ				
๔. ความรวดเร็วในการเขียน				
๕. แบบฝึกต่าง ๆ ในหนังสือเรียน				
๖. ทบทวนคำ				
๗. จุดหมาย				
๘. บทสนทนา				
๑๒. ในการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติที่โรภาษาอังกฤษนั้น ท่านได้สอนสิ่งต่อไปนี้เพียงใด				
๑. ความเป็นอยู่และแนวความคิดของชาวตะวันตก				
๒. ลักษณะพิเศษประจำของภาษาถิ่น ๆ				
๓. มารยาทและการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมตะวันตก				
๔. วัฒนธรรม แนวความคิด และความเป็นอยู่ของชาวตะวันตกสอดคล้องกับในวรรณคดี และหนังสืออ่านนอกเวลา นอกจากการสอนโดยตรง				
๑๓. ในการสอนเพื่อวางรากฐานในวิชาภาษาอังกฤษนั้น ท่านได้วางรากฐานในด้านต่างๆ ต่อไปนี้เพียงใด				
๑. ความจำและความเข้าใจจากจุดเริ่มต้น				

๒. ทักษะทางภาษาทั้ง ๔ คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน
๓. ความรู้ทางวรรณคดี
๔. ทักษะที่สัมพันธ์กับภาษาอังกฤษ
๑๔. ใบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ท่านได้สอนและฝึกในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด
๑. ทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน
๒. วัฒนธรรมของชาติที่ไปภาษาอังกฤษ
๓. ความรู้สึกนึกคิด และลักษณะพิเศษของเจ้าของภาษา
๔. การทำเอาสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ได้จริง
๑๕. ใบการสอนให้ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้สอนได้ ท่านสอนและฝึกในด้านต่างๆ ดังนี้เพียงใด
๑. ทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน
๒. ความรู้ ความเข้าใจ วิชาภาษาอังกฤษอย่างดี
๓. ความรู้ในทางวิชาภาษาศาสตร์
๔. ความรู้ในการใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
๕. ความสามารถในการอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ฝึก

๑๖. ภาวะประชานิยมในการสอนของท่าน ท่านคิดว่านัก เรือนกรรมมีความรู้วิชาภาษาอังกฤษ, เหมะหนักไปในทางใดมากที่สุด จึงจะเหมาะสมกับความจำเป็นในปัจจุบันนี้

๑. ความรู้ในการฟัง
๒. ความรู้ในการพูด
๓. ความรู้ในการอ่านและ เขียน
๔. ความรู้ในเรื่องคำศัพท์อย่างกว้างขวาง
๕. ความรู้ทางวรรณคดี

๑๗. ทำใ้ครูปกครองการสอนเหล่านี้เพียงใด

๑. เทปบันทึกเสียง
๒. แผ่นเสียง
๓. วิทยุ
๔. โทรทัศน์
๕. ภาพยนตร์
๖. แผนภูมิประกอบต่าง ๆ
๗. บัตรคำ
๘. ภาพนิ่ง
๙. หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวารสารต่าง ๆ
๑๐. รูปภาพ
๑๑. หุ่นจำลอง
๑๒. ซองจริง

มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

๑๘. ท่านใ้ครูปกครองการสอนในภาษาอังกฤษมากน้อยเพียงใด

๑. ใ้สอนอย่างสม่ำเสมอ
๒. ใ้เป็นส่วนน้อย

- ๘. ประกวนานมทกลอนนาย ๆ
- ๙. แข่งขันการ เล่นอักษรปริศนา (Crossword)
- ๖. จัดทำหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ป้ายประกาศ ของชุมนุมภาษาอังกฤษ
- ๗. มุมภาษาอังกฤษ
- ๘. ประกวดเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ
- ๙. การแสดงของนักเรียน เชน บทสนทนา ละคร

มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

๒๓. เหตุผลในการจัดกิจกรรมประกอบการ สอนวิชาภาษาอังกฤษ ของท่านคือ
- ๑. ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง ๔ ทางภาษา นอกห้องเรียน
 - ๒. ให้นักเรียนได้นำเอาความรู้ และทักษะต่าง ๆ ไปใช้ ในชีวิตจริง
 - ๓. ให้นักเรียนได้พบพวบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
 - ๔. เพื่อให้ไม่ตองสอนเนื้อหาที่เขาใจยาก
 - ๕. ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนอย่างแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น
 - ๖. ไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม แห้เจ้า เป็นต้องจัด เพราะทางแผนกวิชาภาษาอังกฤษต้องการ

หมวด ๔. กรุณากรอกวงกลม หน้าข้อที่ท่านต้องการ เพียงขอเดียว

- ๑. ท่านทำการ ทดสอบนักเรียนของท่านเมื่อไร
 - ๑. ทำการทดสอบสม่ำเสมอทุกสัปดาห์
 - ๒. ทำการทดสอบ เมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ
 - ๓. วยางน้อย เกิดนละครั้ง
 - ๔. ตามที่ทางโรงเรียน หรือวิทยาลัยกำหนดให้
 - ๕. เมื่อนักเรียนไม่สนใจบทเรียน
 - ๖. เมื่อครูไม่พร้อมที่จะสอน

๒. ในการทดสอบนักเรียนทุกครั้ง ท่านคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด

๑. มาก
๒. ปานกลาง
๓. น้อย
๔. น้อยมาก

๓. ในการทดสอบ ท่านคำนึงถึงสิ่งที่ท่านสอนไปในชั้นเรียนเพียงใด

๑. มาก
๒. ปานกลาง
๓. น้อย
๔. น้อยมาก
๕. ไม่เคยคำนึงถึงมาก่อน

๔. ท่านดำเนินการทดสอบในเรื่องต่อไปนี้เพียงใด

ก. ทดสอบทักษะในการฟัง

๑. ทดสอบโดยให้ฟังจากเทป แล้วเขียนจากที่ฟังได้
๒. ให้ฟังข้อความเป็นตอน ๆ แล้วเก็บใจความสำคัญ
๓. ทดสอบความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียง

ข. ทดสอบทักษะในการพูด

๑. ทดสอบจากบทสนทนา
๒. การอ่านประโยคที่มีระดับเสียงขึ้นลง
๓. จากการฝึกการใช้คำในโครงสร้างของประโยค

มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
<p>ก. <u>ทดสอบทักษะในการอ่าน</u></p> <p>๑. ทดสอบจากการอ่านในใจเพื่อเก็บ ใจความสำคัญ</p> <p>๒. ทดสอบจากการอ่านออกเสียง</p> <p>๓. ทดสอบการอ่านบทกลอนง่าย ๆ สั้น ๆ</p> <p>ง. <u>ทดสอบทักษะในการเขียน</u></p> <p>๑. การเขียนตัวสะกดถูกต้อง โดยดูจากการ ทำงาน</p> <p>๒. การเขียนเรียงความจากเรื่องที่กำหนดให้</p> <p>๓. การเขียนเรียงความจากรูปภาพ</p> <p>๔. การเขียนเรียงความจากคำศัพท์ที่ กำหนดให้</p> <p>๕. การเขียนเรียงความจากตัวละครที่ กำหนดให้</p> <p>๖. การเขียนย่อความเป็นตอน ๆ (paragraph)</p> <p>ก. <u>ทดสอบความรู้และoram เข้าใจในวัฒนธรรม ของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ</u></p> <p>๑. ทดสอบความเข้าใจในความเป็นอยู่ และ แนวความคิดของชาวตะวันตก</p> <p>๒. ทดสอบความรู้เกี่ยวกับมรรยาทในการพูด</p> <p>๕. ทำนออกข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัดความเจริญ ในคานเหล่านี้เพียงใด</p> <p>๑. ความจำ</p> <p>๒. ความเข้าใจ</p>				

๓. ทักษะทั้ง ๔ ทางภาษา
๔. การสามารถนำไปใช้
๕. จินตนาการ
๖. ความคิดเห็น
๗. ความเข้าใจในภาษาและวรรณคดี

มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก

๖. จากประสบการณ์ในการสอน และการทดสอบของท่าน ท่านคิดว่าผู้ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนำไปใช้สอน และศึกษาต่อเพียงใด

๑. มีความรู้เป็นอย่างดี
๒. มีความรู้ดี
๓. มีความรู้ปานกลาง
๔. มีความรู้น้อย
๕. มีความรู้น้อยมาก

๗. จากประสบการณ์ในการสอน และการทดสอบของท่าน ท่านคิดว่าผู้ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาโทมีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนำไปใช้สอน และศึกษาต่อเพียงใด

๑. มีความรู้เป็นอย่างดี
๒. มีความรู้ดี
๓. มีความรู้ปานกลาง
๔. มีความรู้น้อย
๕. มีความรู้น้อยมาก

๘. วากระสมกรรมในการสอน และการใช้หลักสูตรฉบับ พ.ร. ๒๕๑๐ ท่านเห็นว่า
หลักสูตรฉบับนี้ข้อดีและข้อเสียประการใดบ้าง โปรดแสดงความคิดเห็นของ
ท่านในช่องว่างด้านล่างนี้

ก. การตั้งจุดมุ่งหมาย ข้อดี

ข้อเสีย

ข้อเสนอแนะ

ข. รายวิชาสำหรับผู้คัดเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกซึ่งได้แก่
ภาษาอังกฤษ ๙ - ๒๔

ข้อดี

ข้อเสีย

๖
ขอเสนอแนะ

- ก. รายวิชาสำหรับผู้เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาโท
ซึ่งได้แก่ภาษาอังกฤษ ๕ - ๑๖
ขอคือ

๖
ขอเสีย

๖
ขอเสนอแนะ